

ANDREAS NONNEMAN
Eib1 – Mapping the Urban
Docent: Mira Sanders

De blik in kaart brengen Verschillende opnames van het moment zelf De blik beschouwen als een beslissend moment, de snelle blik gebruiken als een manier om ruimte te creëren. In de handling van de blik, die in een fractie van een seconde plaatsvindt, een blik gericht op een interessant punt, is er een gelijktijdig optreden van verloren en nieuw gegenereerde informatie. Door de snelheid van de actie verdwijnt ongerelateerde informatie via de perspectivische vervorming die dit met zich meebrengt. Deze visuele vervormingen kunnen nieuwe manieren genereren om naar de ruimte en de omgeving te kijken. Dit project is een eerste poging om dit fenomeen als een architecturaal instrument te gebruiken. Het bestaat uit verschillende experimenten met film, collage, fotografie en tekenen. De experimenten worden gecatalogiseerd en gepresenteerd als een atlaslatel, een installatie met analogoog, visueel en gedrukt materiaal. Het verbinden en gelaagd maken van verschillende manieren om vanuit de blik te creëren.

CELINE LECOUTURIER

Marg 34 –Hybrids
Docenten: Riet Eeckhout, Mira Sanders
Dit project ‘De ruimte tussen de regels’ is een zoektocht naar hoe binnen het bestaande beeld van een interieur nieuwe hybride ruimtes vorm kunnen krijgen. Door elementen op verschillende annotatieve manieren te traceren, te verbinden en uit te gommen, ontstaan nieuwe ruimtes binnen het gekozen interieur en wordt de bestaande ruimte volledig getransformeerd. De toepassing van nieuwe elementen binnen dit schilderij benadrukt deze ruimtelijkheid nog meer. Door vervolgens in te zoomen op de tekening worden nog meer ruimtes binnen het ongecompliceerde interieur onthuld. Dit laat op een meer gedetailleerde manier zien hoe alle nieuwe elementen samenwerken en door de plaatsing en de donkerheid van de lijnen een nieuwe hybride ruimte vormen.

ANNE –LISE VAEI

Barg 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docent: Tine Segers
De laatste bacheloropdracht bestond uit een gemengd huisvestingsprogramma voor verschillende groepen van mensen op een bestaande site in Gent. Ik ontwierp verschillende gebouwen, elk uniek en op maat van de specifieke behoeften van de mensen die er zouden gaan wonen. Zo is er een groepswoning voor 7, zowel voor kwetsbare jongeren als ouderen, twee safehouses, gekenmerkt door door hun afgeschermd ontwerp, een openbare multifunctionele ruimte en een coachinghuis voor het volledige terrein.

BRECHT DE ROOSE
Marg 34 –To be decided
Docenten: Johannes Berry, Steven Schenk
Door de keuze van een willekeurig uitgangspunt wordt een proces op gang gebracht. Wanneer dit tot het uiterste wordt gedreven, ontstaat een nieuw soort ruimte, een nieuw type constructie. Het restant van het proces wordt ornament. Beperkingen op de te gebruiken hoeveelheid bekisting en tijdelijke constructies genereren een unieke ruimte met evoluerende texturen.

DAMIAN WNUK
Maig 14 –Hyper Archive
Docenten: Michiel Helbig, Corneel Cannnaerts
Gedreven door behoefte, noodzaak, verlangen, of gewoon aangemoedigd door de mogelijkheid om een steeds toenemend aantal zowel tastbare voorwerpen als digitale gegevens op te slaan –creëren wij een voortdurend aangroeiend archief. Het volgende project is een reflectie op het idee van het archief in het tijdperk van de netwerkmaatschappij in de vorm van een speculatieve tekening. Het onderzoekt bepaalde spanningen en zoekt naar parallellen tussen fysieke en digitale archieven. Digitale archieven zijn veiliger, toegankelijker, efficiënter, gemakkelijker te gebruiken, te delen, tentoon te stellen, in te pakken, uit te pakken, te vervoeren, enz. Het volgen van kwaliteiten die virtueel bestaan, kan worden vertaald naar de fysieke wereld.

DRIES MATTHIJS
Marg 42–Masterproof –Incipient Room
Docent: Tomas Ooms
Gedolven ruimtes: door te maken en te tekenen ontdek ik een onbekende plek zonder er te zijn, een praktijk op afstand. Ergens tussen hier en daar maak ik artefacten en creëer ik een projectruimte die uitdrukking geeft aan mijn locatie en mijn inzichten. Ik zet een ontmoeting in scène en breng verslag uit van wat voorbij komt op mijn ontdekkingspad en leg het op tafel. Ik onderzoek hoe een stad wordt gemaakt,

hoe ze zich presenteert en kom met ideeën voor haar toekomst.

LOUISE BEERTS, ELLA ANTONIA HASSIN
Maib34–Wail Within
Docent: Wim Goes
In deze off –grid onderneming gaat de mens een spel aan van collectiviteit en intimiteit, binnen de contouren van een weelderig terrein, op het platteland van Belgisch Luxemburg. Een oude stenen muur getuigt van de vroegere status van het terrein, als kasteeltuin, en wordt een levensader die het project om zich heen weeft. Er ontstaat een dialoog tussen de muren en de toegevoegde structuren. Het programma van deze zelfvoorzienende gemeenschap, gaande van serres tot keuken en refuges, is verspreid over het hele terrein. Zo wordt co –existentie met de omgeving mogelijk, met een optimaal gebruik van de natuurlijke hulpbronnen.

HANNAH HERRMANN, CECELIA VINCENT
Maib14– On circular materials and processes
Docenten: Laurens Bekemans, Catherine Mengé
Geïnspireerd door de serie ‘Anonymous Sculptures’ van Bernd en Hilla Becher, gebruiken we ons veldwerk in het industriële hart van Wallonië, Namen, om de silo’s en sculptures te bestuderen die het landschap doordoren. Het project creëert een nieuwe lens om een Anonymous Sculpture te ervaren; zo laten we de allure van deze typologie intact, mensen kunnen niet ‘naar binnen’ gaan, maar de lens biedt hen nieuwe perspectieven om naar boven en naar beneden te kijken. Een volledig geprefabriceerd en demonteerbaar houten geraamte ligt bovenop bestaande maar anders geordende, in elkaar grijpende muren van betonblokken, met droog gestapelde leemblokken tussen de platformen en stalen spankabels die ze op hun plaats houden. Het resulterende monument creëert een nieuw platform voor het bodemonderzoeksprogramma van Recynam, een organisatie die sloopafval van gebouwen op duurzame wijze terugwint en hergebruikt.

JENTE BOELAERT
Barg 16 Verblifj
Docent: Caroline Lambrechts
Living behind a return to the city. Achter een zware eco –muur, die het private leven van de gonzende publieke voortuin scheidt, schuilt een houten frame met vertakkingen. Een co –housing project met vier volwassenen en twee kinderen zorgt voor het sociale leven in deze milieuvriendelijke woonst met vele plaatsen om je terug te trekken, te ontspannen, te verpozen.

JUAN PIZARRO, LEXI LAUWERS
Maib14– On circular materials and processes
Docenten: Laurens Bekemans, Catherine Mengé
Mont –Saint –Guibert vormt een gebied van 1.864 hectare en het is daar waar het project zich bevindt. Het concept stelt een volumetrisch schema voor dat de belangrijkste waarden en kenmerken van de plek wil benadrukken, waarbij de ruimte eromheen op verschillende schalen wordt georganiseerd: het monumentale, het intermediaire en het intieme. De begane grond werkt als de belangrijkste structurele basis van het project, vandaar dat hier de meest robuuste elementen van de constructie te vinden zijn: grote blokken met porfierstof, leem en cement en kleine stenen van geel zand en leem. Deze materialen komen rechtstreeks uit het onderzoeksgebied en promoten op die manier een belangrijke mate van toe –eigening door de plaatselijke bewoners en bouwtradities. De MSG Tower stelt een verticale overgang voor van de begane grond naar de top van het gebouw en suggereert bij het beleven van de architecturale ruimte een constante én veranderende dialoog met het landschap.

LIEDEWIJ DERUDE
Marg 34 –Hybrids
Drawing Architecture Between space
Docenten: Riet Eeckhout, Mira Sanders
Het project ‘Between Space’ gaat over het vinden van een dynamische ruimte tussen elementen. De evolutie is vastgelegd in twee video’s, waarin de ruimtes zich ontwikkelen en veranderen door elke week nieuwe elementen toe te passen. Daarom betekent ‘ruimte’ een dynamische ruimte. Het tekenproces duurde meerdere weken, met veel uitkomsten, overpakken en knippen op slechts één stuk papier.

LORENA CIRILLO, LINA ETZKORN
Marg 24 –Rooms of Cytoskory
Docenten: Michiel Helbig, Corneel Cannnaerts
Wij creëren een nieuwe typologie voor een meer eigentijds CIVA –archief, geïnspireerd door architectonische concepten zoals ‘kamer–in –een –kamer’, ‘geheugenpaleis’ en ‘inceptie’, waarin wij een parallel zien

met het onderzoek op het internet, waar links en algoritmen voortdurend nieuwe vensters openen. In onze ‘Kamers van Nieuwsgierigheid’, op het gelijkvloers van het KANAL Centre Pompidou, willen we objecten in een nieuwe context en interactie opvoeren. Het basissysteem van legplanken maakt een grotere flexibiliteit mogelijk door de ruimte open te trekken met architectonische toevoegingen zoals gordijnen, kijkgaten en andere interactieve elementen. De legplanken worden een scenografie die de overige ruimte beïnvloedt. Beide samen vormen de “kamers”, die verschillen in grootte, vorm, materiaal, kleur–afhankelijk van de inhoud van het archief. Het beheer van de inhoud wordt vergeleken met een normale tentoonstelling, bepaald door een curatorisch algoritme dat bepaalde parameters vastlegt, zoals het traceren van bezoekers, valideedata, enz. van de tentoongestelde voorwerpen. In steeds wisselende kamers willen wij een nieuwe manier van kijken en beleven van het huidige en toekomstige CIVA –archief creëren, vol curiosa.

LUCAS DELABASTITA, MARIE –ANNE VANDEVENNE
Marb 14–Learning in Brussels
Impossible Schools
Docenten: Sophie Laenen, Karen Kesteloot
Om een school te bouwen binnen het dichte netwerk van de Belgische hoofdstad, kozen we een leeg terrein van 500 m², omgeven door 3 leegstaande gebouwen. Wij zijn begonnen met de analyse van de 3 verschillende gebouwen, door hun gevels te tekenen en de structuur en het gevoel ervan te leren kennen. Met dit alles in gedachten zijn we op deze unieke plek begonnen met het organiseren van een theaterschool. We hebben veel onderzoek gedaan om inzicht te krijgen in het programma dat we nodig hebben en in hoe we deze specifieke vorm van onderwijs kunnen combineren met een nieuwe publieke toevoeging voor de stad. Het gelijkvloers is een ontmoetingsplaats geworden voor theaterbezoekers, theaterschoolstudenten en –docenten; ontworpen als foyer, cafetaria, podium en black boxes. Vanwege het hoogteverschil op het terrein hebben we gekozen voor deze binnenplaats van trappen, die de verschillende gebouwen met elkaar verbindt en dienst kan doen als uitbreiding van het gloeiende zitgedeelte van het theater.

LUCAS D’HAEN, RUBEN DE VOGELAERE
Marg14–Primary Structures E17
Docenten: Floris De Bruyn, Olivier Goethals
Het viaduct tussen Zwijnaarde en Destelbergen wordt (bijna volledig) vervangen door een tunnel. De lege strook die verschijnt en ongeveer 8 km lang is, doorkruist verschillende soorten gebieden, elk met hun eigen kenmerken. Voor elk gebied bedachten wij een passend concept, afhankelijk van het bestaande weefsel en de context. Twee van deze identiteiten werden verder ontwikkeld en door middel van een structureel principe met elkaar verbonden. De voetafdruk van dit gebouw is afgeleid van het bestaande weefsel. Er werd een projectie gemaakt op een primair raster van betonnen kolommen. Het raster maakt de plek uit vrij gebruik van de ruimte mogelijk, maar de constructie kan ook verder worden opgedeeld in een kleiner raster. Het opgegeven scenario leidde tot het programma van een mobiliteitshub. De rigide kern scheidt de grotere schaal (voor de bussen) van een kleinere invulling op een meer menselijke schaal.

MALOU LEGRAND
Marb 14 –ALT 2585 / EST WGS84: 384631 / NORD WGS84: 5080163
Docenten: Wim Goossens, Arnaud Hendrickx, Jo Liekens
Over relatieproblemen in en geïnspireerd door de bergen boven het Italiaanse dorp Nus. Over bivakkeren en wandelen, over slaap en tijd. Inclusief fysieke ingrepen die de authentieke bivakeigenschappen in ere houden, tekstuele en visuele reflecties op thema’s die in de index worden genoemd. Geproduceerd materiaal: 2 boeken (nr. 1 een bundeling van het werk waarin tekst geen aanvulling is, maar het werk evenzeer omvat als het visuele werk, nr. 2 een ‘museumoverzicht’ van het werk/tekeningen, maquettes, objet trouvés). ‘Bivakkeren in je hoofd’ is een eufemisme voor ‘vergeten’.

SOPHIE BREWAEYS
Marg 34–Architecture and Territory
Docenten: Bart van Gassen, Steven Geeraert
ARCHITECTUUR OM TE ROUWEN EN TE BEZINNEN. Twee paviljoens die op twee verschillende schaalniveaus verlichting proberen te bieden aan de rowenden. Enerzijds voor een individu, anderzijds voor families, vrienden of zelfs vreemden. Voor deze twee ingrepen zoekt men een plaats van ontmoeting en sereniteit. Een moment van rust en bezinning om hun gedachten aan een geliefde te ordenen. Samen of alleen. Het is een plek waar de architectuur

het rouwproces probeert te omarmen. Het ene paviljoen zorgt voor verbinding tussen de buurt en de begraafplaats. Het andere paviljoen, beneden in de vallei gelegen, probeert de overweldigende natuur van de vallei weer te verbinden met de begraafplaats.

STIEN KESTENS
Marg 14–The Double Look
Docenten: Dimitri Vangrunderbeek, Thierry Lagrange
Een abstractie in moderne tijden. Door een oude meelfabriek te analyseren waar de grote machines al waren weggehaald, onderzoek ik een zeer interessante verticale connectie tussen vier verdiepingen en het plafond. Daarnaast ontdekte ik dat er overal ladders stonden die tot niets meer leidden omdat er geen machines waren. Ik combineerde deze twee elementen, die voor mij zeer interessant waren, in deze installatie waarbij ik doorheen de openingen in de vloeren een verticale denkbeeldige wandeling maakte.

SIMON BOULEZ
Marg 24–‘Through the looking glass’
Docent: Thierry Berlemont
Op de kaart is een grens een scherpe lijn. In het gebied zelf bestaat de scherpe lijn niet, alleen de grensmarkeringen geven de grenslijn aan. Er is een soort overgangszone, een mengzone tussen de twee gebieden. Deze zone is als twee keer de achterkant van een land die elkaar overlappen, waarin beide landen zo weinig mogelijk willen investeren. Dit werk gaat niet over het aanpassen van het bestaan van de grens, maar over het transformeren van die grens(zone). Op deze manier dient de grens meer dan zijn oorspronkelijke, eenzijdige doel om te verdelen.

Dit wordt gerealiseerd door de punten die de “scheidingsgrens” in het gebied zichtbaar maken te vervangen door een architectuur die sociale interactie bevordert en een zekere huiselijkheid uitstraalt. Deze grenslijn wordt geaccentueerd door de grensmarkeringen te vervangen door fonteinen, die we associëren met sociale activiteit.

HANNE DESWERT
Maig 24 An()**Jothe Goodbye**
Docent: Eva Demuync
I Good Bye
I G00d Bye
Oneindige beweging. Ikzelf, mijn omgeving, en de onderlinge verbinding. Stilstaan. Opnieuw verbinden. De beweging doorheen de plaats. Verplaatst worden. Er doorheen lopen. Voelen. Afscheid nemen en verwelkomen. Een ritueel, als een dynamische manier om denken in voelen om te zetten. De conceptuele omgeving als afgeleide van de creatie van een ritueel.

KLAUDIO CURMAKU
Marg 24 –Chapel of Confession
Docent: Eva Demuync
Ik was 18 jaar oud toen ik mijn vader verloor en mijn eerste gedachte was dat het iets was dat voorbij zou gaan, wat waar is voor de pijn, maar nooit voor de leegte die een vaderfiguur achterlaat. Ik vond de ervaring in deze studio een kans om met behulp van ruimte en materialen deze leegte uit te werken. Door mijn ervaring, vanaf dat moment, met het bezoeken van zijn graf, begon ik in mijn gedachten en herinneringen te zoeken, wat een goede plaats kan zijn om spirituele verbinding en troost te vinden.

ANTONIA HAFNER, JONATHAN ROELANDTS, MARCOS SUELVES, MELANIE TSCHIRREN
Maig14/maib14 –RE –BRUSSELS
Docenten: Harold Fallon, Johannes Berry
De toenemende leegstand van grootschalige gebouwen. In de context van toenemende leegstand na Covid –19 staan veel monofunctionele kantoorgebouwen op het punt hun functie te verliezen. Het project gaat over het behoud van het postmoderne erfgoed van de oude KBC –bank, door het winnende voorstel van Office kgdvs te implementeren en aan de bestaande volumes toe te voegen. De aanpak bestaat uit pragmatische oplossingen. Ze beschrijft de projectmethode door middel van overlappende tekeningen om met de bestaande structuur toe te werken naar een algemeen doel: het behoud van architectonisch erfgoed en bebouwde ruimte. De open ruimtes van de oude bank maken een diversiteit aan appartementen mogelijk die verwijzen naar kgdvs –elementen en –principes.

MIGUEL VERVACKE
Maig 24 –An()**Jothe Goodbye**
Docent: Eva Demuync
Het broertje van mijn beste vriend overleed bij een verkeersongeluk op weg naar school toen hij vijftien jaar oud was, terwijl wij zeventien waren. Het ontwerp van een houtskeletstructuur die de urne omarmt, waarbij ik symbolische betekenis probeer

te geven aan het begrip ‘omsluiting door vakmanschap’ en via materialiteit connectie wil maken met de plek. Wij, dus ikzelf en zijn vrienden en familie, komen dichtbij de urne maar blijven toch op een afstand. Er is een mentale en fysieke afstand, een kloof tussen het lichaam en de geest, geïllustreerd door de manier waarop deze houten structuur in elkaar is gezet. Ik maak met deze constructie mijn herinnering aan hem tastbaar, omdat het tastbare een abstractie is van het ontastbare en door plaatsgebondenheid persoonlijk kan worden geïnterpreteerd. De inspiratie voor dit ontwerp werd gevonden bij een vervallen graf op de begraafplaats Campo Santo in Sint –Amandsberg.

LÉON VERHEYEN
Barb 65–Bachelorproef
Abstract vs. Specific
Docenten: Wes Degreef, Fabien Van Tomme
In het zuiden van Brussel wordt een verlaten opslagplaats opengesteld voor de buurt. Opgeheven en uitgehakt, zweeft de bakstenen gevel boven de grond, gedeeltelijk omhoog gehouden door een bouwkraan. Een betonnen volume, gemaakt met gerecycleerde bakstenen uit de gevel, werkt als tegengewicht. Het draagt de rest van de belasting en bevat twee wooneenheden en een gemeenschapscentrum op het gelijkvloers. De lege ruimtes in het gebouw worden opengesteld voor het publiek, opgeladen door het toegevoegde programma. Binnenin kunnen de lege verdiepingen door de gebruikers opgeëist of leeg gelaten worden, afhankelijk van hun behoeften en middelen. Een nieuwe gebouwtypologie functioneert als stedelijk knooppunt aan de voorgestelde Zennepark –lijn.

MUMTAAZ VIAENE
Marb 42–Masterproof –Real life
Docenten: Harold Fallon, Sophie Laenen
De vijf torens, gelegen aan de Avenue Mahatma Gandhi, bestaan uit 14 verdiepingen met 4 identieke appartementen. In samenwerking met de bewoners is een participatieve analyse gemaakt van de leefomstandigheden en urgenties in de gebouwde omgeving. Deze urgenties bestaan uit ongezoneerde leefomstandigheden als gevolg van vochtproblemen, gebrek aan brandveiligheid, warmteverlies, binnendringen van water, warmtestraling, over – en onderbevolking, veiligheid, gebrek aan hoogwaardige openbare ruimte en een algemeen gebrek aan ruimte. Dit onderzoek stelt een typologie voor die de gezinssamenstelling van de bewoners weerspiegelt en die de mogelijkheid biedt om te verhuizen naar een woning, binnen de woonwijk, indien hun gezinssamenstelling, en dus hun behoeften, veranderen. De herconfiguratie ontwikkelt zich met-tertijd. De meest dringende problemen worden eerst aangepakt, terwijl de bewoners in hun huizen blijven, zodat alle huizen geleidelijk veilig en comfortabel worden om in te wonen. Sommige problemen van de inwoners kunnen niet worden opgelost met adequate huisvesting alleen. Deze problemen komen voort uit langdurige raciale en territoriale discriminatie en uit complexe, armoedege-relateerde problemen zoals gezondheids – en mentale problemen.

HANIEH MAHPEYKAR
Marg 34 The Architectural Detail
Docent: Prof. Dr. Jo Van Den Berghe
–Hoe kan de beheersing van Techné door de architect de generator van Poiesis worden, in tegenstelling tot de gangbare veronderstelling dat architectuur voortkomt uit een voorafgaand poëtisch beeld dat pas later kan worden vertaald in de substantie van de wereld?
–Hoe kan een architect beter opereren binnen projecten die zijn ingebed in kwetsbare locaties zoals bestaande stedelijke weefsels, architectonische lichamen, kwetsbare landschappen en beschermde monumenten als de onvernijdelijke locaties voor toekomstige generaties Europese architecten, en toch –door een heel precieze materiaalkeuze –culturele eigen-tijdsheid produceren?
–Hoe kan een architect omgaan met het ‘as found’ op de manier zoals omschreven door Peter en Alison Smithson (1989)?

AYSEGUL AGACLITEPE
Marg 14–Shipyard
Docent: Carl Bourgeois
In ons leven zijn we altijd overal onderweg. En eenmaal vertrokken, blijven we continu in beweging zoals het water dat voortdurend uit zichzelf in beweging is. Zolang we leven, bewegen we: we blijven doorgaan, zoekend. Zo vinden we antwoorden en nieuwe vragen, en zo maken we opnieuw bewegingen die zich eindeloos herhalen. Een boot om samen mee onderweg te zijn, samen ervaringen te delen –om samen, drijvend op het water, op te lossen in de leegte. Zo voelen we ons lichter, opgenomen door

en in elkaar: elkaar omarmend vormen we samen één geheel. Een plek waar je samen de leegte vult. Of net het omgekeerde: een plek waar je de leegte toelaat en openstaat voor rust. Een plek waar diepgaande gesprekken het onzichtbare zichtbaar maken.

EBBE VANDENBERGHE
Barg 55–Sanseveria
Docenten: Hugo Vanneste, Tom Broekaert
Deze utopische badkamer staat centraal in de 4+2 –woning waar alles draait om ‘samen’. Het vertrekpunt was een schommelend generatiemeubel. Verdere inspiratie kwam van de Japanse film Shoplifters (Hirokazu Kore –Eda) waar ‘samenwonen’ een aparte invulling krijgt. In een groepswerk met medestudenten Marie Sapyn en Ellen Destoop deconstrueerde we de generische badkamer om deze op een eigenzinnige manier weer samen te stellen. Zo hangt het bad in de lucht en dialogueert het functioneel met de persoon die plaatsneemt op de stoel. In deze badkamer ben je nooit alleen. Alles draait rond samenwerking en samenzijn.

CAMILA FALLON, INES BOUZAIENNE, KATOO GEURTS, LUCY ZHU
Barb55–ILOT404
Docent: Jonathan Robert Maj
Ilot 404 is een oud schoolcomplex in het hart van Schaarbeek. De opdracht was om dit complex te renoveren en er een nieuwe dynamiek aan te geven. Een groot aantal discussies over wat we wilden bereiken en hoe we dit project wilden revitaliseren, leidden tot deze tekeningen. Deze verzameling schetsen illustreert het denk – en werkproces waarmee we vervolgens aan de slag gingen.

KEN DE COCC
Barg 36–Brand!
Docent: Tim Peeters
Het ontwerp voor deze woning vertrekt vanuit de analyse van een referentieproject (Copper House II –Studio Mumbai), de studie naar het landschap rond Boekhoute, en een uitwerking van het detail. De semi-publieke woning tracht door middel van een nieuw circulatiesysteem en het strategisch plaatsen van volumes, een bescheiden verschuiving te bewerkstelligen in de dorpsrand van Boekhoute. Het ontwerp manifesteert zich op het kruispunt van twee assen en doet zo een uitspraak over het water en de weginienfrastructuur –mede door de historische achtergrond van de plek te herwaarderen. Er wordt aangesloten op het afvoernetwerk van de buur, rekening gehouden met zichtassen en gespeeld met publiek –private grenzen. Ten slotte wil dit project een onderzoek zijn naar de herinterpretatie van bepaalde technische details.

TIMON RABOU
Barb16–Het Verblifj
Docent: Laura Muyldermans
Het verblifj bevindt zich aan de Fernand Demetskaai in Anderlecht. Vroeger een Fordgarage, wordt deze ruimte momenteel gebruikt als stockage voor allerlei bouwmaterialen. De intrigerende bakstenen muur werd betrokken in het ontwerp. Het verblifj is gemaakt voor een persoon die graag aan auto’s sleutelt, hij/zij heeft de auto’s bijna letterlijk in de woonruimte staan.

WANNES DE BROUWER
Marg 34–Structural Contingencies
To Be Decided
Docenten: Johannes Berry, Steven Schenk
Vanuit de fascinatie voor modulaire stellingbouw ontstond het idee om een ruimte te ontwerpen die zowel opgebouwd als aangepast kan worden door de mens. Het stellingstelsysteem leent zich ertoe om in combinatie met andere industriële materialen op een pragmatische manier gebouwd te worden. Door deze materialen te manipuleren en samen te voegen ontstaat een catalogus van direct toepasbare aansluitingen.

ARD DUSSELJEE
Barg 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docent: Lieven Dejaeghere
Een nieuw ontworpen cultuurhuis staat centraal en organiseert het binnengebied, terwijl de eindmuren van de omliggende woningen worden opengebroken en zo een tweede voorgevel vormen. Ze moedigen aan tot toe –eigening van de collectieve ruimte. Tot ontmoeting. De structuur is leesbaar in zowel de materialiteit als de tektoniek, met gevels die schijnbaar ‘als vanzelf’ gevormd worden. De ruimtes zijn flexibel, hebben elk hun specifieke kwaliteit, en gaan in interactie met andere ruimtes. Zo bieden ze een waaiar van gebruiksmogelijkheden aan de buurtbewoners en vormen ze een verlengstuk van de eigen woning. Het maaiveld wordt een bewandelbare passage en een verblijfsruimte –een groene buffer, een

open plek waar de nauwe straten rondom nood aan hebben.

ARNO CHAVÉE
Barb 65–Bachelorproef
Abstract vs. Specific
Docent: Wes Degreef
Het ontwerp is het proces: namelijk een reeks intuïtieve schetsen die muteren tot een passage door het natuurlijk gegroeide stadsweefsel aan de Ninoofsepoort. De toeschouwer krijgt, door de wisselwerking tussen schets, axonometrie en maquette, een totaalbeeld van deze passage te zien. De vele kruisverbanden tussen de gebruikte media zetten aan tot het zelfstandig ontdekken van een droomwereld, om er vervolgens in rond te dwalen.

GAËTAN VAN BELLEGHEM
Biag 65–EXPLICITI –Windowscape
Docent: Stephan Berteloot
Project is een Makerslab en Educatiecentrum voor het Up –cyclen van plastic afval. Aan de hand van een ‘Windowcase’ wordt een sociale interactie tussen een zogenaamde ‘Maker’ en een passant mogelijk gemaakt die deze passant aanzet tot recycleren. De site is een bestaande plaats: de Sint –Lucas Kunsthumaniora aan de Oude Houtlei in Gent.

JEFF RASSON
Barg 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docent: Tom Broekaert, Elien Vannevel
Tijdelijkheid en permanentie als constanten. Een cultuurcafé dat rekening houdt met de bestaande omgeving, het proces en de evolutie. Stellingbouw geldt als basis. Nieuwe voordeuren helpen de buurt te activeren. Verder: ateliersruimtes, fietsherstelplaatsen, een lokale radiozender in de bestaande garageboxen. Zeppelins als landmark, symbool, ruimte, tijdelijkheid en permanentie.

MARIE KEUKELEIRE
Barg 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docenten: Karen Kesteloot, Kobe Stroobants

Dit ontwerp voor de opwaardering van de Bloemekenswijk, creëert een genereuze arena in het midden van een binnengebied en vormt zo een antwoord op de nood aan kwalitatieve recreatieve (groene) ruimte. Het concept van ‘de genereuze ruimte’ –een plek die geeft en waar zowat alles mogelijk is –materialiseerde zich in de typologie van de circustent die de leidraad vormde voor mijn ontwerp. Het binnengebied wordt omgevormd tot een stadsvijngaard, geïnspireerd op de tuin die mijn grootouders zelf tot wijngaard verbouwden: 20 jaar lang konden ze elk nieuw wijnseizoen 500 flessen tot rijping laten komen. Het samenspel van beide ingrepen (vijngaard en circustent) verankert de site in de buurt. Een polyvalente en betoverende ingreep in een stedelijke context.

JEROEN PILAAT
Barb 65–Bachelorproef
Abstract vs. Specific
Docent: Wes Degreef
‘Ways of seeing’ en ‘Bouwbare utopie’: twee fundamentele basisgedachten die me doorheen mijn proces geholpen hebben om zo elementair mogelijk naar een situatie te kijken en deze stelselmatig, steeds specifiekier te gaan invullen...

SARAH PAPEGNIES
Marg 22–Wie kijkt ziet (niet).
Docent: Deprez Koen
Stap mee in mijn persoonlijke isolement doorheen een labryrint aan ondefinieerbare ruimtes: emotionele bunkers van het onbekende. In de schaalloze werelden die ik ontwierp dwalen menselijke figuren rond. Vervreemding en doelloosheid vormen de rode draad door deze imaginaire ruimtes. Het Onheimlijke tastbaar maken. Erin verdwalen.

CHARLOTTE VANHECKE
Barg 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docent: Karen Kesteloot
De Schouwen dienen als steunpilaren maar ook als functionele objecten om vogels in te laten nesten. Naast de schouwen kunnen de vogels zich ook nesten in het metselwerk of in de ontdubbelde betonplaat.

IMAN DEMOL
Barb 65–Bachelorproef
Abstract vs Specific
Docenten: Nele Stragier, Ruth Heirman
In hartje Brussel ligt een gesloten woonblok met het oude Rijke Klarenklooster: dit is de enige plaats in Brussel waar nog een stuk Zenne te zien is. Dit ontwerp voorziet in een wandeling die de site ontsluit voor het publiek en de Zenne opnieuw een bestaansreden geeft. Het gevoel van rust of verpozing staat

centraal. Toch is het ook een plek waar sociale verbindingen worden gemaakt. Grenzend aan deze publieke as ligt een specifiek residentieel gebied: een woning die zich volledig opent, gericht op het binnenplein. Zowel qua materialiteit, vormgeving als indeling sluit het voorstel aan bij de oude kloostersite en de rondgang.

ELENA LEVECO
Barb 65–Bachelorproef
Not in my backyard
Docenten: Tom Broekaert, Elien Vannevel
Moet een ruimte altijd een constante temperatuur hebben? Kan een keuken buiten het verwarmd volume worden geplaatst? Hoe collectief of intiem is de act van het koken? Door bestaande comforttypologieën in vraag te stellen, ontstond het voorstel voor een buurtkeuken in de Bloemekenswijk in Gent. De herinterpretatie van verandastructuren en traditionele kiyomachiya-keukens uit Kyoto, leidde tot een ontwerp waarin koken centraal staat: de keuken vormt de ruggengraat van het ontwerp; het bijhorend programma groeit organisch verder uit deze basisstructuur. Koken en het hele gebeuren daarrond wordt een manier van kennismaken, een plaats voor kennisoverdracht en cultuuruitswisseling.

JILL GIELEN
Marb 34–Down Memory Lane
Docenten: Nele Stragier, Christopher Paesbrughe
Tijdens een reis naar Thailand raakte ik gefascineerd door ‘bricolage –bouwen’. Deze sterke herinnering wilde ik projecteren op Brussel door op zoek te gaan naar een pand dat afgebroken zou worden. Het pand werd vertaald naar een inventaris van materialen waarmee vervolgens een ingreep geïnitieerd werd op de site van Marais Wiels. Met respect voor de eigenheid van de plek wil dit ontwerp een bestaande muur, die de grens vormt tussen straat en moeras, vervangen door de meer uitnodigende aanwezigheid van een wandeling. Deze wandeling wordt begeleid door, en opgetrokken uit herbruikbare materialen en sluit zich aan bij het Metropole –project dat focust op de aanwezige biodiversiteit.

EBBE VANDENBERGHE
Barg 65–Bachelorproef
Not in my bark yard
Docent: Frederiek Ampe
De Bloemekeswijk in Gent is een lappen-deken van kleine arbeiderswoningen, elk met een ommuurde stadstuin, die uitgaat op een betonnen binnenplaats vol garageboxen. De Polek –site bevat stadslandbouw als centraal thema en de inwonende boer heeft tot doel om in (kweek) serres, pluktuinen, en openluchtpercelen groenten en fruit te telen die via een marktconcept bij de bewoners terechtkomen. Alle satellietfuncties voor stadslandbouw hebben een eigen logische plek. Het verticale en transparante ontwerp voorziet eveneens in een gezellig eetcafé met groot terras, ateliers voor koken en creatieve activiteiten, een fietsherstelplaats, een tentoonstellingsruimte en bbq. Van de betonnen vlakke die er ooit was, werd een groene, eetbare, creatieve ontmoetingsplek gemaakt.

CAMILA FALLON
Barb 65–Bachelorproef
Abstract vs. Specific
Docent: Wes Degreef
Het ontwerp ontloopt zich doorheen een reeks oude pakhuizen en zorgt voor een nieuwe relatie tussen de drukke Antwerpse Steenweg en het rustige Zennepark. Deze pakhuizen worden ontdaan van hun daken wat een landschap van oude baksteenmuren blootlegt. Hierop wordt een nieuwe muur gebouwd: een gladde bogenrij uit kalkhennep. De ruimte tussen het Zennepark en de arcade wordt overdekt met een systematische en onverstoerbare houten structuur. Drie patio’s manifesteren zich tussen de bestaande muren en tegenover de bogenrij ontstaat een wilde tuin. Het project tracht het bestaande te versterken zonder er zich ondergeschikt aan te maken.

Studio Barb 36 – Bas Structuur Zonder Schaduw

Bart Hollanders

VERTICALITEIT EN HORIZONTALITEIT
Beste Dirk,
Tijdens de jurering van onze studio die jouw werk als ingenieur centraal stelde, was je bezorgd over de studenten. Je vroeg steeds opnieuw: ‘maar hebben de studenten er wel iets aan gehad?’, ‘was het wel interessant?’. Volstaat het om te zeggen dat ook wij, de begeleidende docenten, met de oren gespist rondliepen als je langskwam om met de studenten te spreken? En of het interessant was. En of de studenten er iets aan gehad hebben. Jouw bescheidenheid siert je in een branche die vaak bol staat van de ego’s. Hieronder enkele overpeinzingen van wat onze studio de studenten heeft bijgebracht onder invloed van jouw werk, jouw visie en jouw innemende persoonlijkheid.
Vele respectvolle groeten,
Bart Hollanders

P.S.: ik beseftte bij het schrijven dat we elkaar 35 jaar geleden hebben ontmoet. Ik als student van de kunsthumaniora SINT – LUKAS, jij als docent.

OBSERVATIES
Het werd meteen duidelijk voor de studenten dat hun projecten een verhaal zouden ontwikkelen waarin de intense samenwerking tussen architectuur en structuur centraal stond – dat architectuur niet los gezien kan worden van structuur en andersom.
De ontwerpen vormden als het ware ruimtelijke vragen over wat architectuur en structuur – als eenheid – kunnen betekenen in de gebouwde werkelijkheid. Dit in tegenstelling tot wat men tegenwoordig vaak ziet, namelijk dat de ingenieur pas naar voren treedt als het ontwerp al door de architect geconcipeerd is; dat hij enkel aanwezig is om de dimensionering van het ontwerp nog even na te rekenen – de ingenieur gereduceerd tot calculator, zeg maar.
Jouw overtuiging – noem het een geloof of credo – is compleet tegenovergesteld aan die gangbare praktijk, en stelt dat een ingenieur vanaf het prille begin van een ontwerp mee aan de ontwerptafel moet zitten om samen met de architect de dialoog over de gebouwde werkelijkheid te voeren. Die stellige overtuiging was duidelijk voelbaar in het werk van de studenten.

VERTICALITEIT – ALBERTI
Wat is de ruimtelijke betekenis van kolommen en muren? Welk element draagt wat en wat is de logica van de structuur?

Studio Barb 36 – Bas Structure without shade

Bart Hollanders

VERTICALITY AND HORIZONTALITY
Dear Dirk,
During our studio’s judging, which focused on your work as an engineer, you were concerned about the students. You kept asking, ‘but did the students get anything out of it?’, ‘was it interesting?’
Suffice it to say that we too, the supervising professors, were walking around with our ears pricked up when you stopped by to speak to the students. About whether it was interesting. And whether the students were getting anything out of it. Your modesty is to your credit in an industry often brimming with egos.
Here are some reflections on what our studio has taught students as influenced by your work, your vision and your engaging personality.
Many respectful greetings,
Bart Hollanders

P.S.: I realised as I was writing that we met 35 years ago. Me as a student of the arts humanities at SINT – LUKAS, you as a lecturer.

Waarom is er een logica van de structuur? Kan het beter? Wat met ambiguïteit? ... Hoe ga je, met andere woorden, als team om met de natuur der dingen, en hoe geef je er betekenis aan? Al deze kwesties samen voeden het geloof dat je enkel door samenwerking betekenis kan geven aan de architectuur, en zo de vraag van het louter probleemoplossende overstijgt, namelijk: hoe blijft een gebouw overeind?
Alle gebouwen moeten overeind blijven staan, dat is een basisvereiste. Maar dit wil nog niet zeggen dat ze architectuur en/of structuur zijn. Architectuur en structuur moeten betekenis geven aan dit blijven staan. Ze moeten antwoorden geven aan het discours van kolommen en wanden in relatie met een horizontaal vlak.
Het oeuvre en de theoretische beschouwingen van Leon Battista Alberti zijn daarbij exemplarisch: met de muur als belangrijkste structurele systeem van het renaissance-gebouw en, daarvan afgeleid, de kolom als zowel vormgevend en esthetiserend element. Alberti’s definitie van schoonheid en zijn idee van de kolom als ‘het voornaamste ornament in alle architectuur’, klinkt enigszins tegenstrijdig. Vooral omdat een rij kolommen volgens Alberti niets anders is dan een muur die op verschillende plaatsen open/onderbroken is.
Alberti’s notie van kolom en muur zijn discreet en toch identiek: de één wordt herkend door het bestaan van de ander, wat met name zichtbaar is bij het Palazzo Rucellai. Deze dialectische relatie is niet geworteld in de dragende functie van kolom en wand, maar vloeit voort uit hun analoge gelijkenis met een hogere orde, namelijk het bouwen opgevat als lichaam.
VERTICALITEIT – MIES
In de architectuur van Mies van der Rohe wordt de relatie tussen kolom en wand alleen in stand gehouden door de erkenning van hun verschil. In het Barcelonapaviljoen, ‘Het huis voor een vrijgezel’ en het Tugendhathuis heeft hij Alberti’s betekenis van kolom en muur omgekeerd. In deze projecten vormt de kolom het dragende element, terwijl de wand als het ware zijn bevrijding toont van de ordeningslogica waarin kolom en muur identiek zijn.
In de latere architectuur van Mies van der Rohe zijn muren niet langer onderworpen aan de rationaliteit van de zwaartekracht maar verdelen zij de ruimte. Hij onthult in deze positionering een complex beeld dat

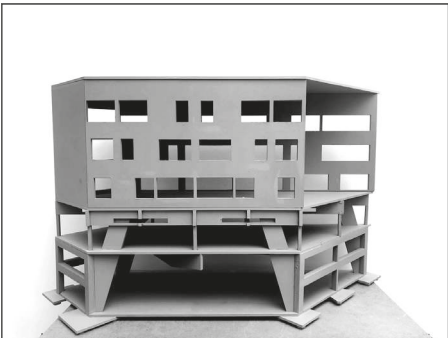
een spel van tegenstellingen is. Die ambiguïteit komt tot uiting in het eetgedeelte van het Tugendhathuis. De plaats van de twee kolommen naast het raam wordt zowel bepaald door de noodzaak van structurele orde als door het tracé van de muur: de kolommen staan op de omtrek van een cirkel die wordt gerealiseerd door het verlengde van de gebogen wand.
De eetzaal van ‘Het huis voor een vrijgezel’ krijgt een dubbele lezing van het structurele systeem: enerzijds door de twee verchroomde kolommen die voor een muur staan, anderzijds door de massieve uitbreiding van een scheidingswand die oprijst tot aan het plafond en zo de kolommen erachter belemmert, waardoor de muur ten onrechte als een structureel element wordt gezien.
Structuur maakt Architectuur.
HORIZONTALITEIT – JASPAERT
‘Het ontwerpen komt altijd op de eerste plaats, niet het ego’: nog zo’n mooi citaat van jou, Dirk.
Het samenwerken van architect en ingenieur staat altijd ten dienste van het ontwerp, de architectuur en de structuur. We zijn, zoals jij vaak vertelde, dienaars van de architectuur en de structuur – deze houding en werkwijze was primordiaal (heilig?) tijdens jouw besprekingen met studenten.
Die besprekingen in het atelier waren altijd gesprekken en bedenkingen gericht op het verscherpen van het ontwerp, en dat met de nodige aandacht en respect voor de studenten zelf. Je legde de nadruk op de positieve en intrigerende punten van het ontwerp, de zaken waarop verder gebouwd kon worden. Bovenal gaf je de studenten een dosis vertrouwen zodat ze creatieve of gedurfde antwoorden zouden geven op de uitdagingen van de opdracht.
Je wist als geen ander dat vertrouwen geven de creativiteit stimuleert. Niet vanuit een ivoren toren maar naast elkaar, aan dezelfde tafel, liefst met hetzelfde potlood, tekenend, zoekend op hetzelfde papier.
Want ook op papier blijven dingen staan, dingen van waarde, net zoals muren en kolommen: geschreven, geschetst en met vriendelijke autoriteit gefluisterd.
Samenwerking maakt architectuur
(Lecturers: Lecturers: Bart Hollanders, Benjamin Eggermont, Marc Macken, Fabien Van Tomme)

derived from it, the column as both a formative and aesthetic element. Alberti’s definition of beauty and his idea of the column as ‘the principal ornament in all architecture’ sounds somewhat contradictory. Especially since, according to Alberti, a row of columns is nothing but a wall that is open/interrupted in several places.
Alberti’s notion of column and wall are discrete yet identical: the one is recognised by the existence of the other, which is particularly visible at Palazzo Rucellai. This dialectical relationship is not rooted in the load – bearing function of column and wall, but derives from their analogous resemblance to a higher order, namely building conceived as body.
VERTICALITY – MIES
In Mies van der Rohe’s architecture, the relationship between column and wall is maintained only through the recognition of their difference. In the Barcelona Pavilion, ‘The House for a Bachelor’ and the Tugendhat House, he reversed Alberti’s meaning of column and wall. In these projects, the column is the load – bearing element, while the wall shows its liberation, as it were, from the logic of order in which column and wall are identical. In Mies van der Rohe’s later architecture, walls are no longer subject to the rationality of gravity, but divide the space. He reveals in this positioning a complex picture that is a play of contradictions. This ambiguity is reflected in the dining area of the Tugendhat House. The location of the two columns next to the window is determined both by the need for structural order and by the trajectory of the wall: the columns stand on the perimeter of a circle achieved by the extension of the curved wall.
The dining room of ‘The House for a Bachelor’ is given a double reading of the structural system: on the one hand by the two chromed columns standing in front of a wall, and on the other by the massive extension of a partition wall that rises up to the ceiling and thus obstructs the columns behind it, whereby the wall is mistakenly viewed as a structural element.
Structure makes Architecture.
HORIZONTALITY – JASPAERT
‘Design always comes first, not ego’: another great quote from you, Dirk.
The collaboration between architect and engineer always serves the design, architecture and structure. We are, as you often told us, servants of architecture and

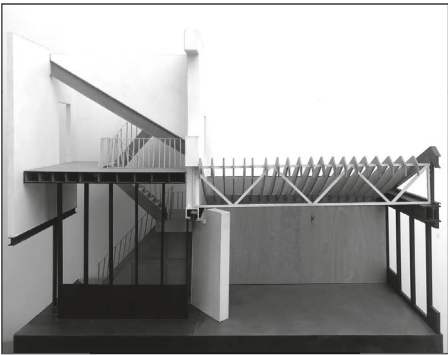
structure – this attitude and method was primordial (sacred?) during your discussions with students.
Those discussions in the studio were always conversations and reflections aimed at refining the design, and doing so with due consideration and respect for the students themselves. You emphasised the positive and intriguing points of the design – the things that could be built upon. Above all, you gave the students a dose of confidence so that they would give bold or creative answers to the challenges of the assignment.
You knew better than anyone that providing confidence stimulates creativity. Not from an ivory tower, but side by side, at the same table, preferably with the same pencil, drawing, searching on the same paper.
Because things still remain on paper, things of value, just like walls and columns: written, sketched out and whispered with friendly authority.
Collaboration makes Architecture.
(Lecturers: Lecturers: Bart Hollanders, Benjamin Eggermont, Marc Macken, Fabien Van Tomme)

Studentenrestaurant en leercentrum Gasthuisberg, Leuven, 360 architecten. Tekening door Manfred Maertens

360 architecten – maquette door studenten Alexandra Coussement, Fleur Boomert, Louis Caluwaerts, Radhika Borromeo

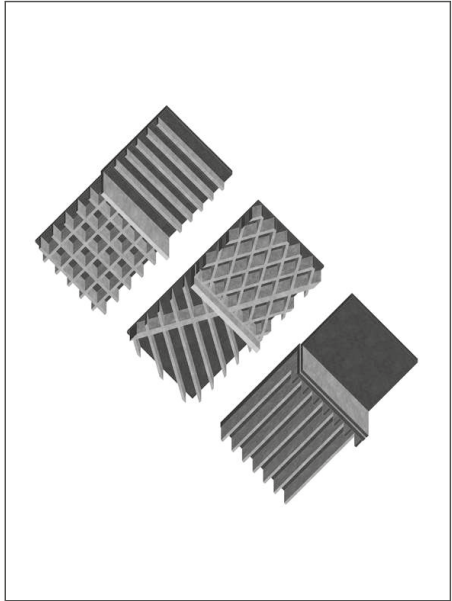

Bovenbouw, verbouwing woning – maquette door studenten – Julia Fokkinga, Juliana Forero Lozano, Judith Grondelaers, Melle Flachet

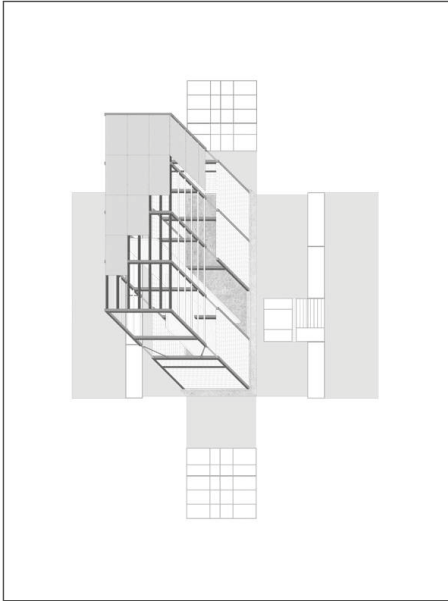

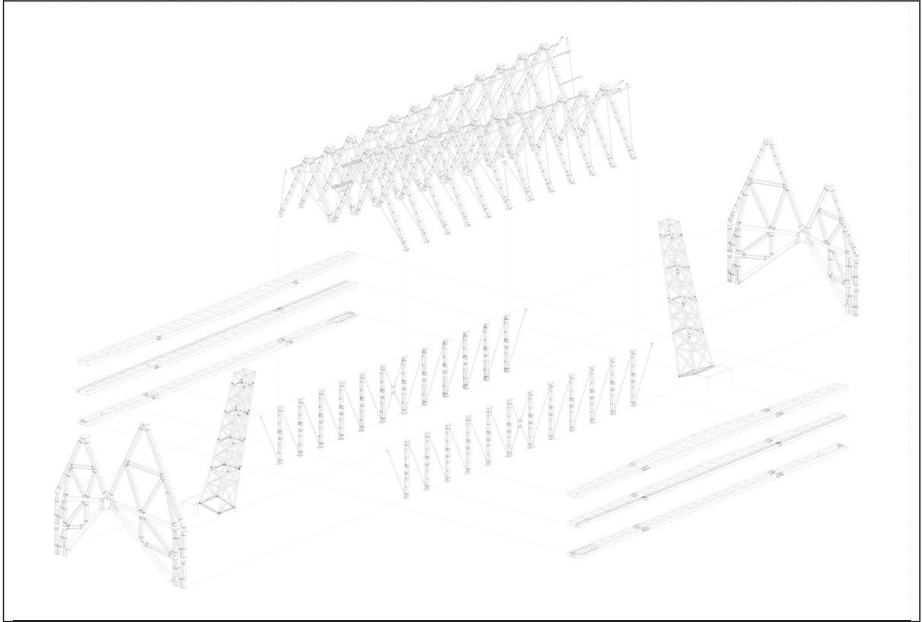
Eugeen Liebaut, eigen woning—maquette door studenten Alana Dierick, Noa Difelice, Paniz Pourzal, Timour Ege

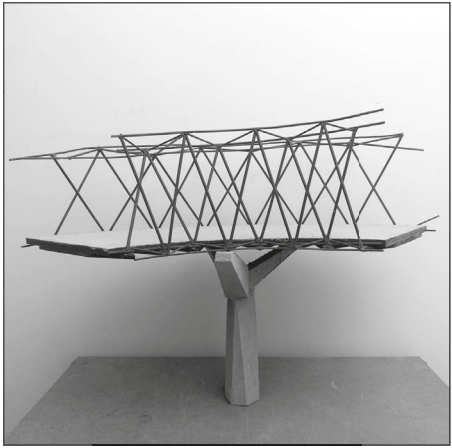
Gazometersite, Sint-Truiden, Architecten Achtergael. Tekening door Glenn Schillemans

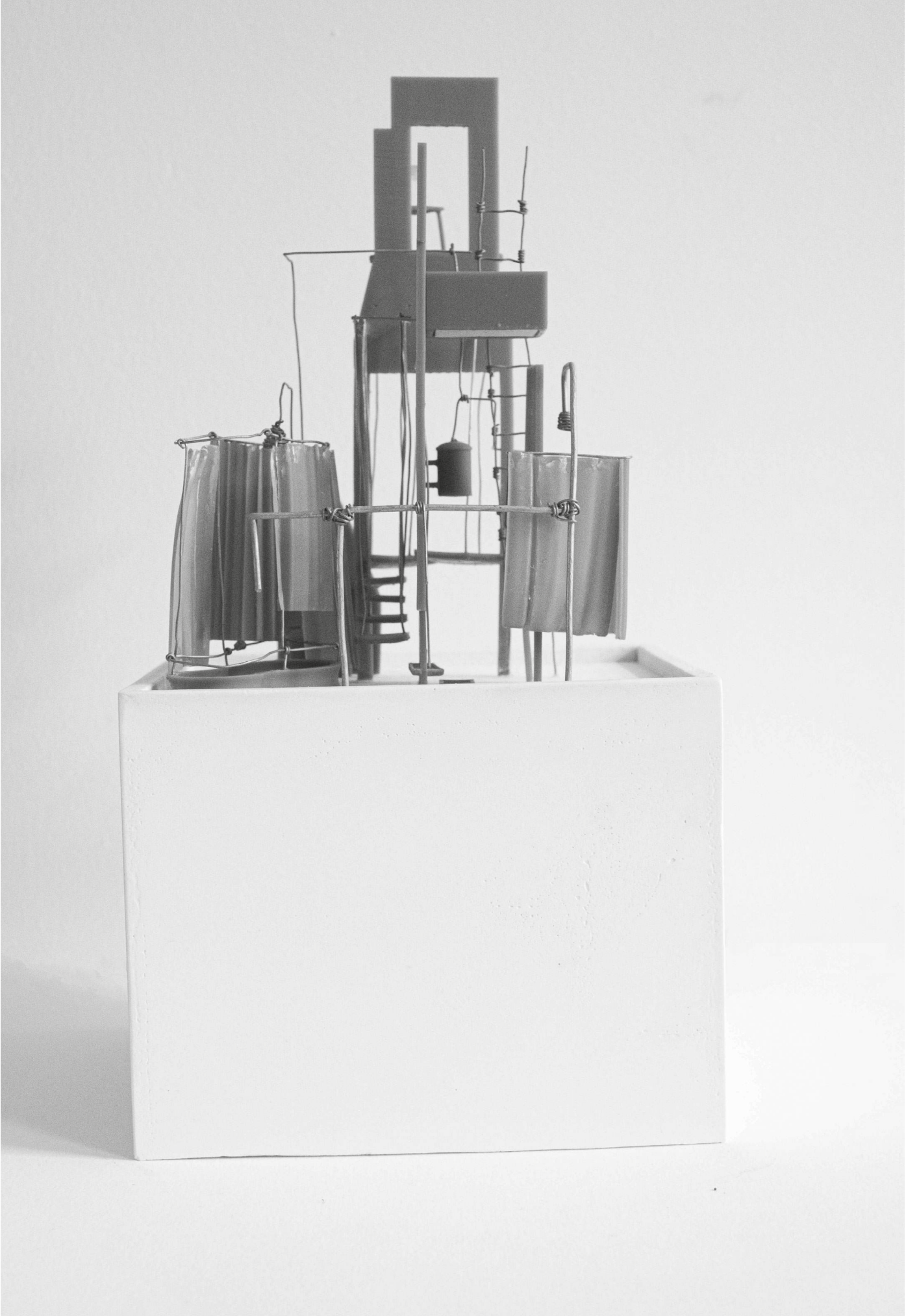
Eigen woning, Sint-Antelinks, Eugeen Liebaut. Tekening door Nele Maes

Robrecht en Daem architecten en Marie-José Van Hee architecten, Stadshal Gent—door studenten Hanne Marissen, Kiara Opitek, Lore Vercammenv, Margot Gyse

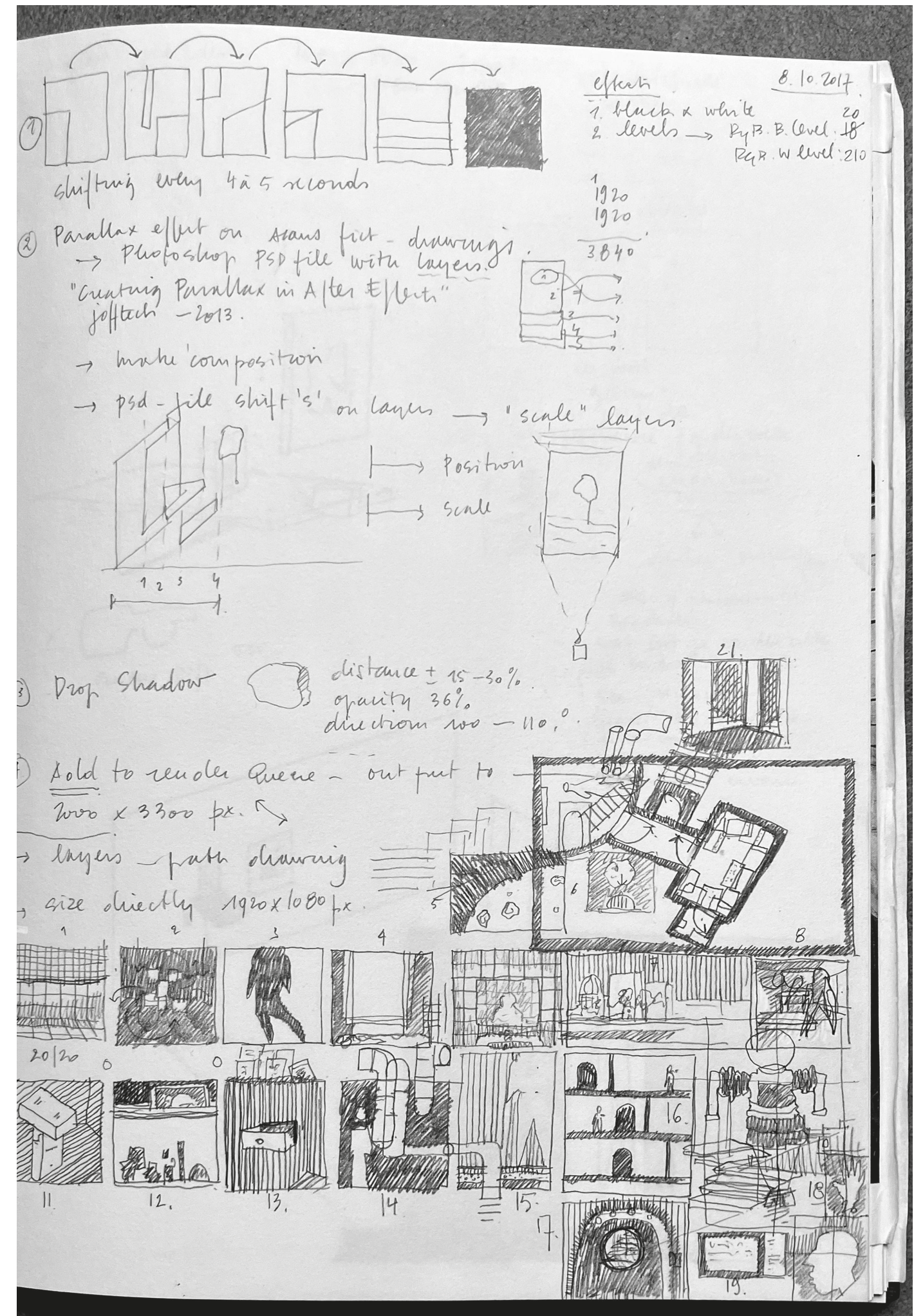
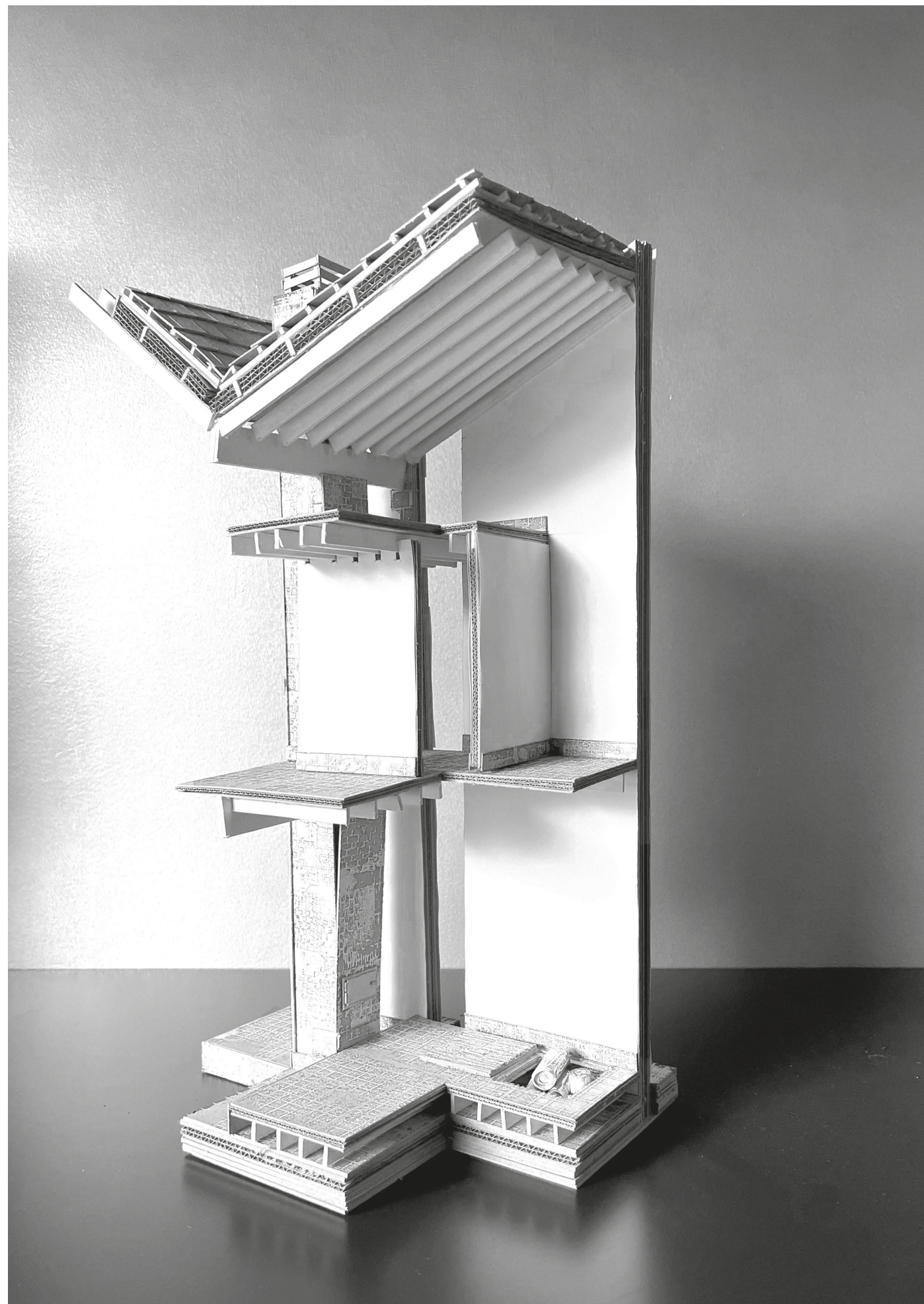

West 8, Brug Aarschot—maquette door studenten Riet Candeweyer, Stephanie Vanlangendonck, Thibo Platon

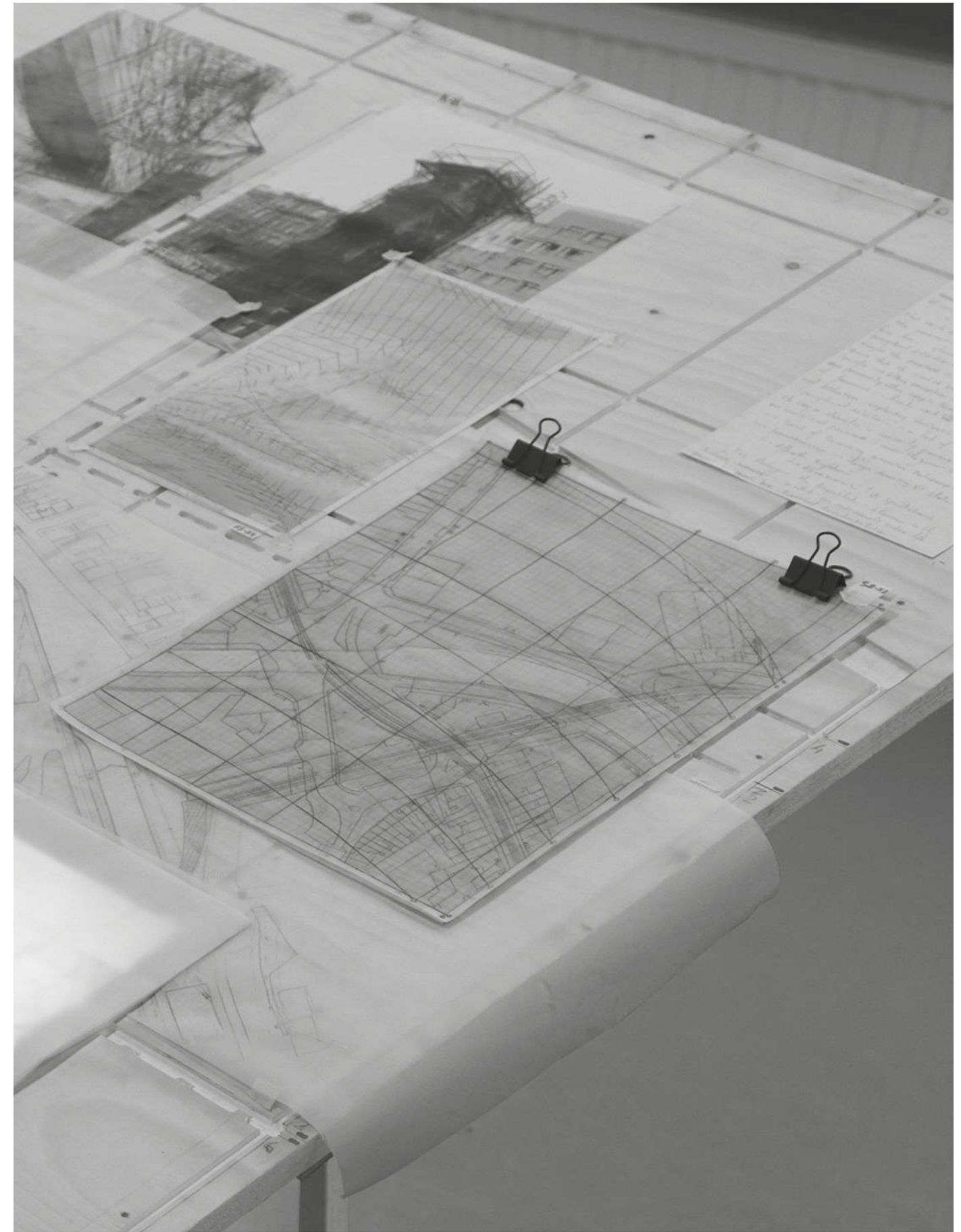
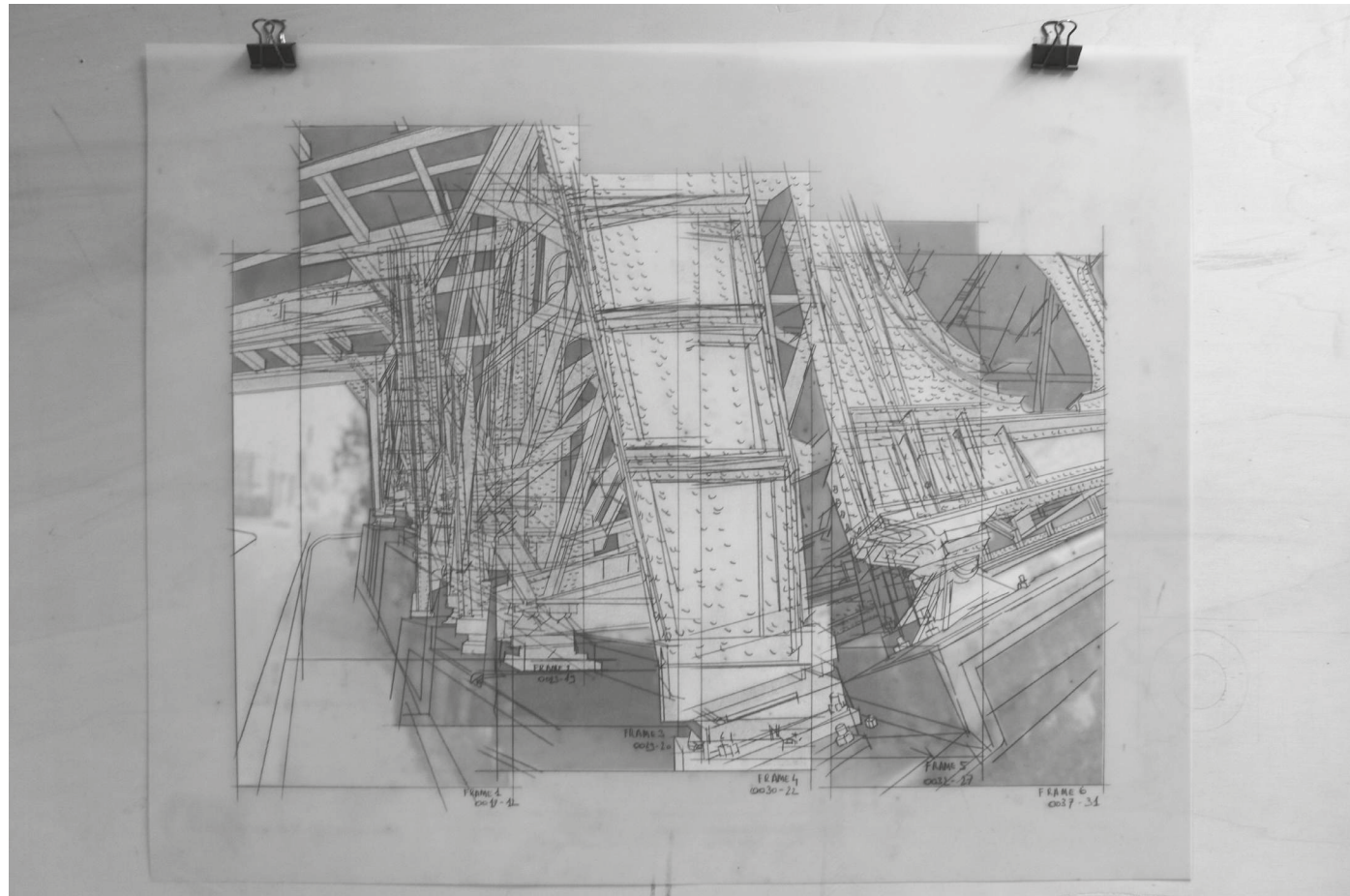

Ebbe Vandenberghe, Barg 55 Sanseveria

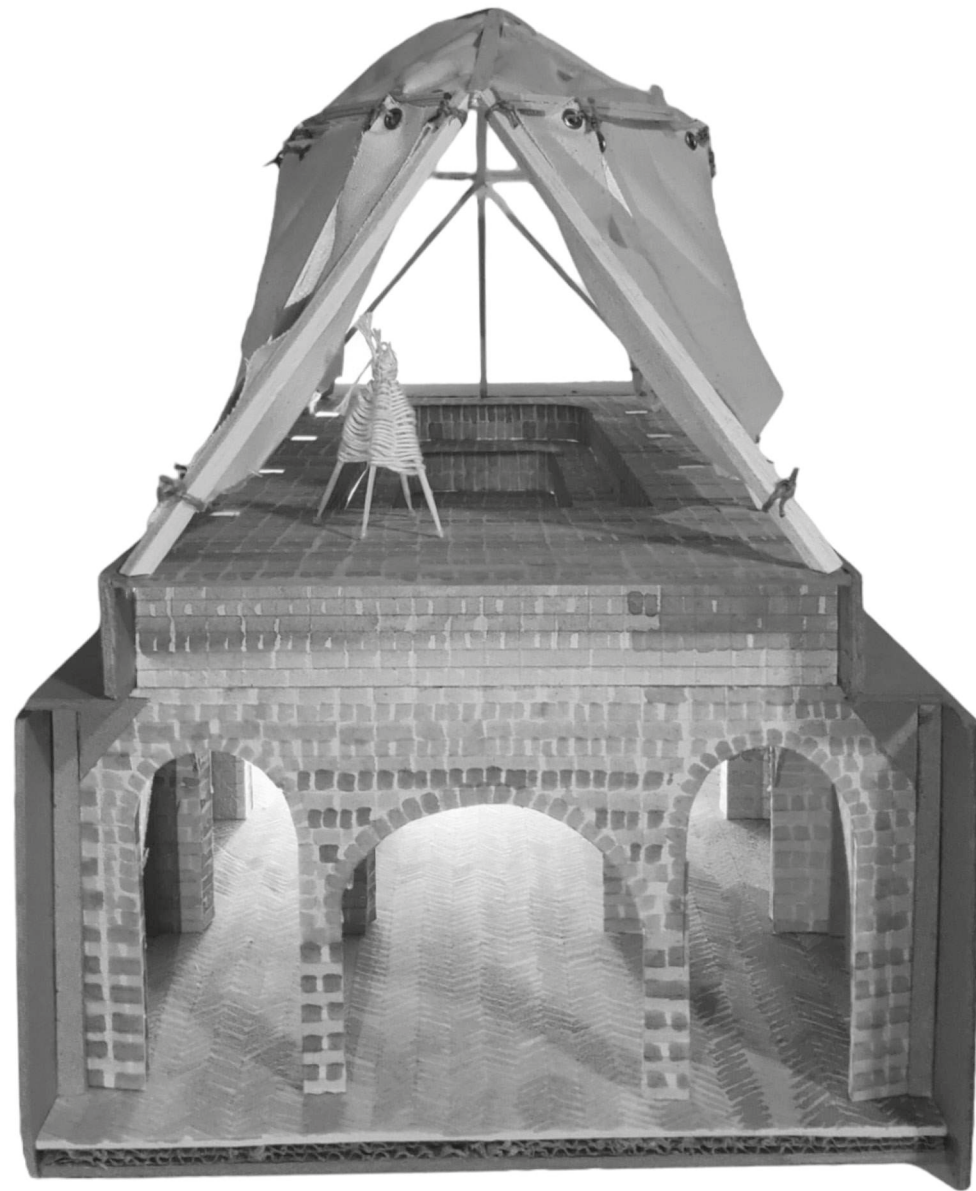

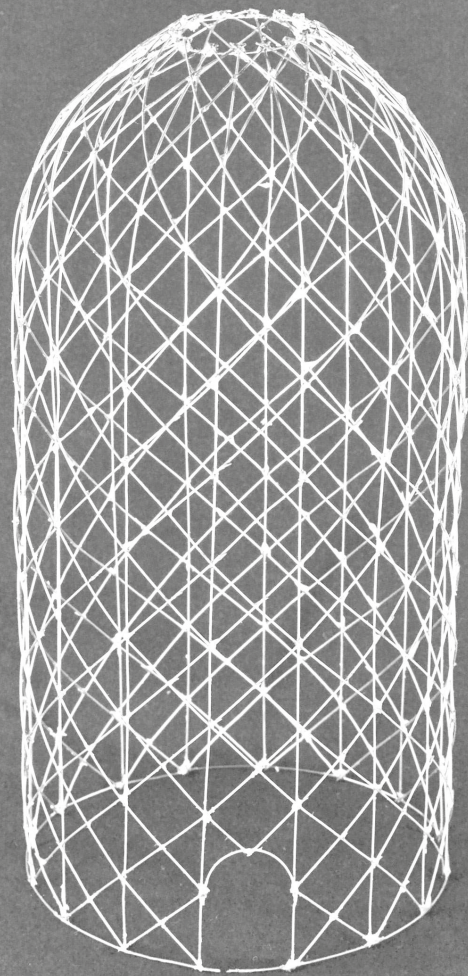
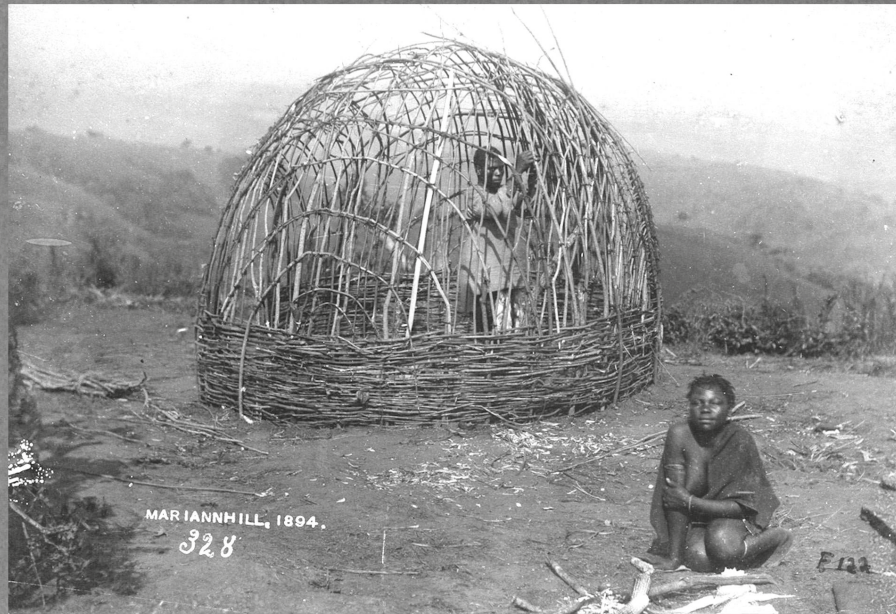

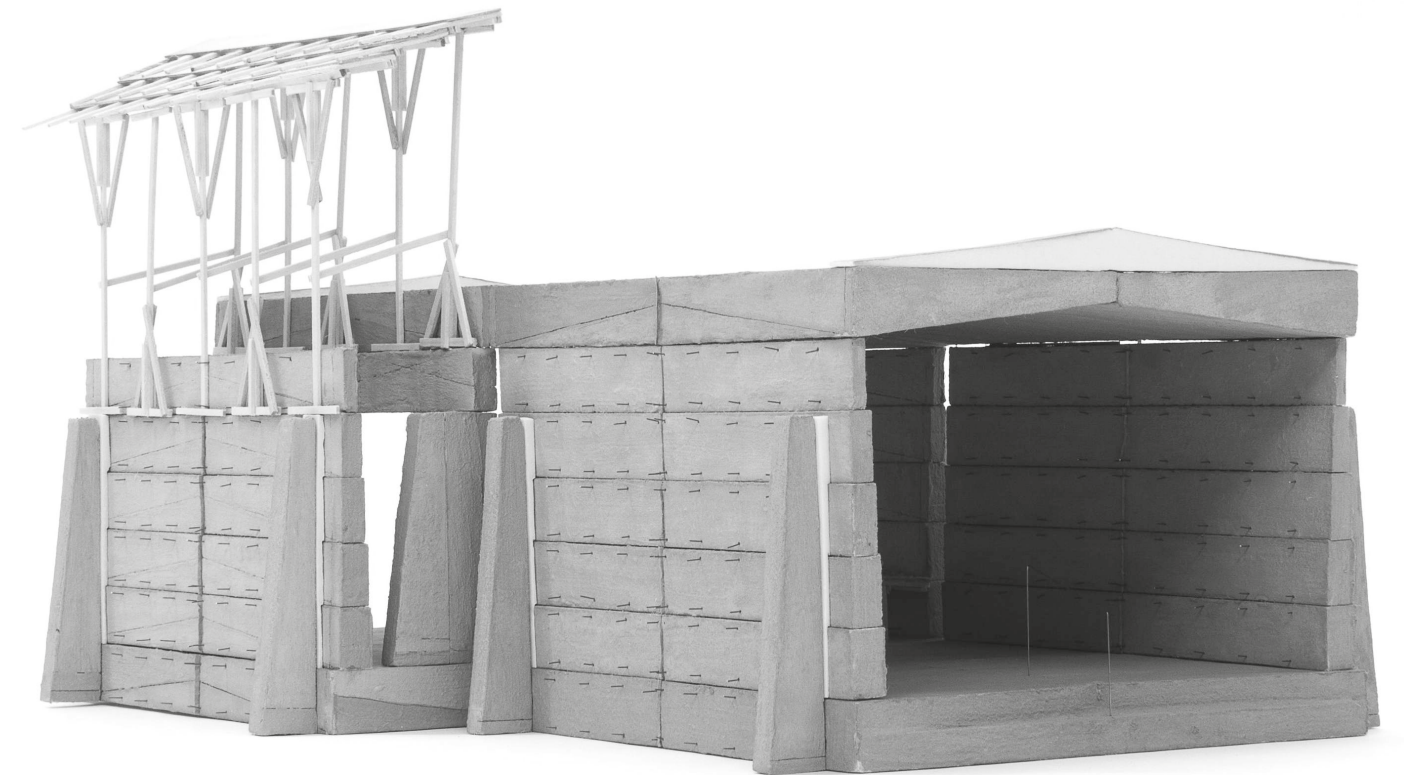

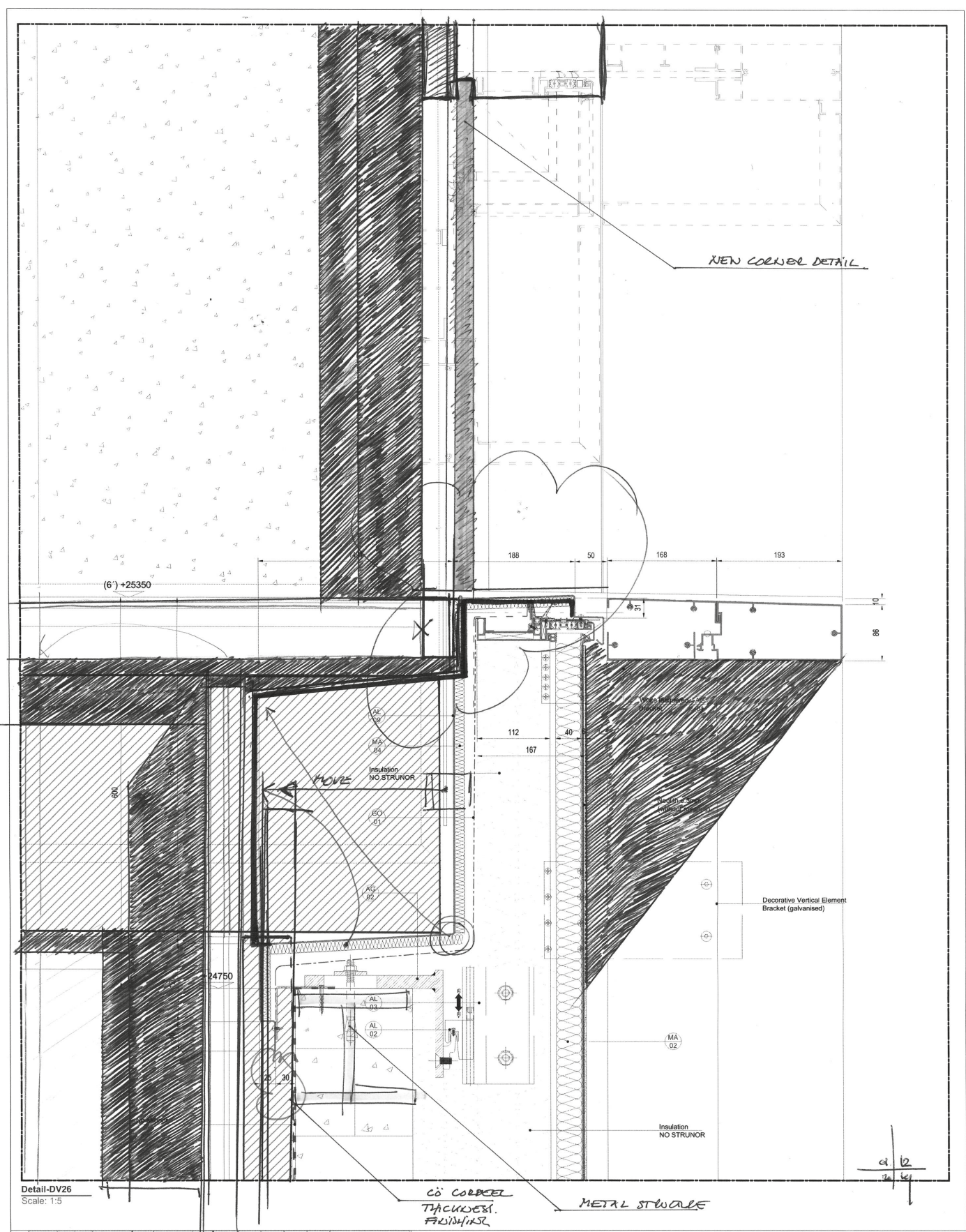
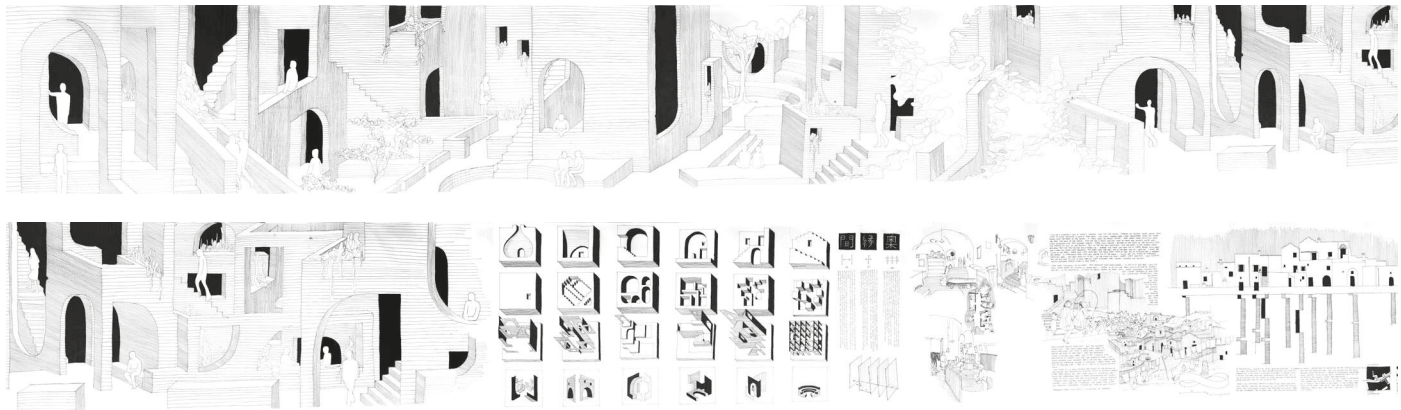

STUDY FOR A 10 X 5M STRUCTURE IN REBAR

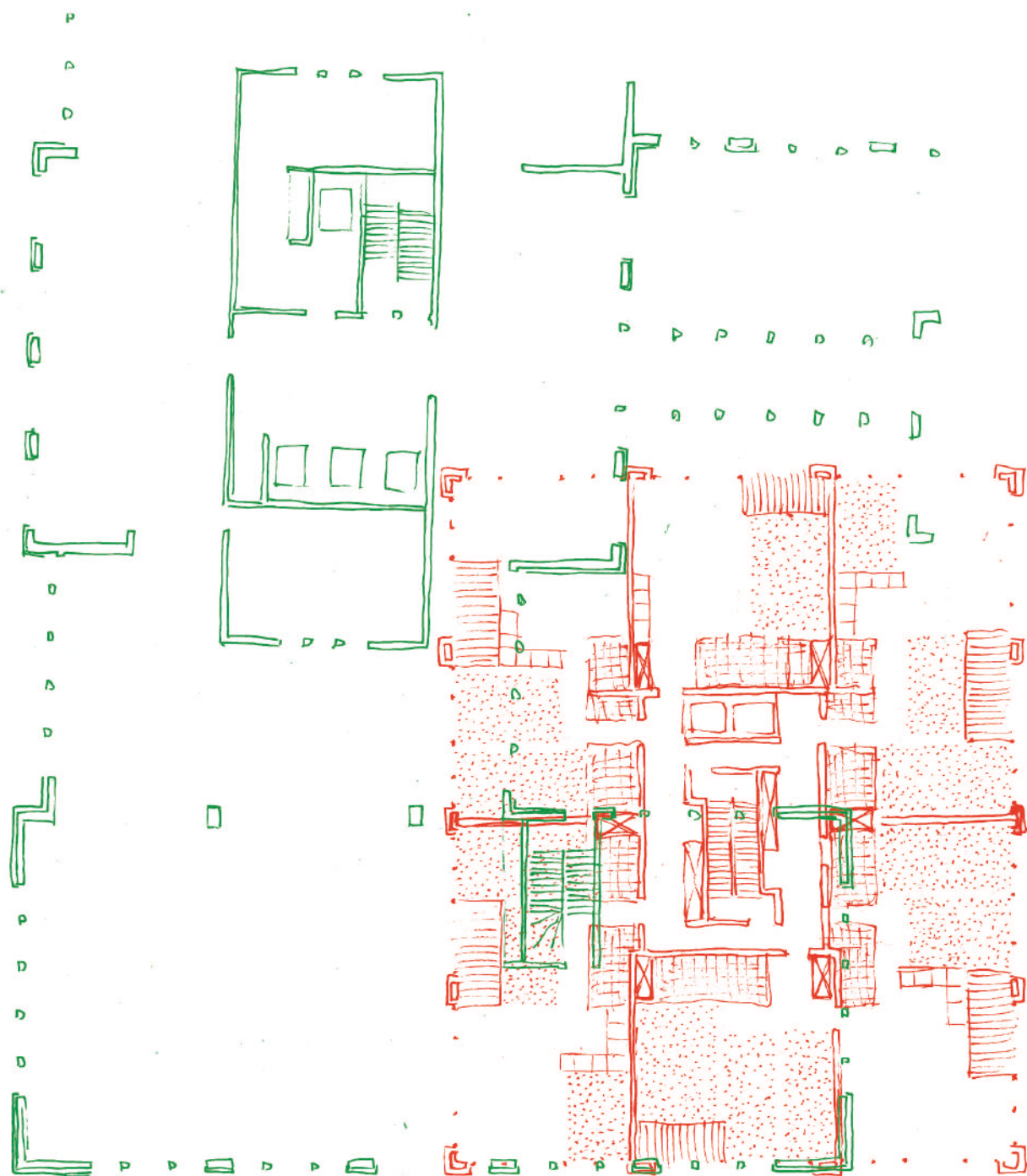

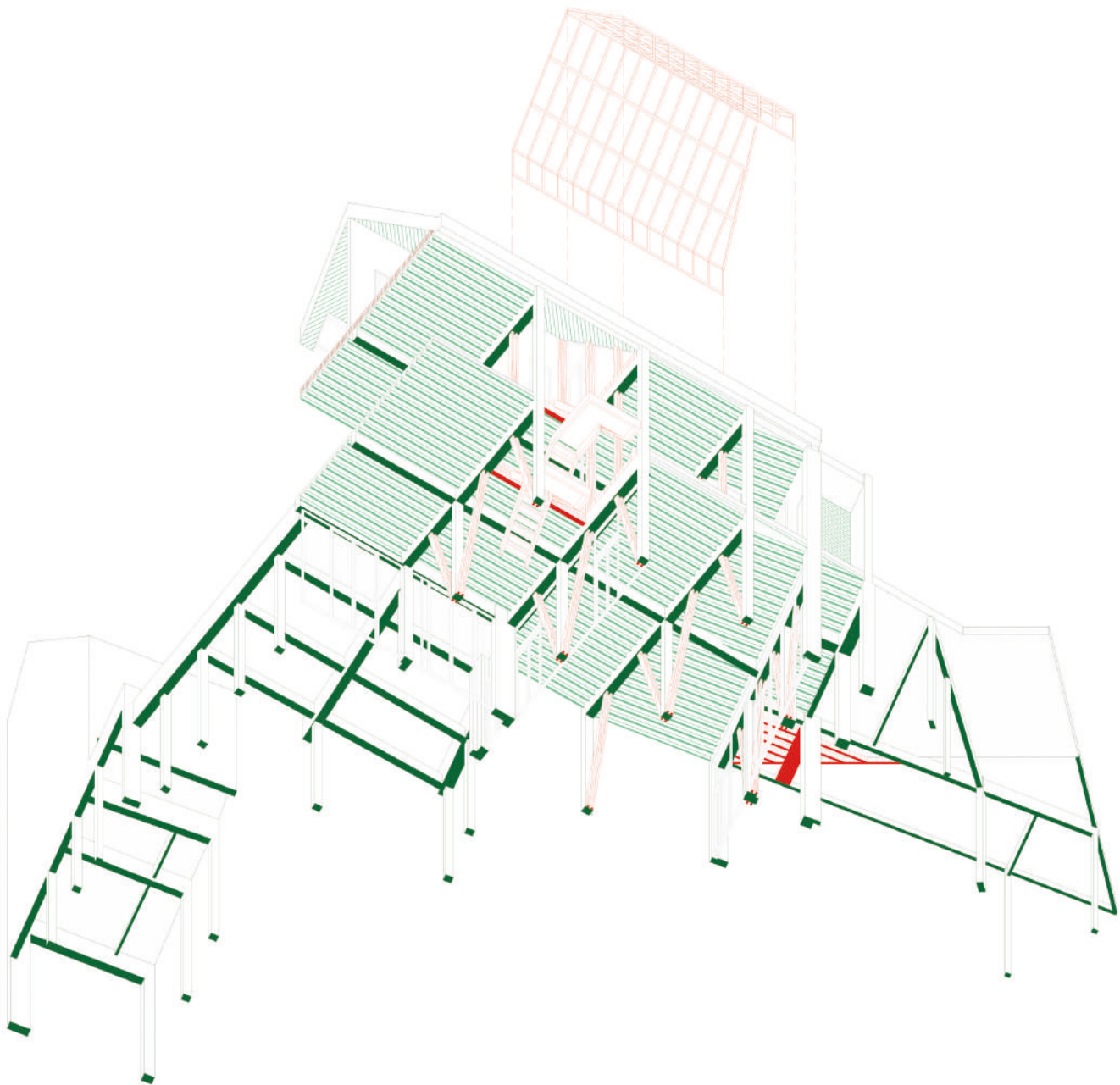
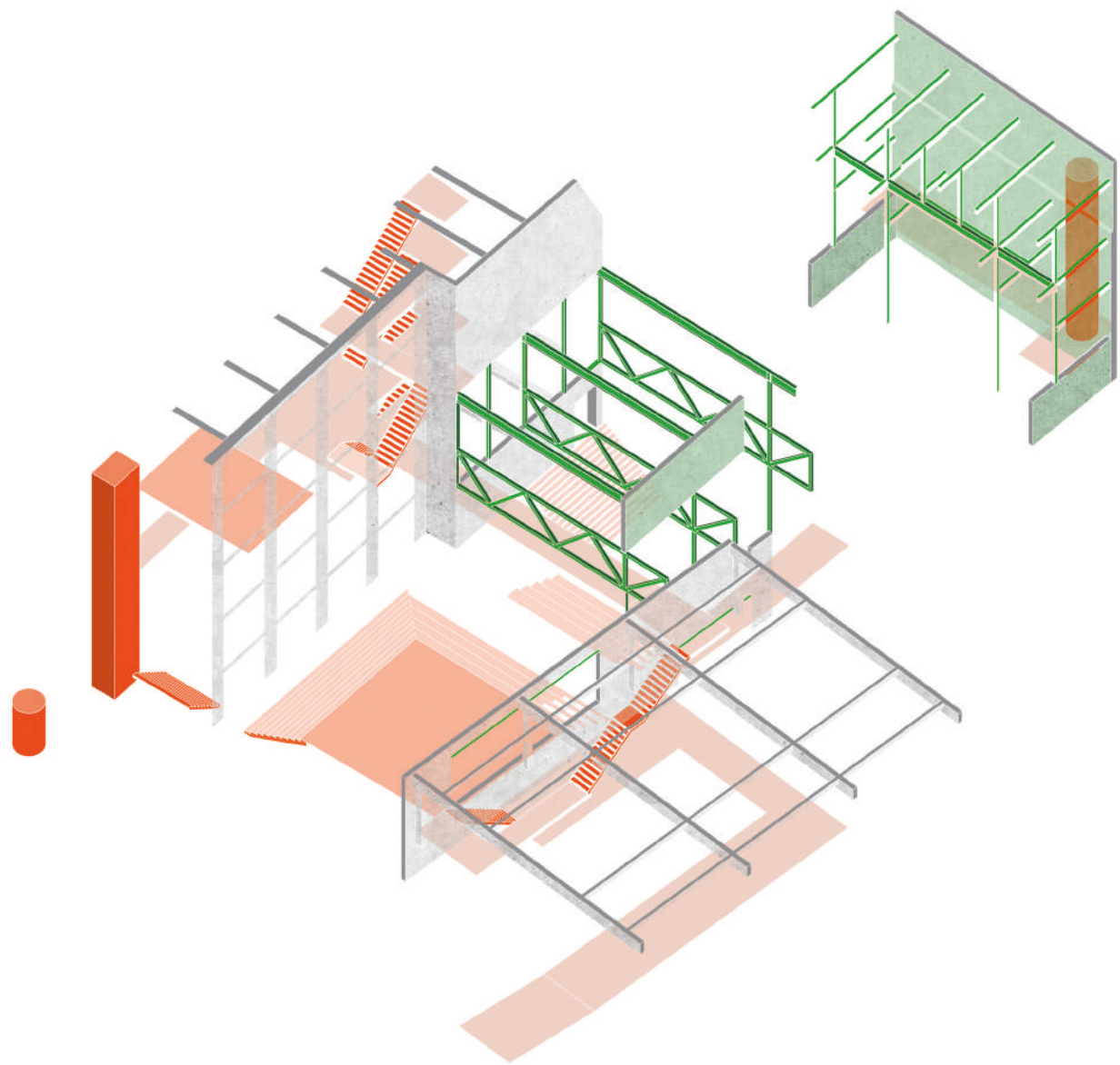

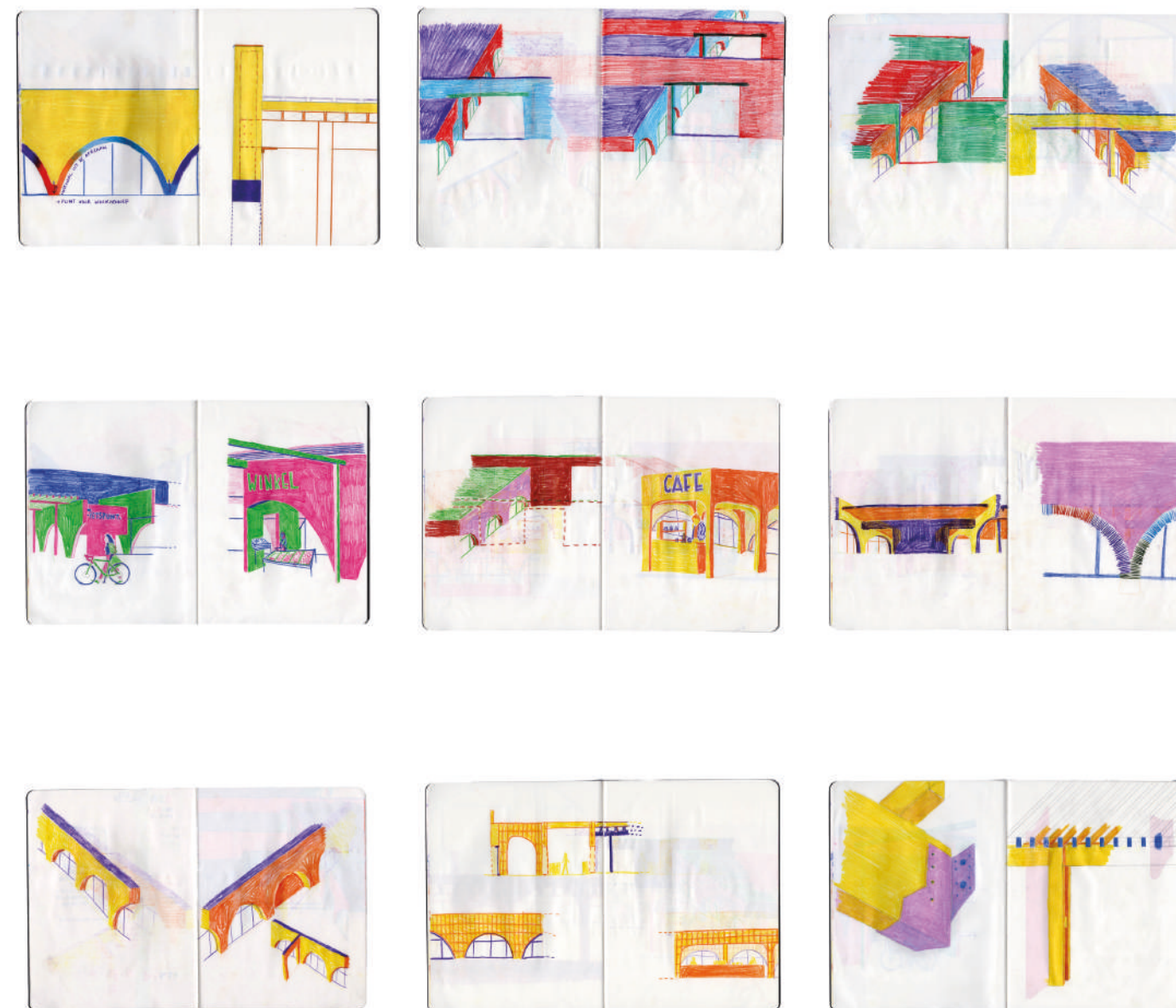
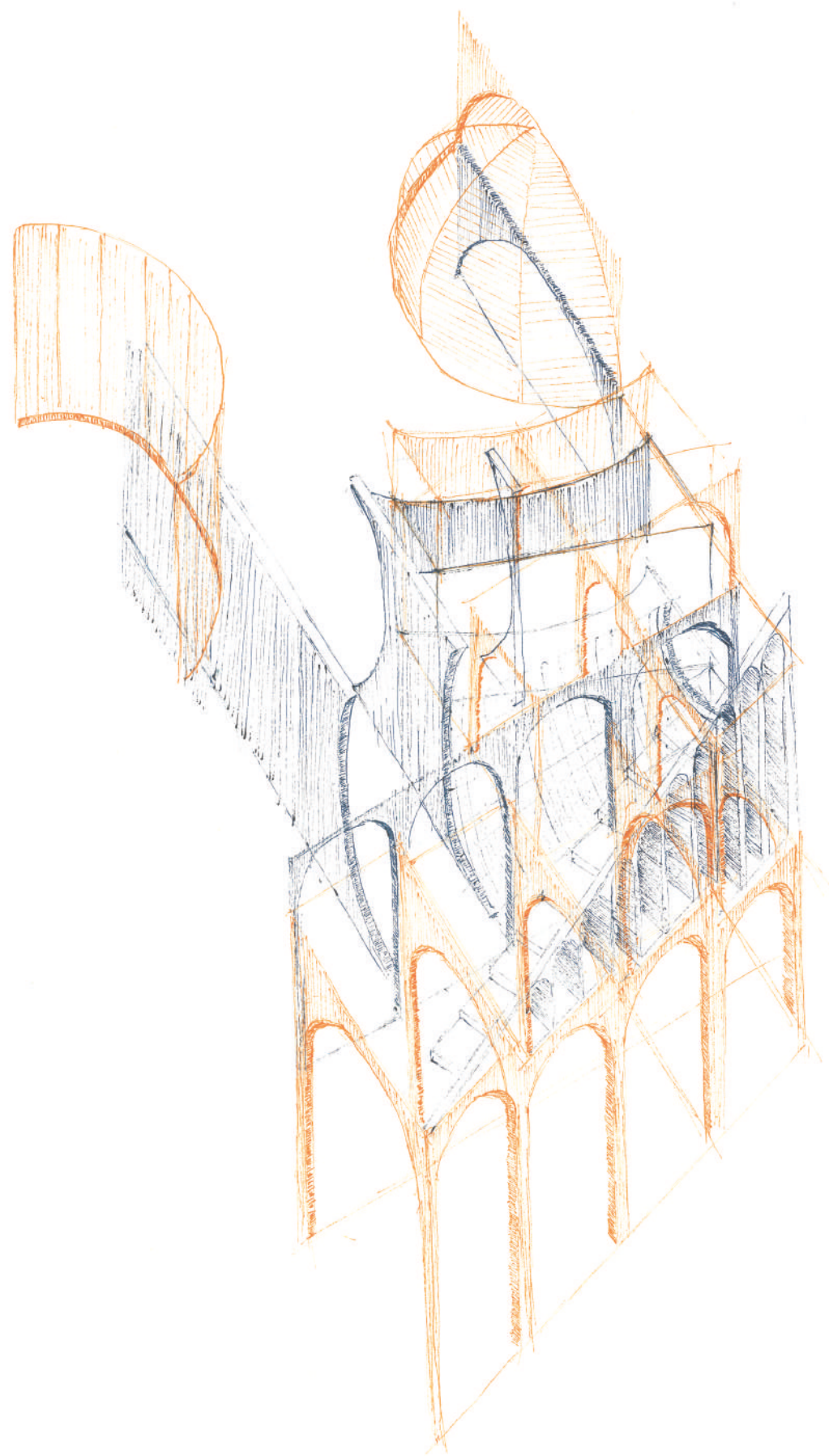

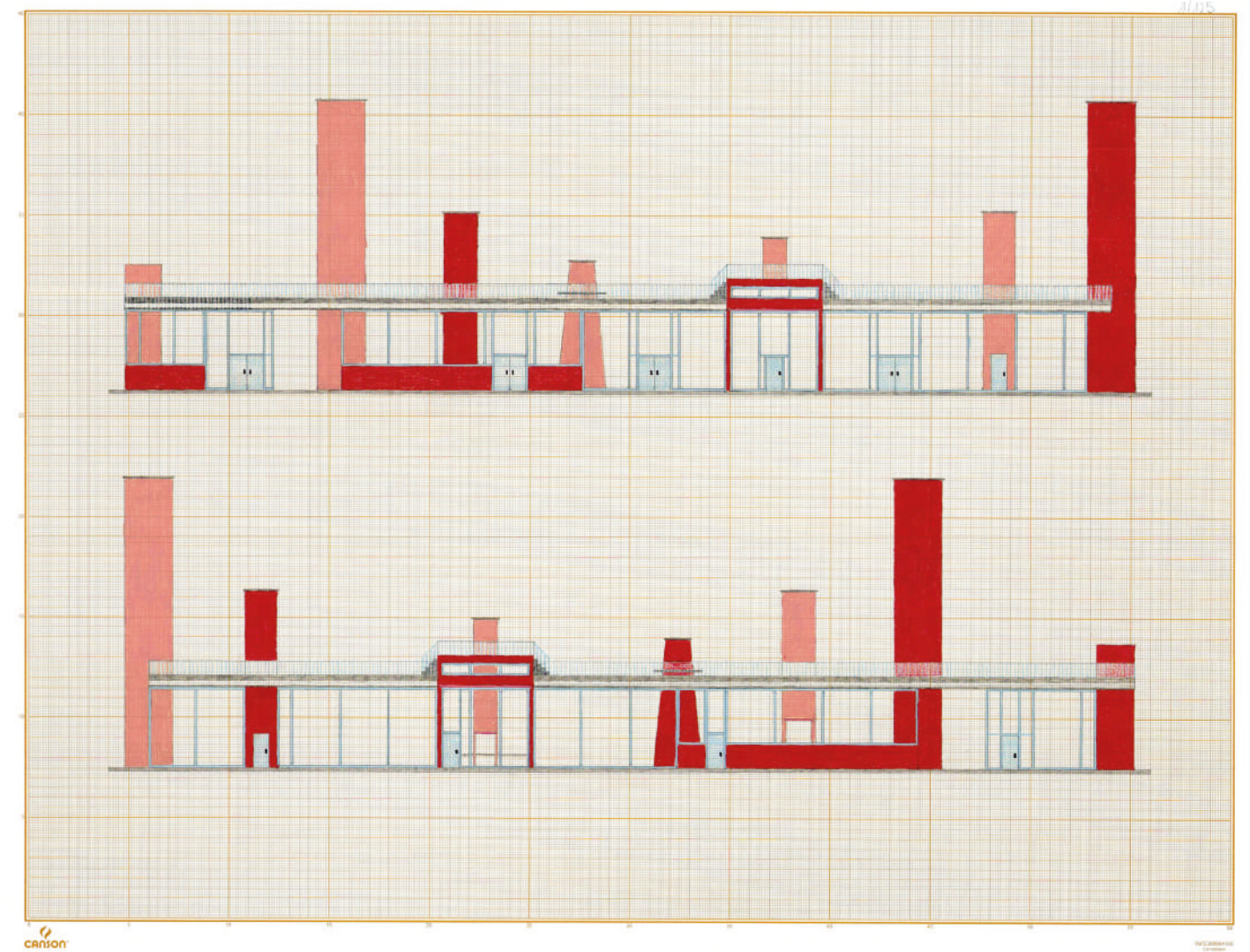
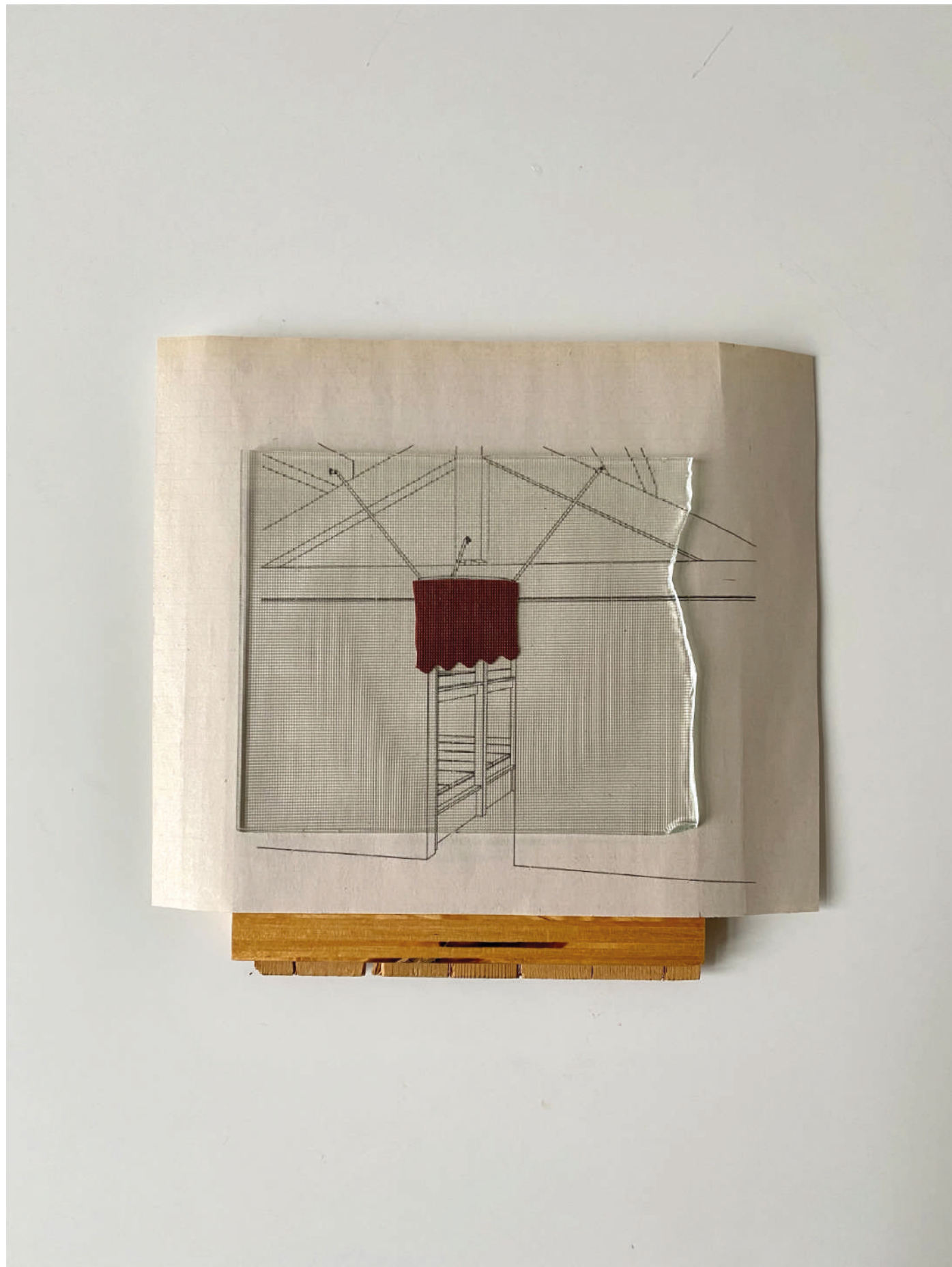

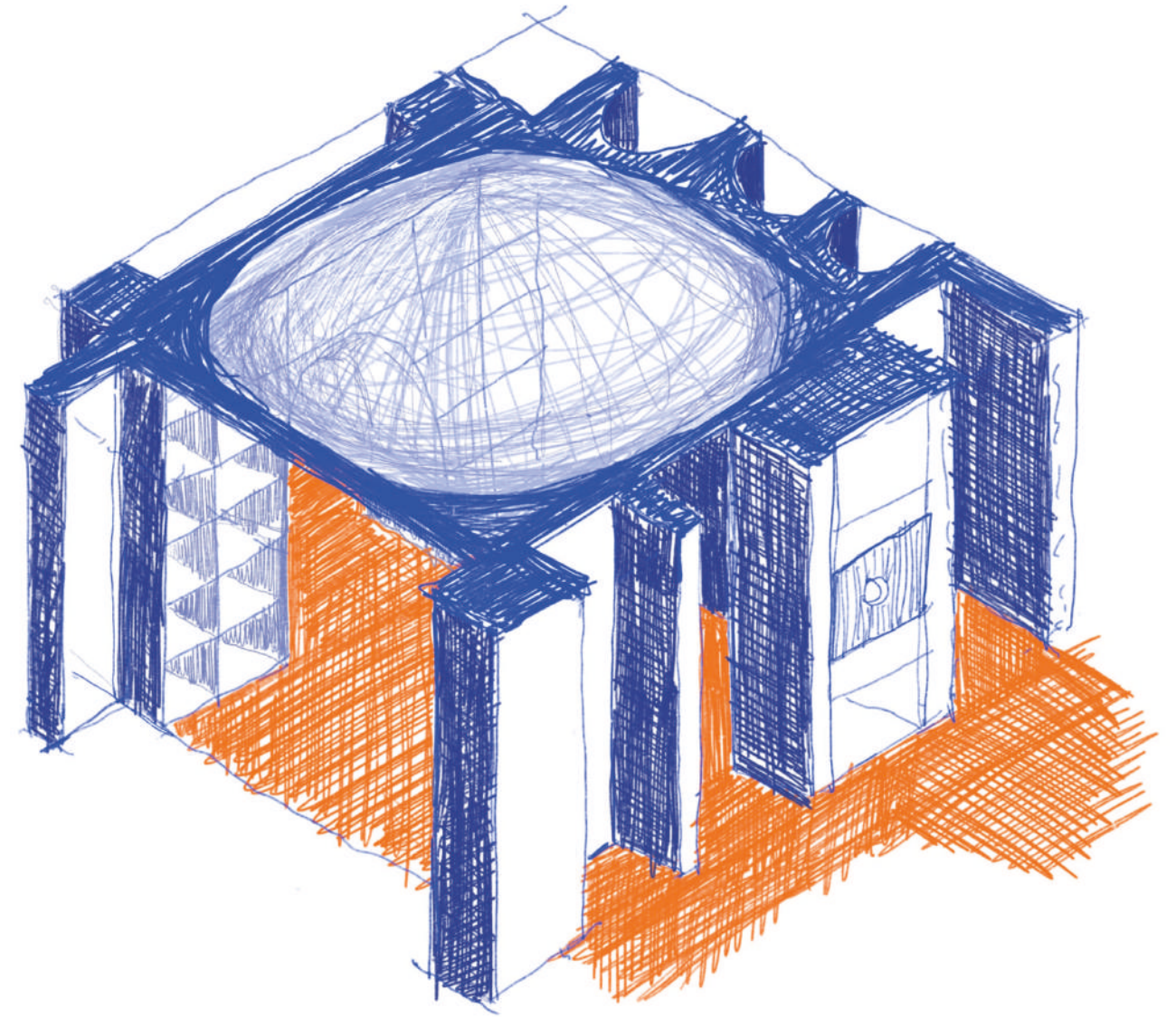
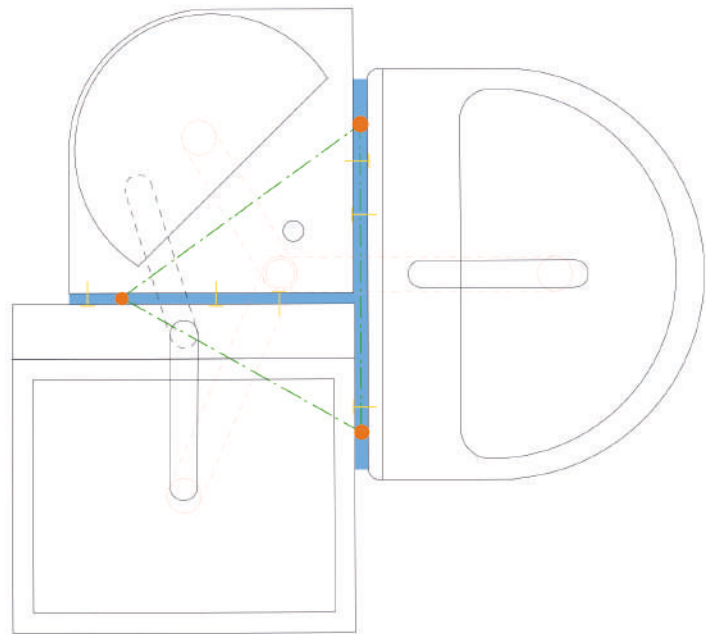

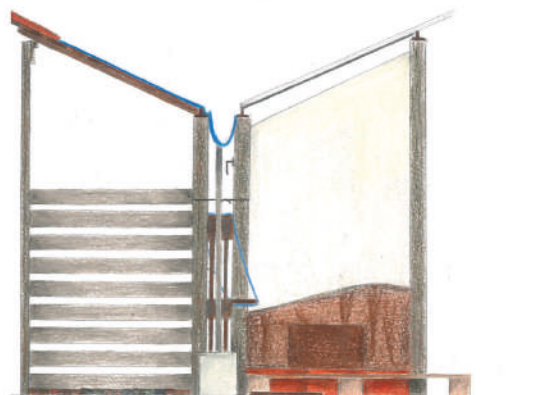

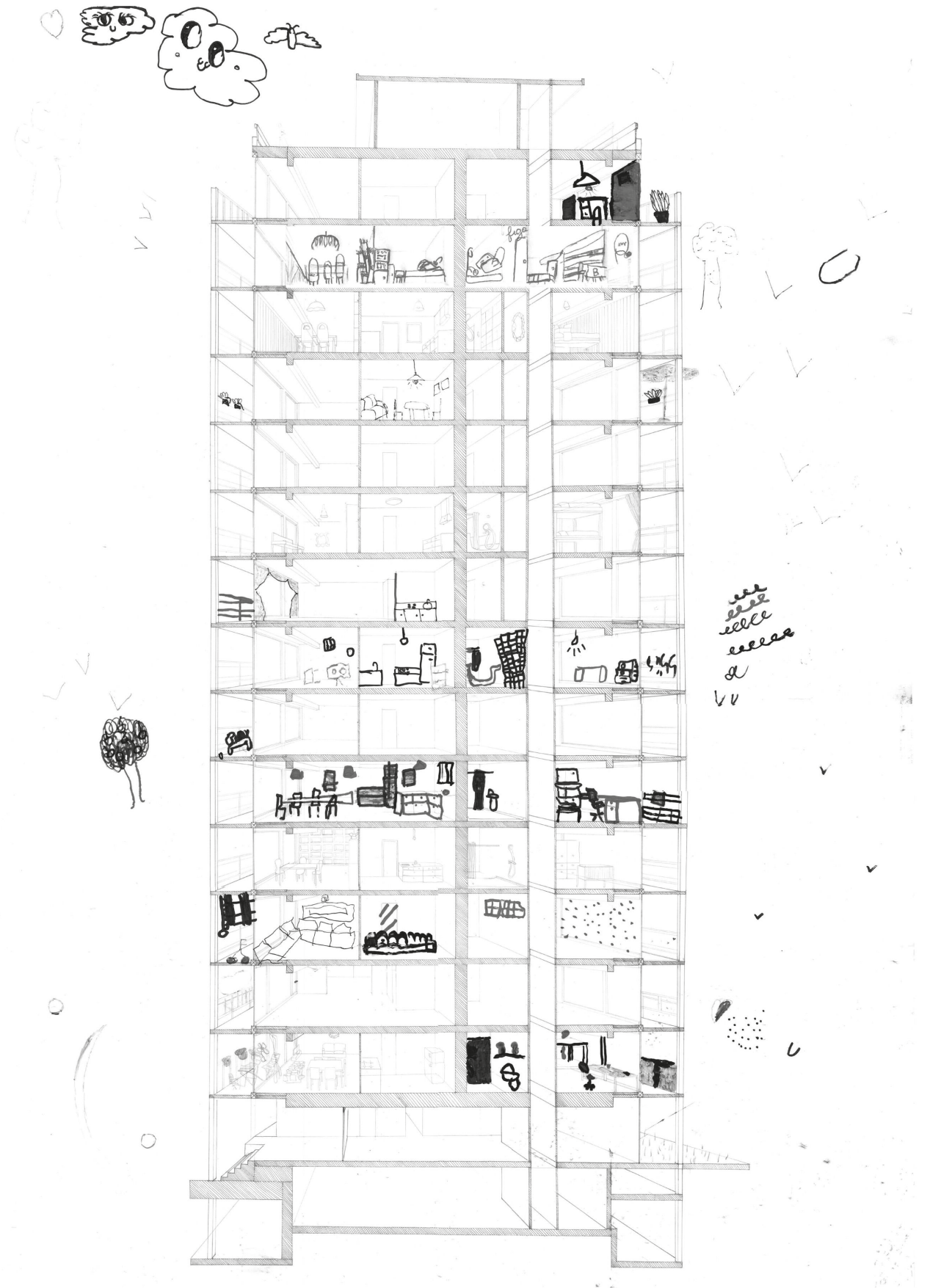
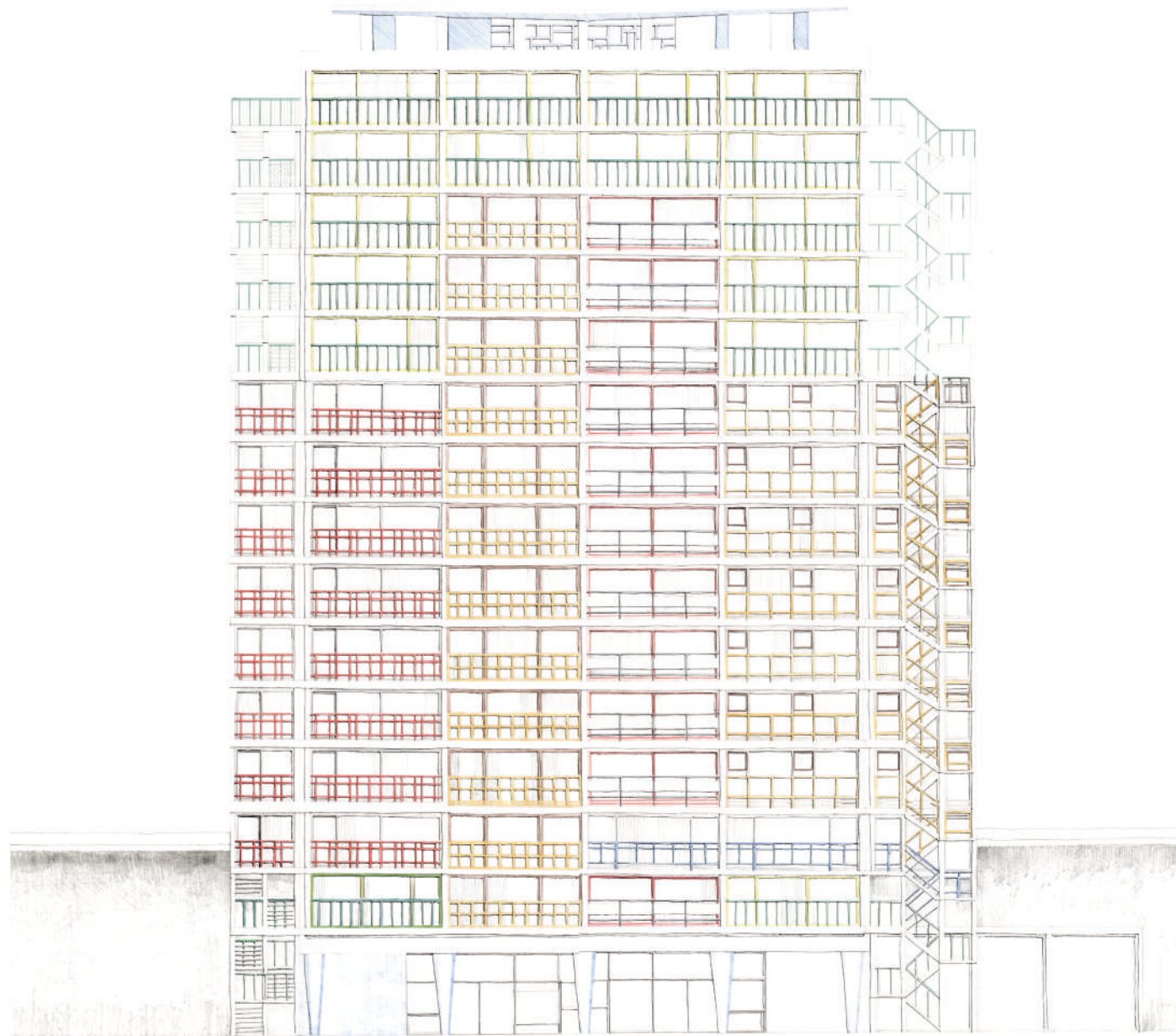

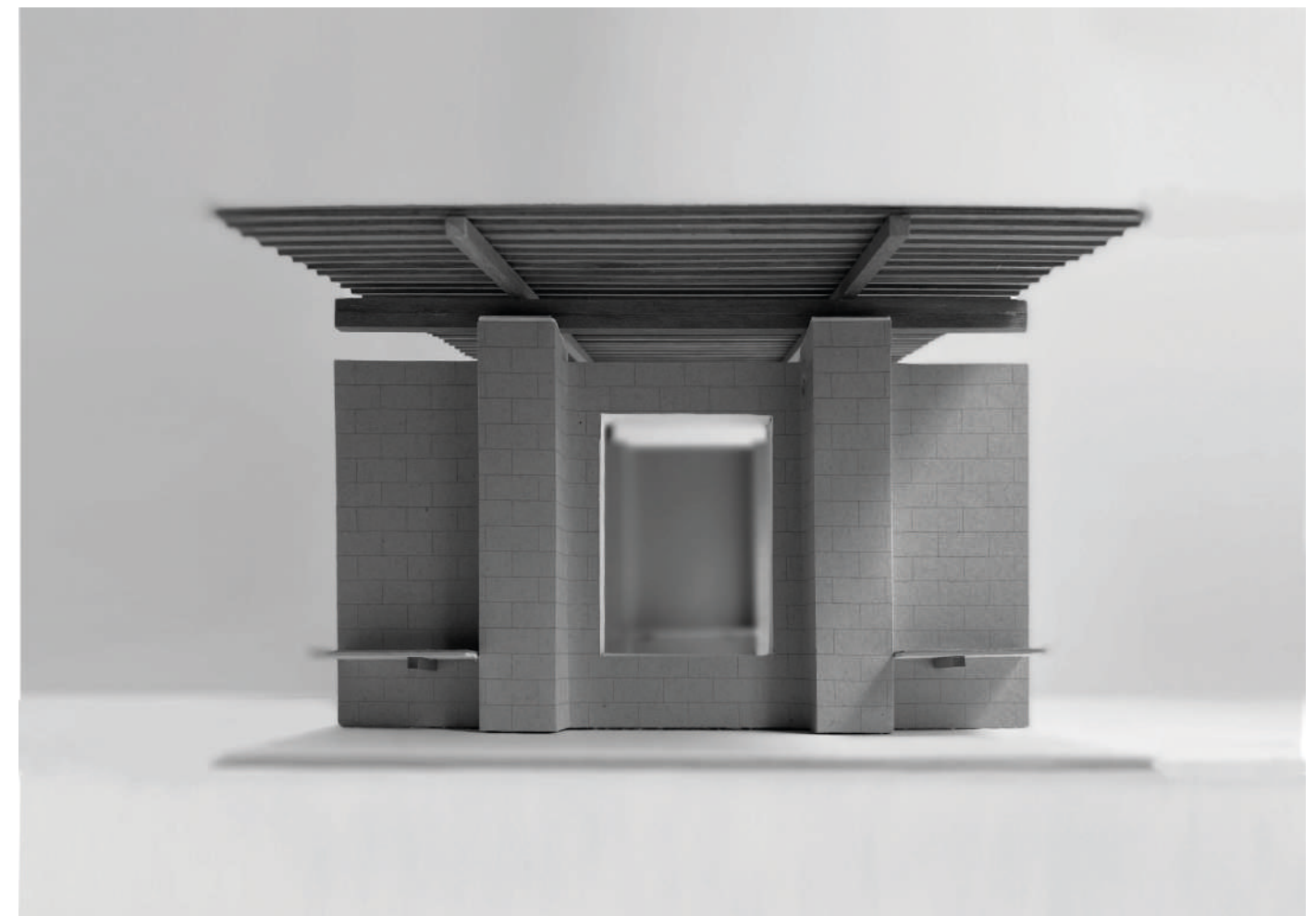
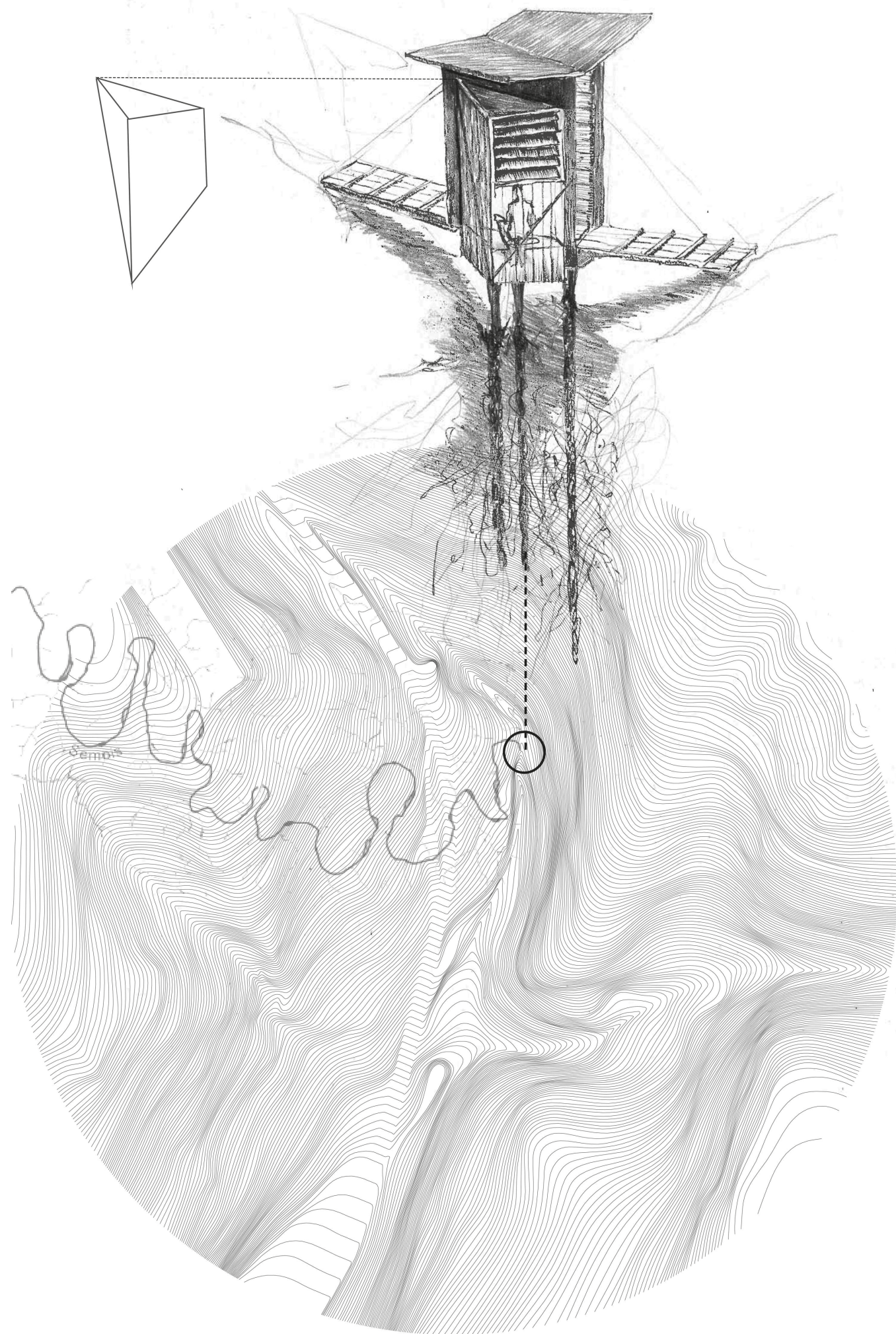

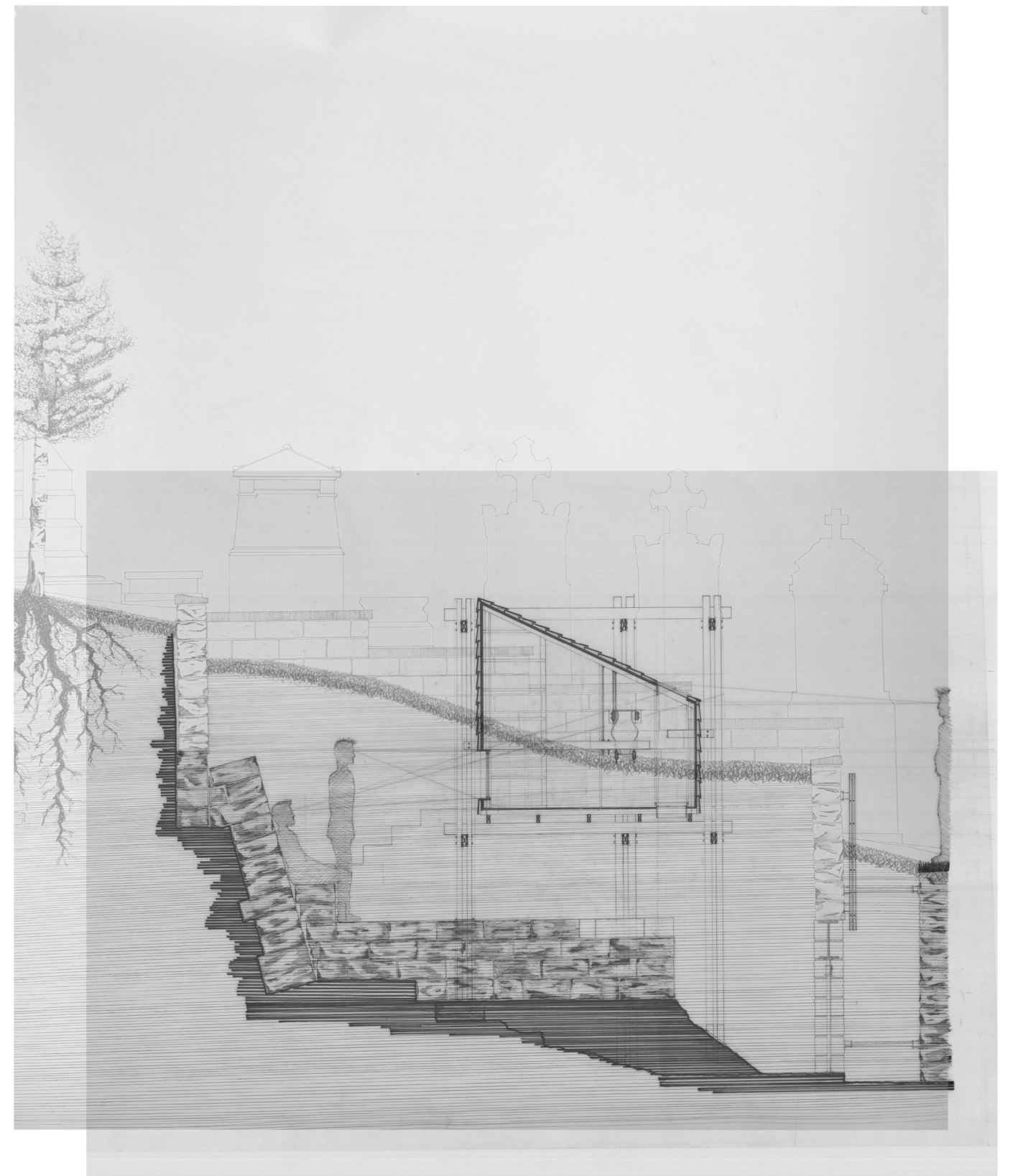
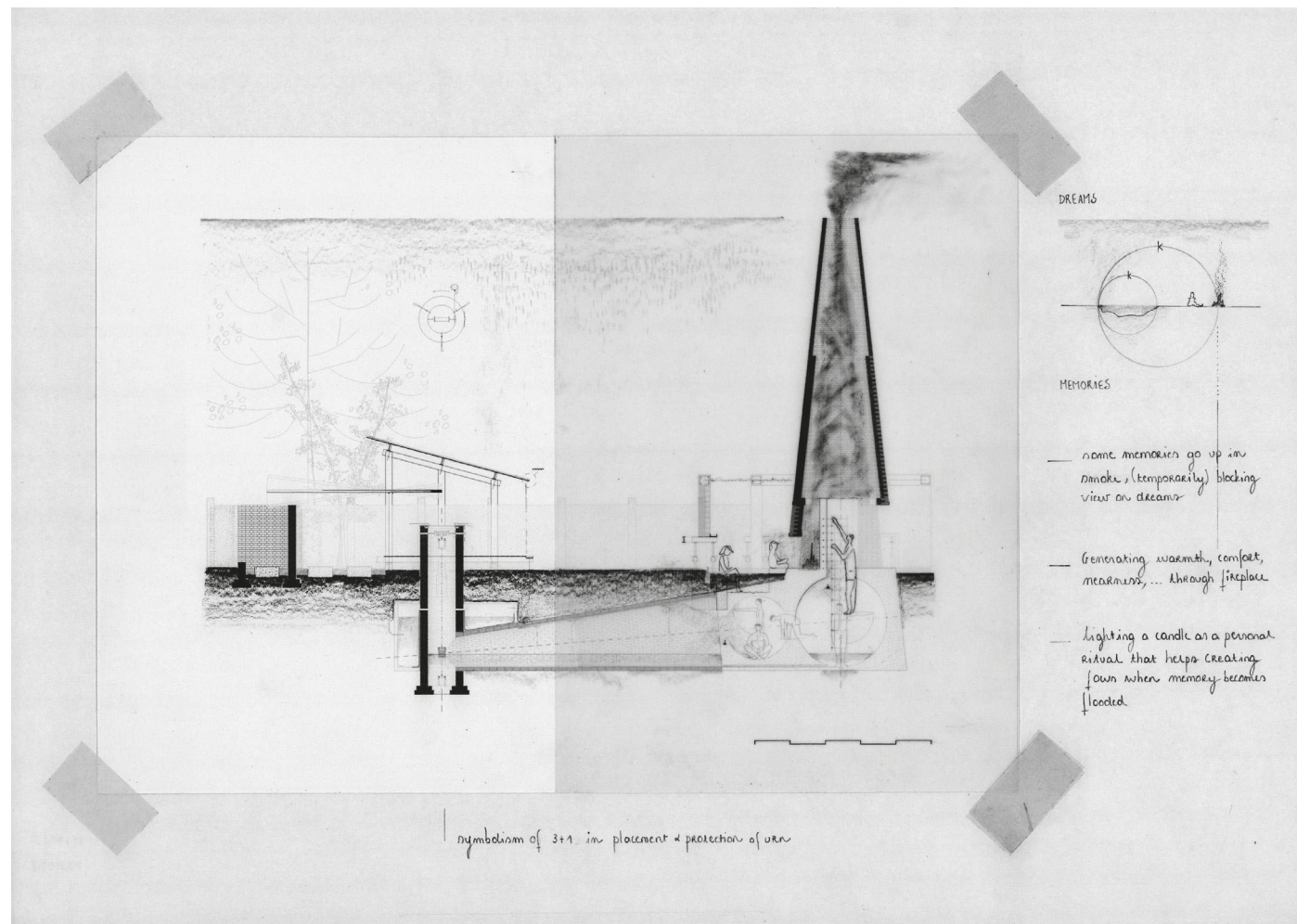

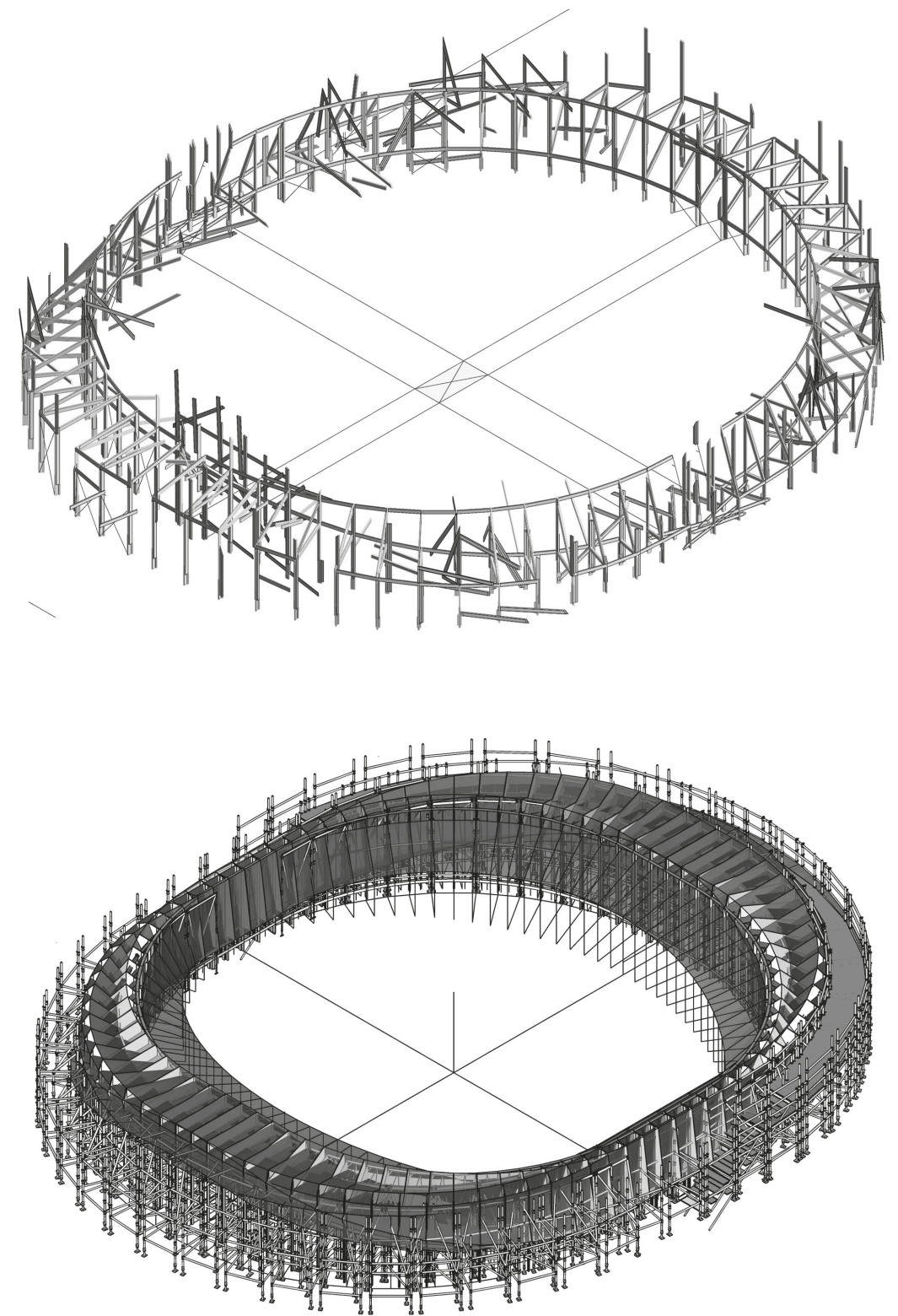
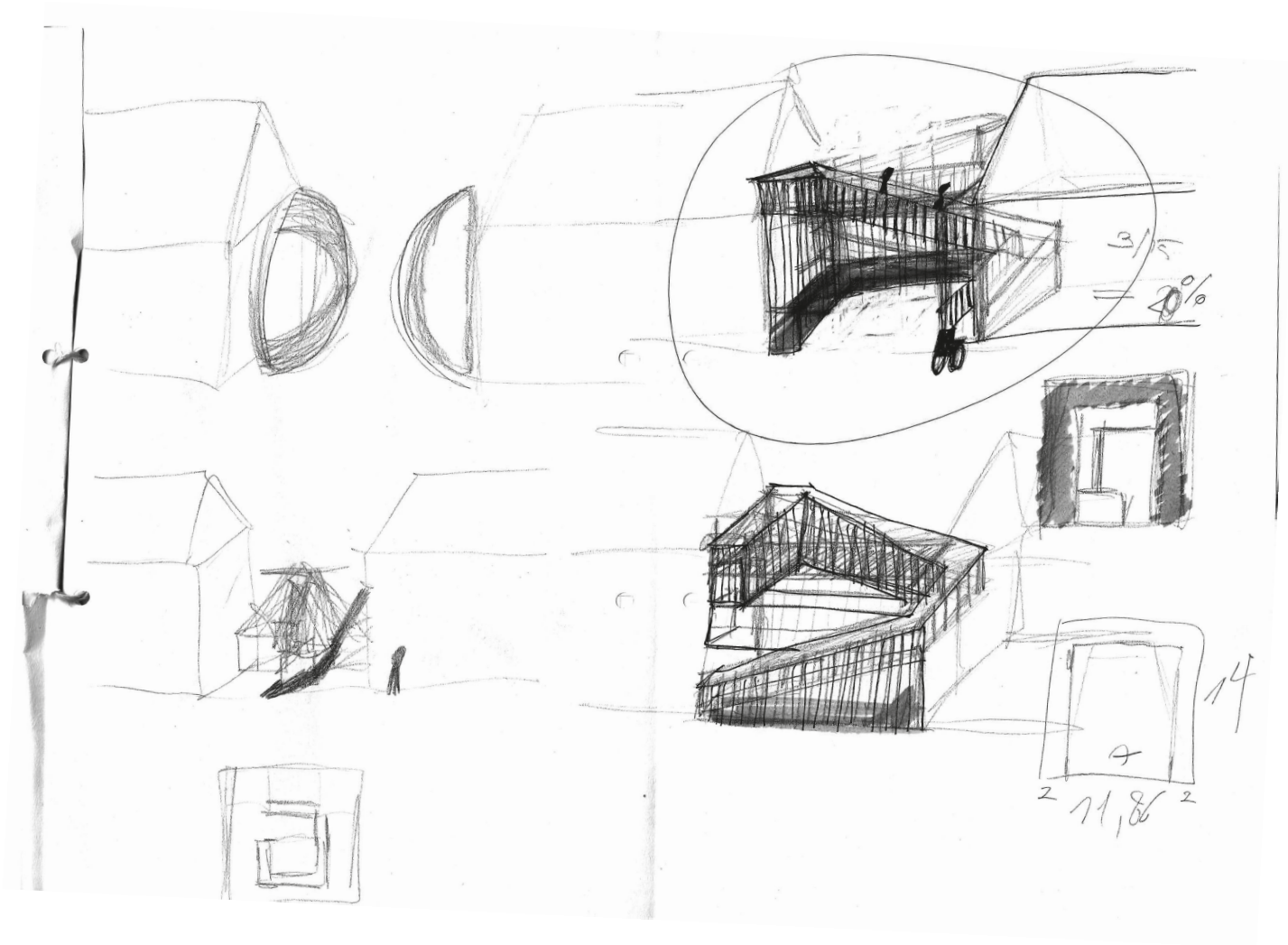

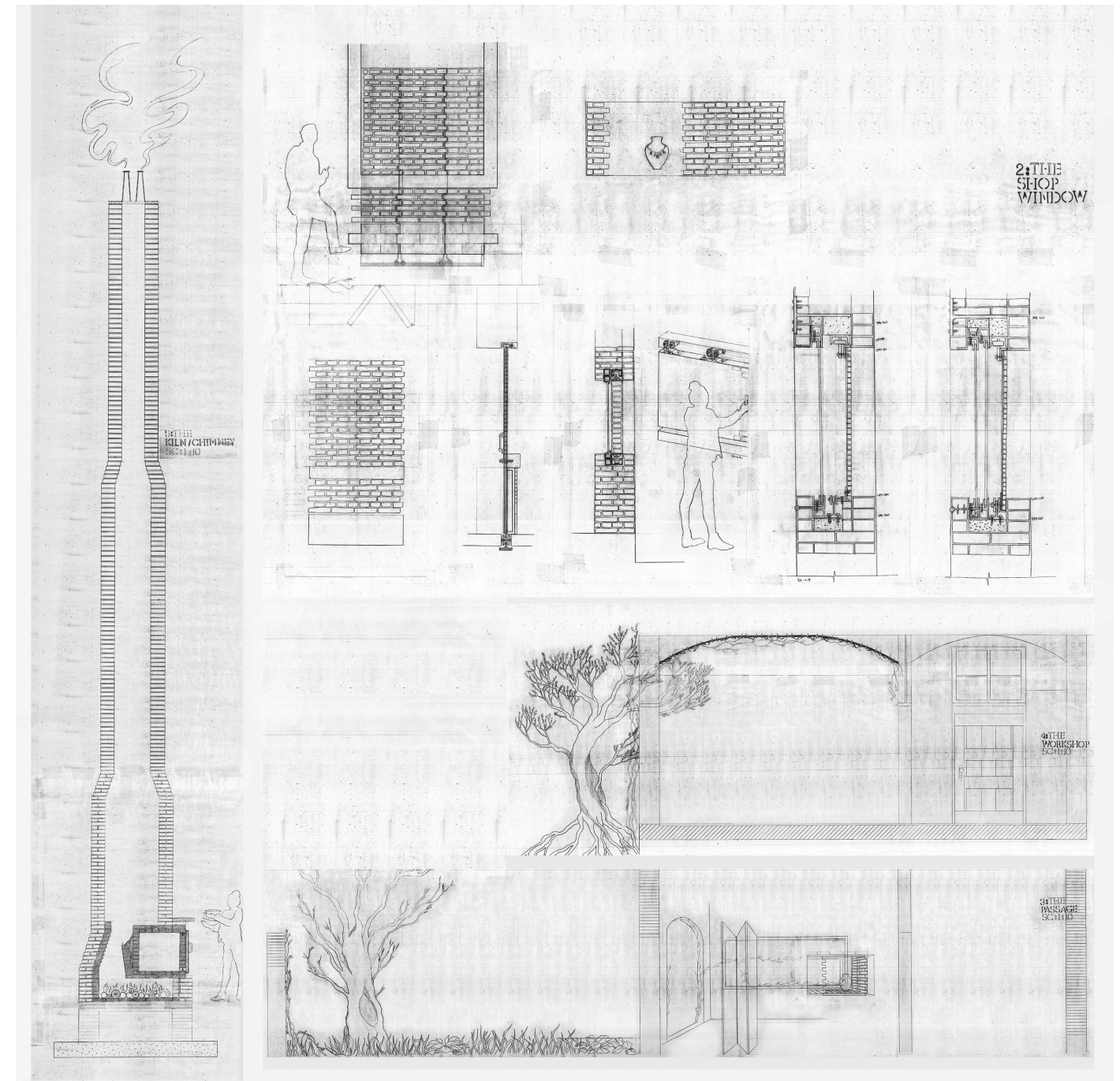
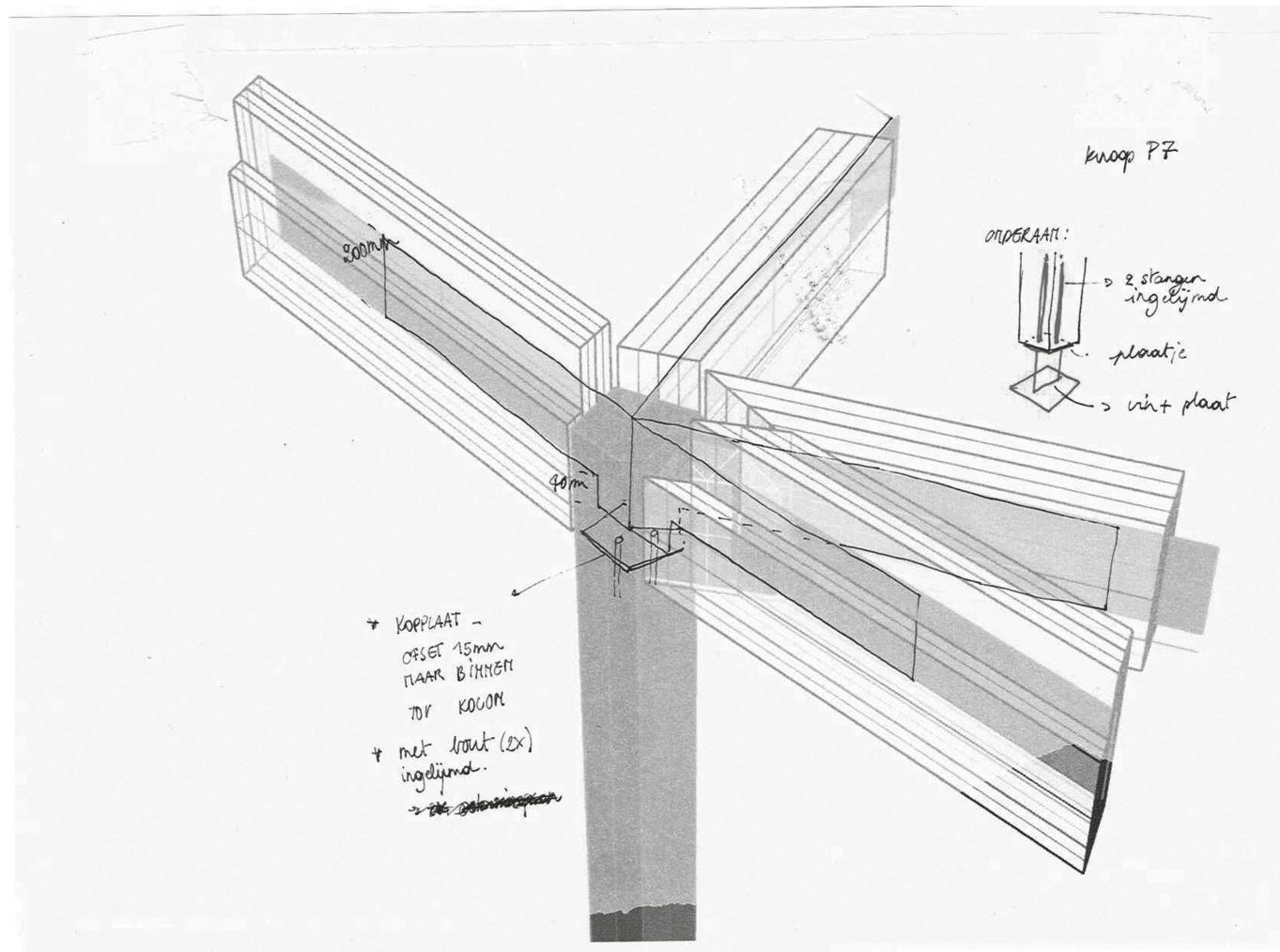

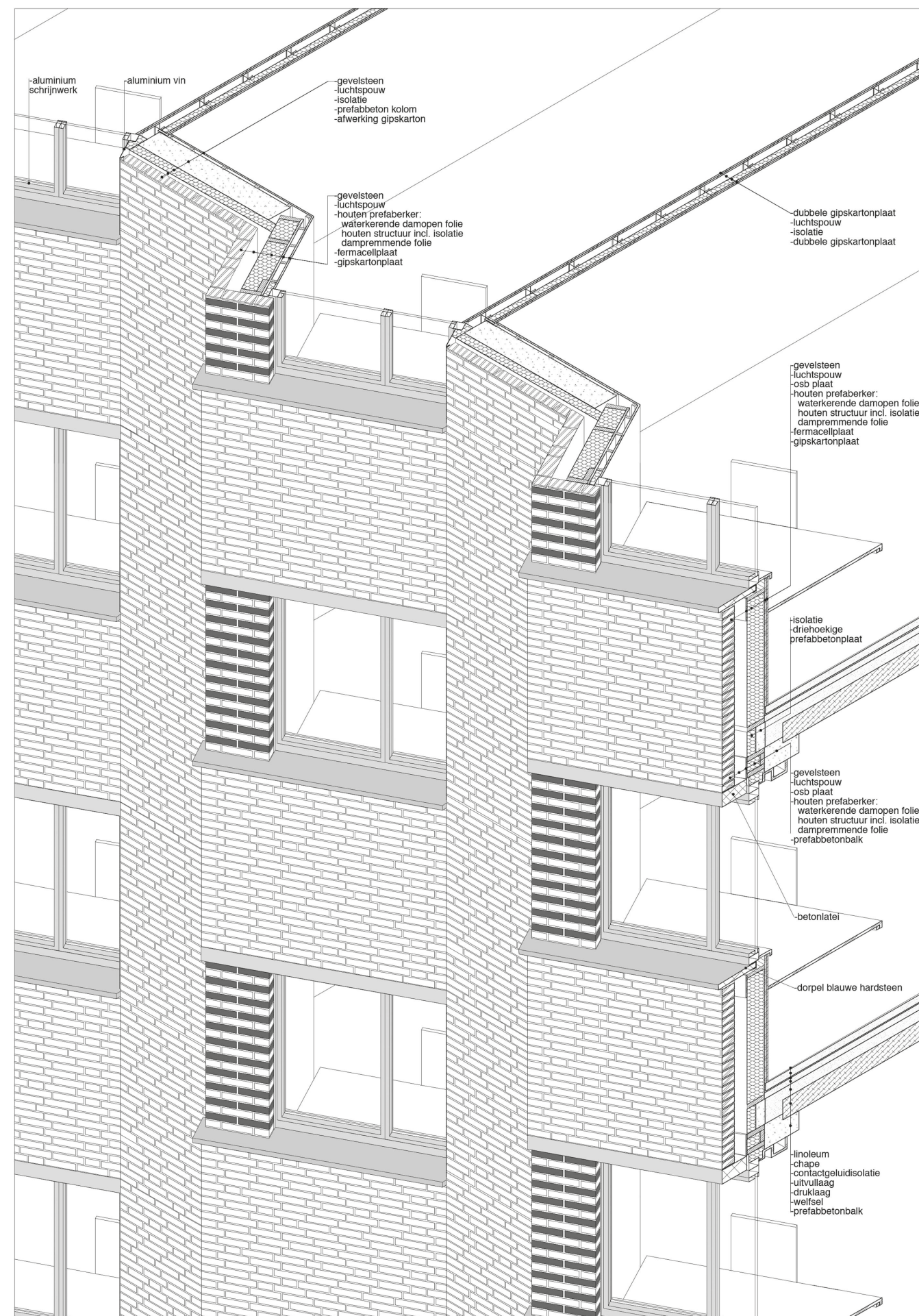
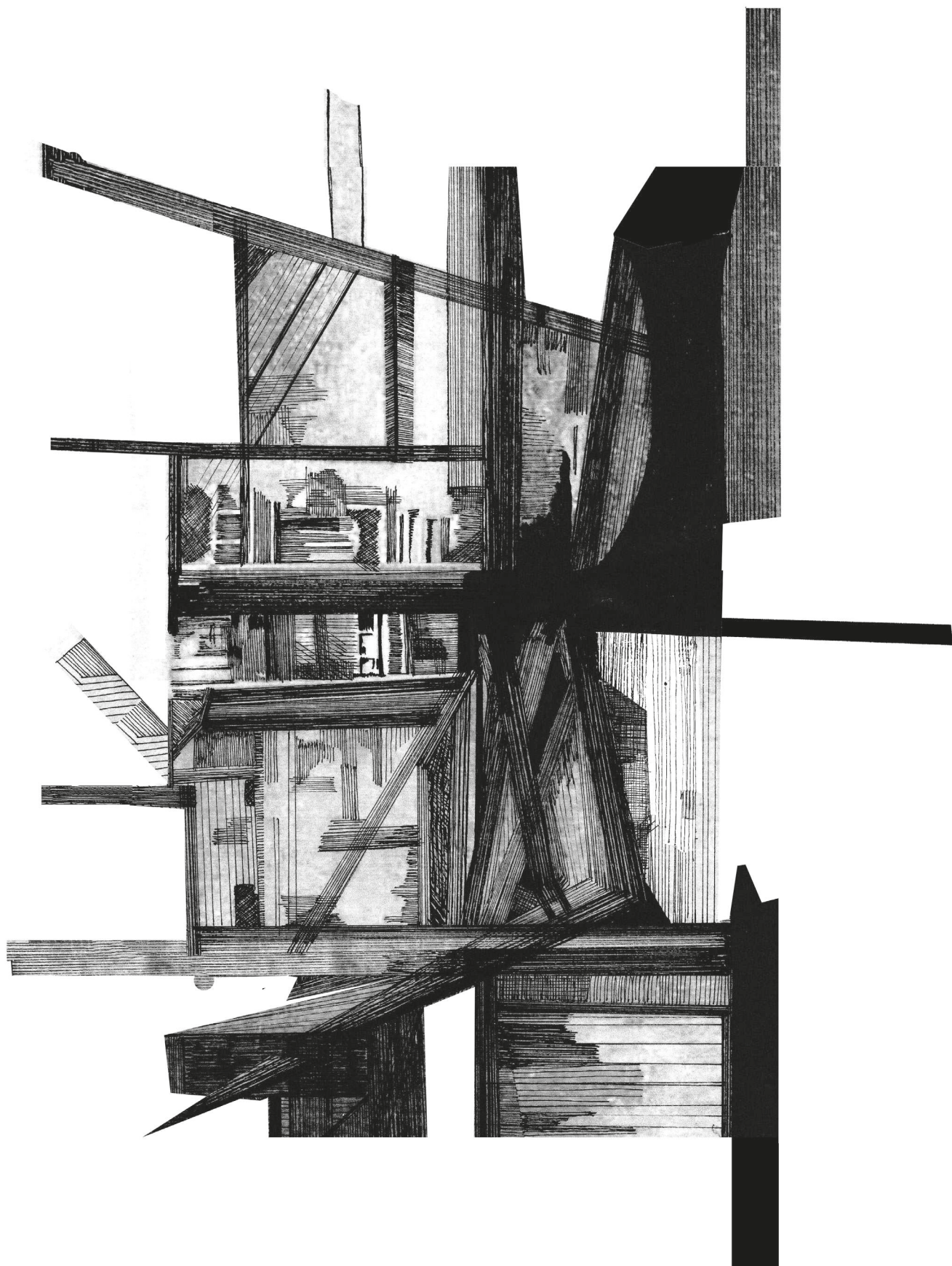

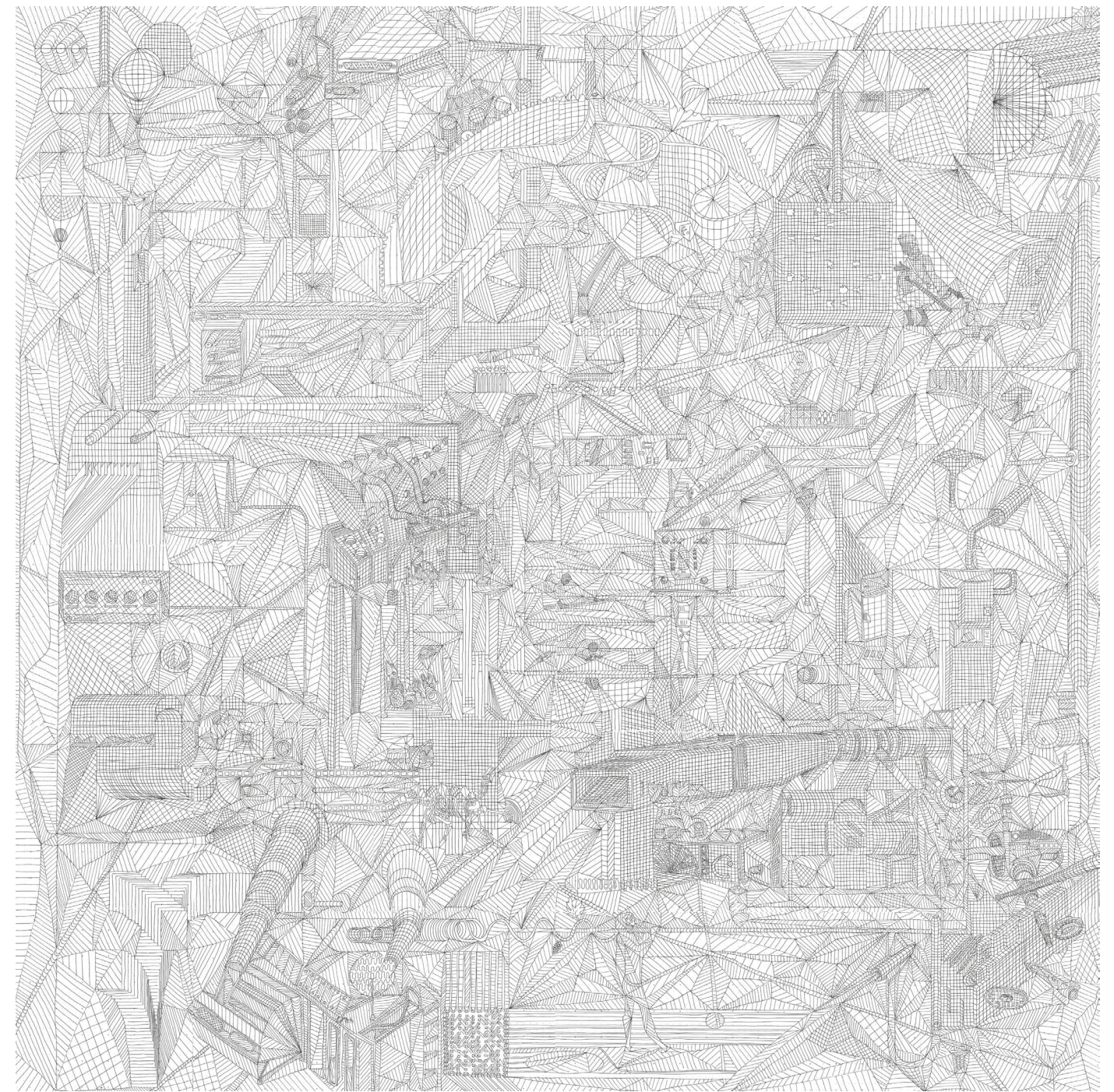
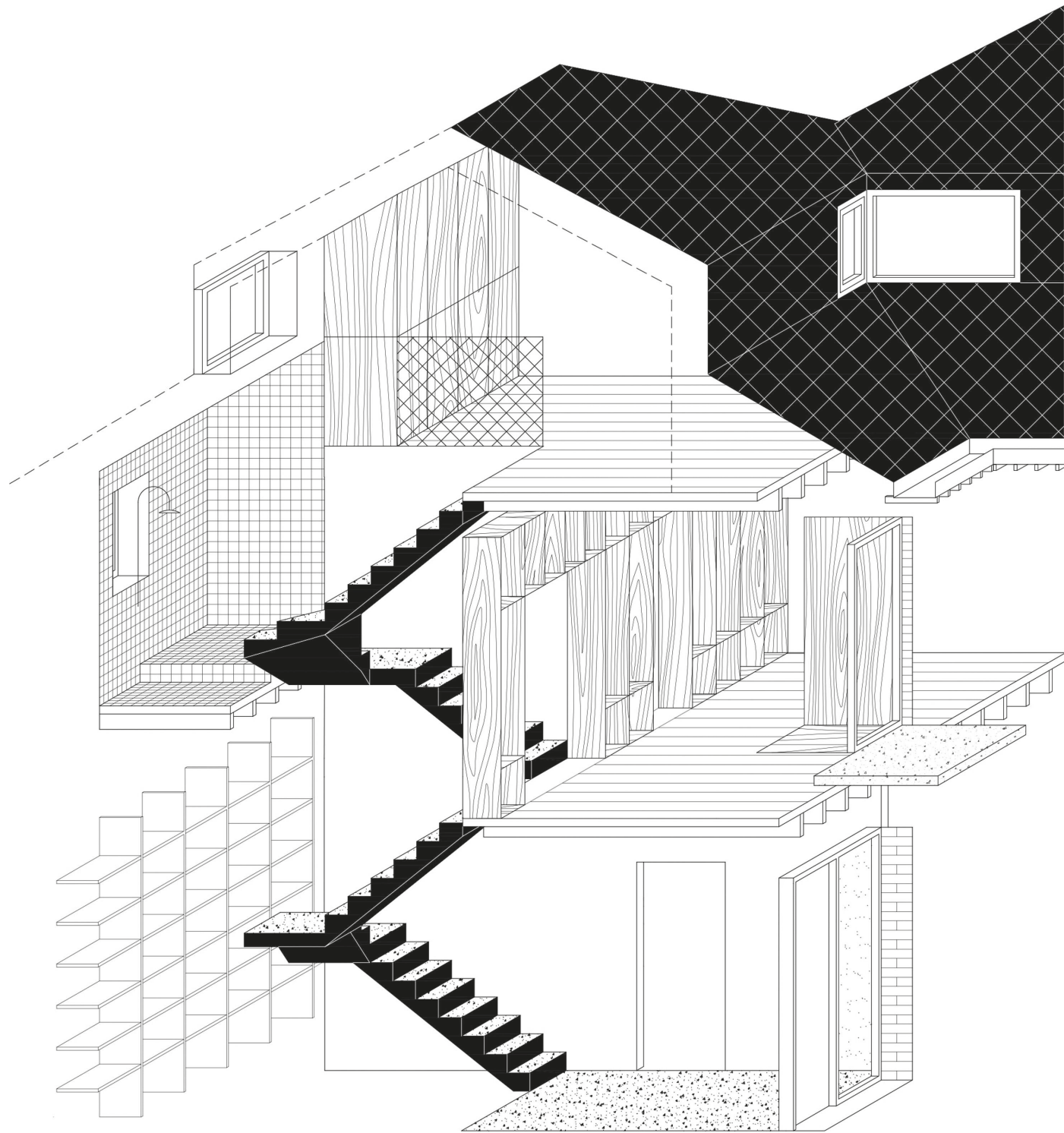

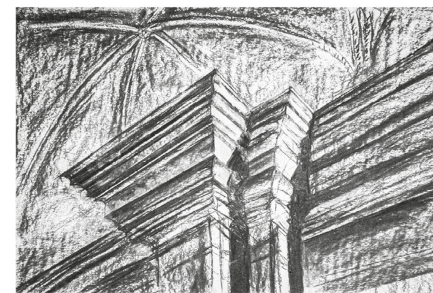
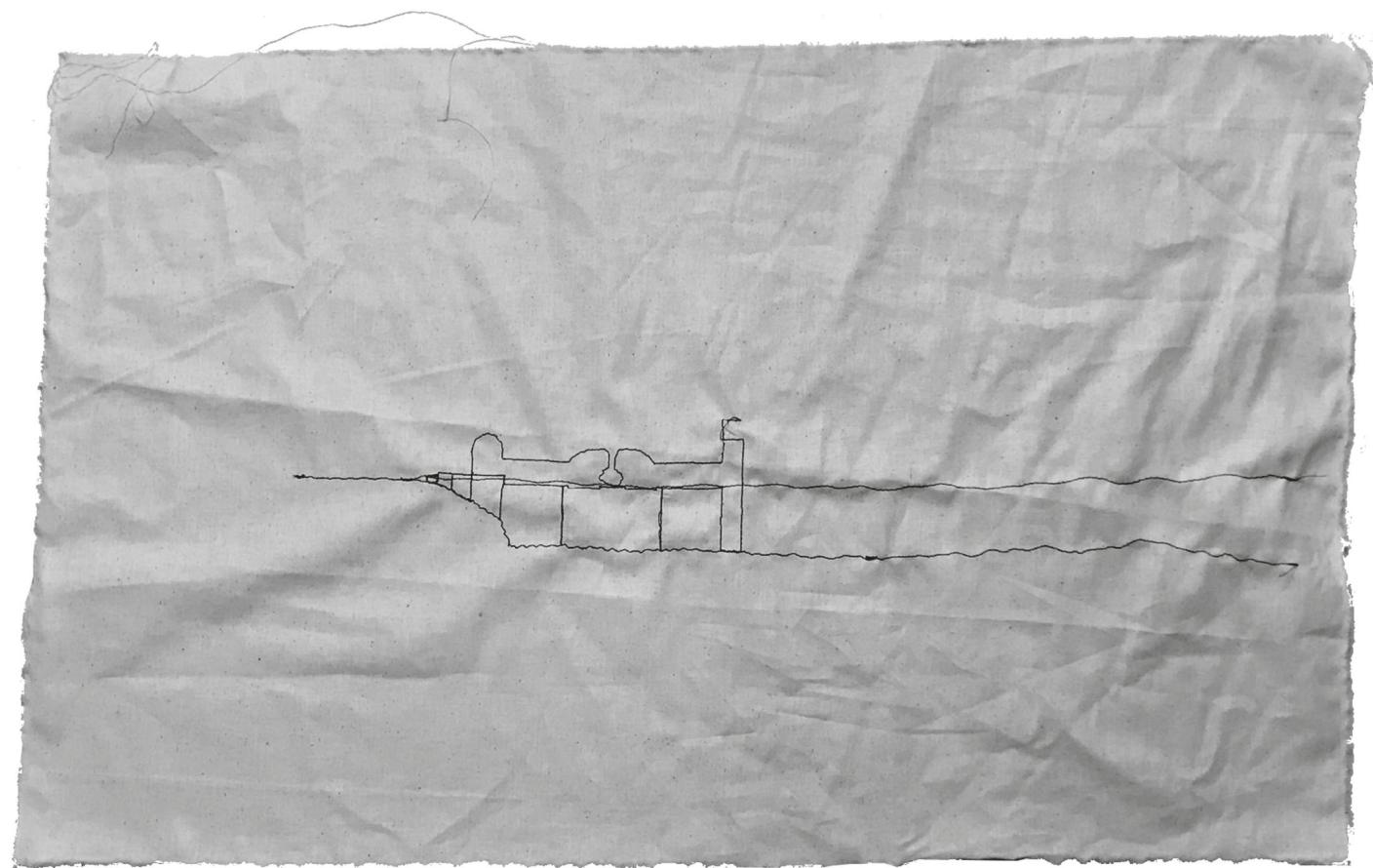

Thursday 8 p.m.

Wednesday 11 p.m.

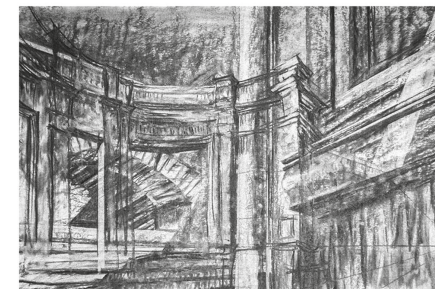
Saturday 11 a.m.

Sunday 3 p.m.

Friday 7 a.m.

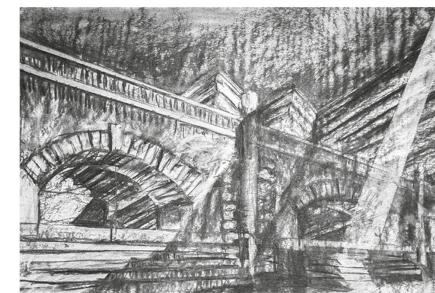
Thursday 7 p.m.

Saturday 3 p.m.

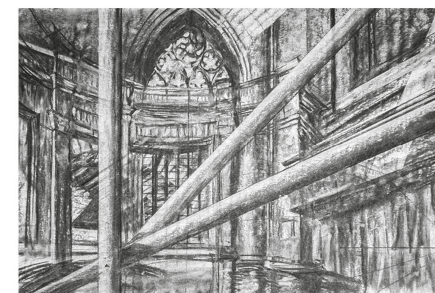
Monday 9 a.m.

Sunday 5 p.m.

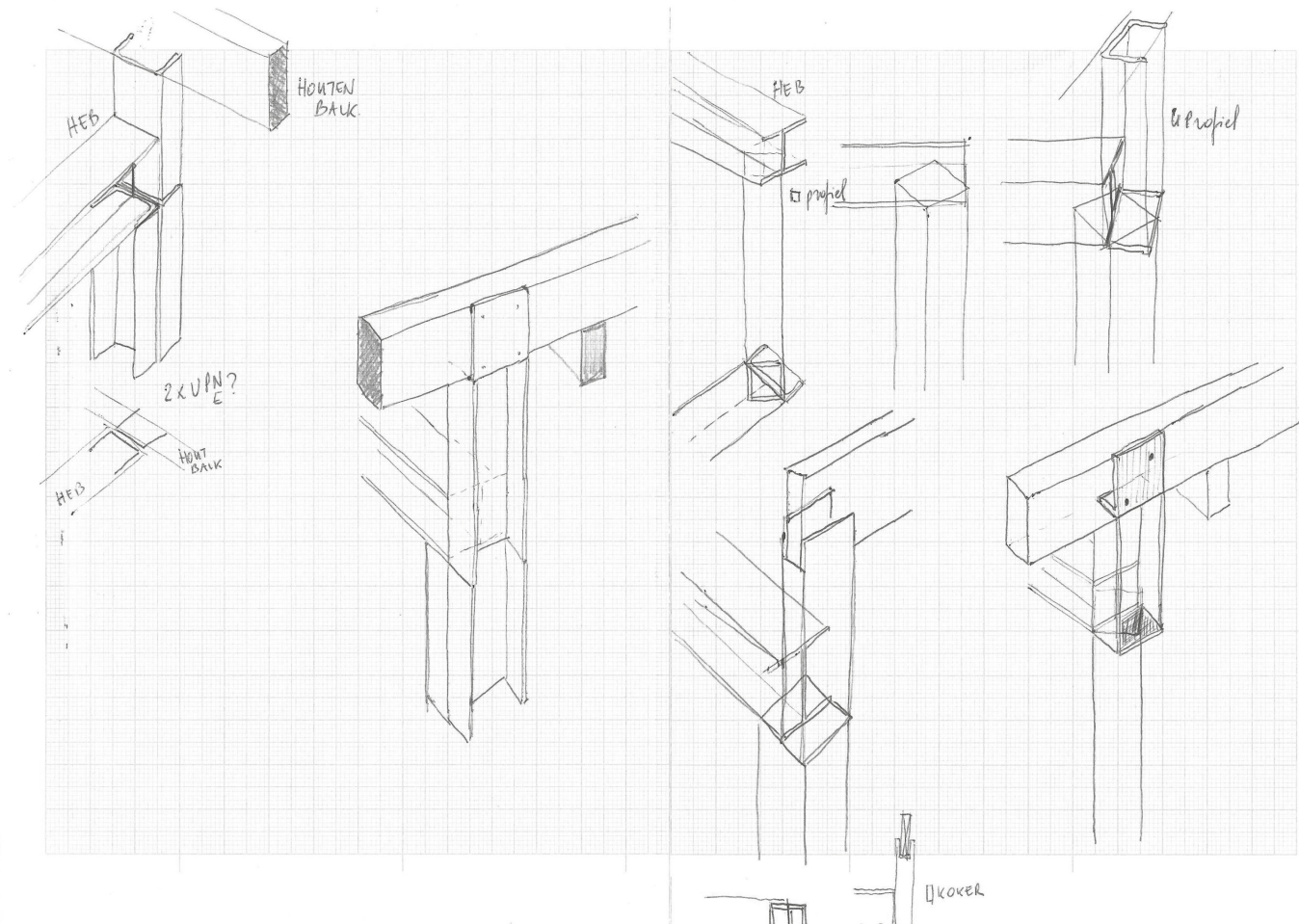

Friday 7 a.m.

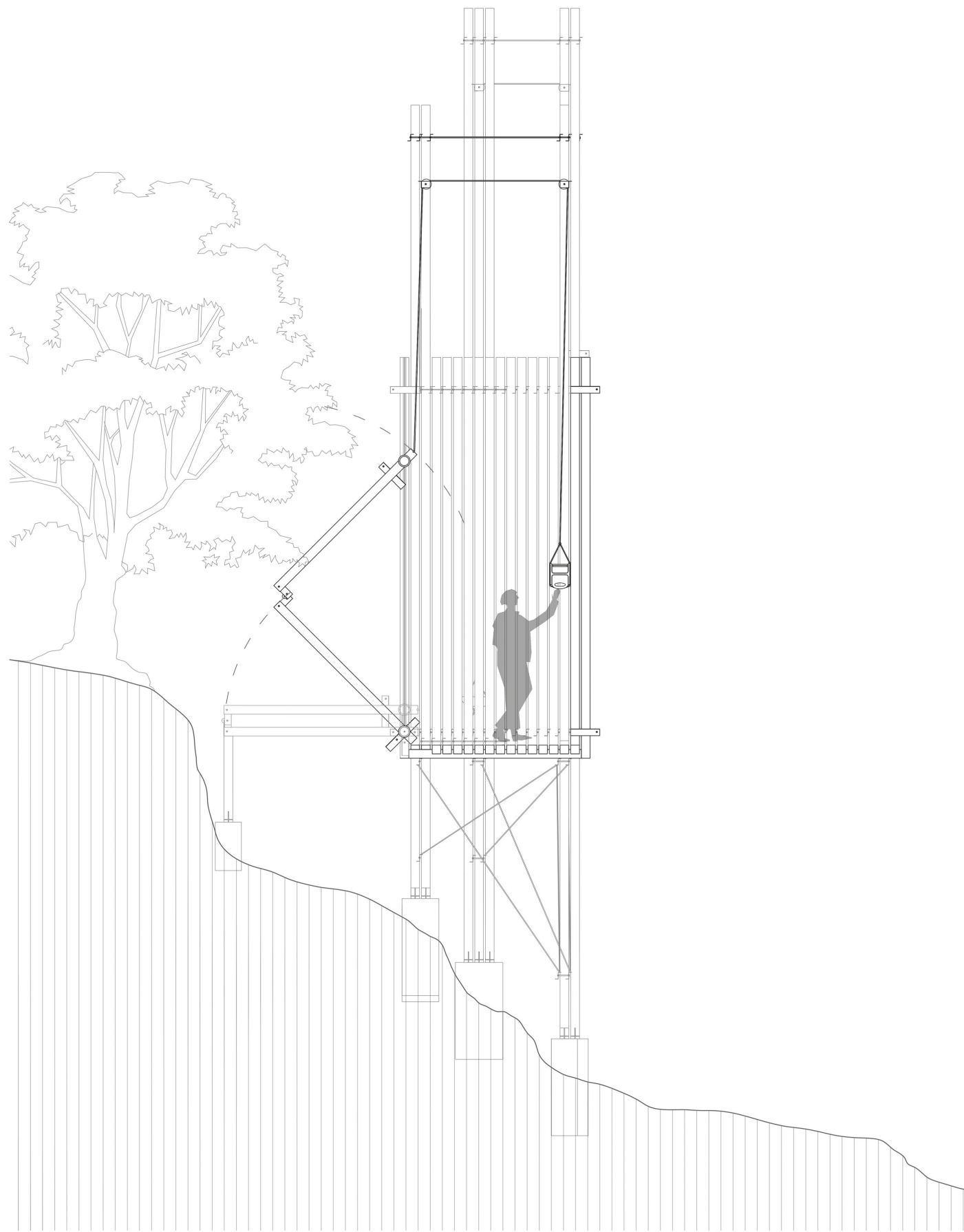

Saturday 5 p.m.

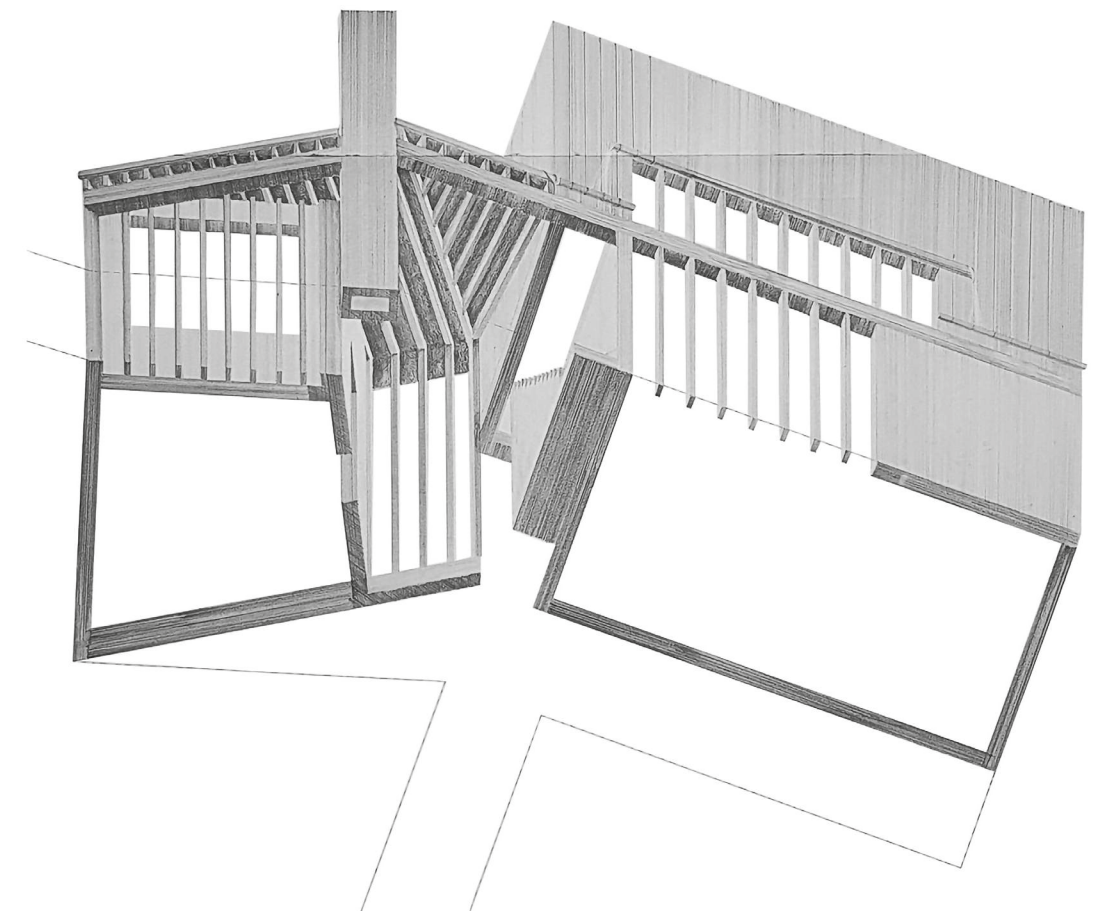

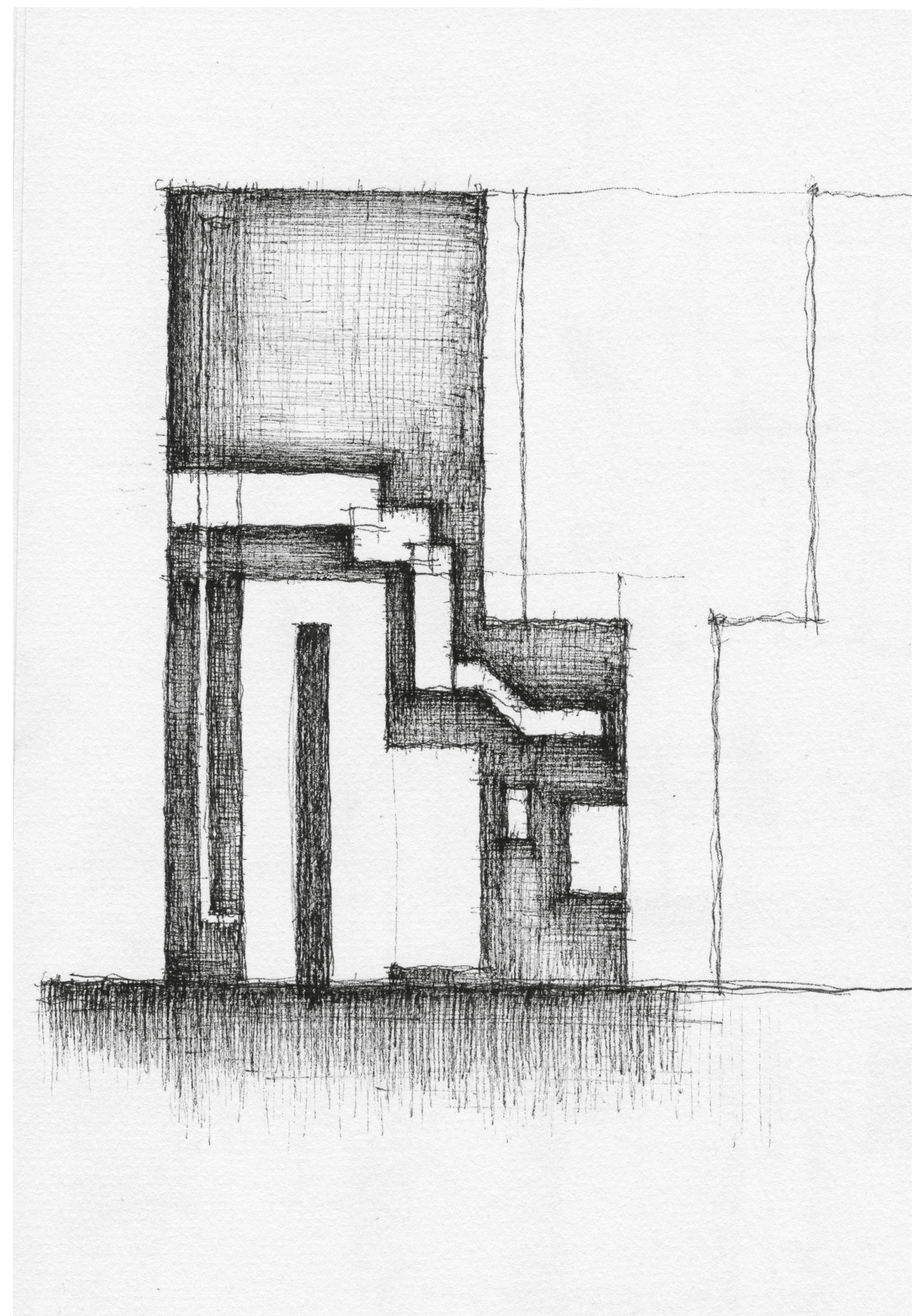
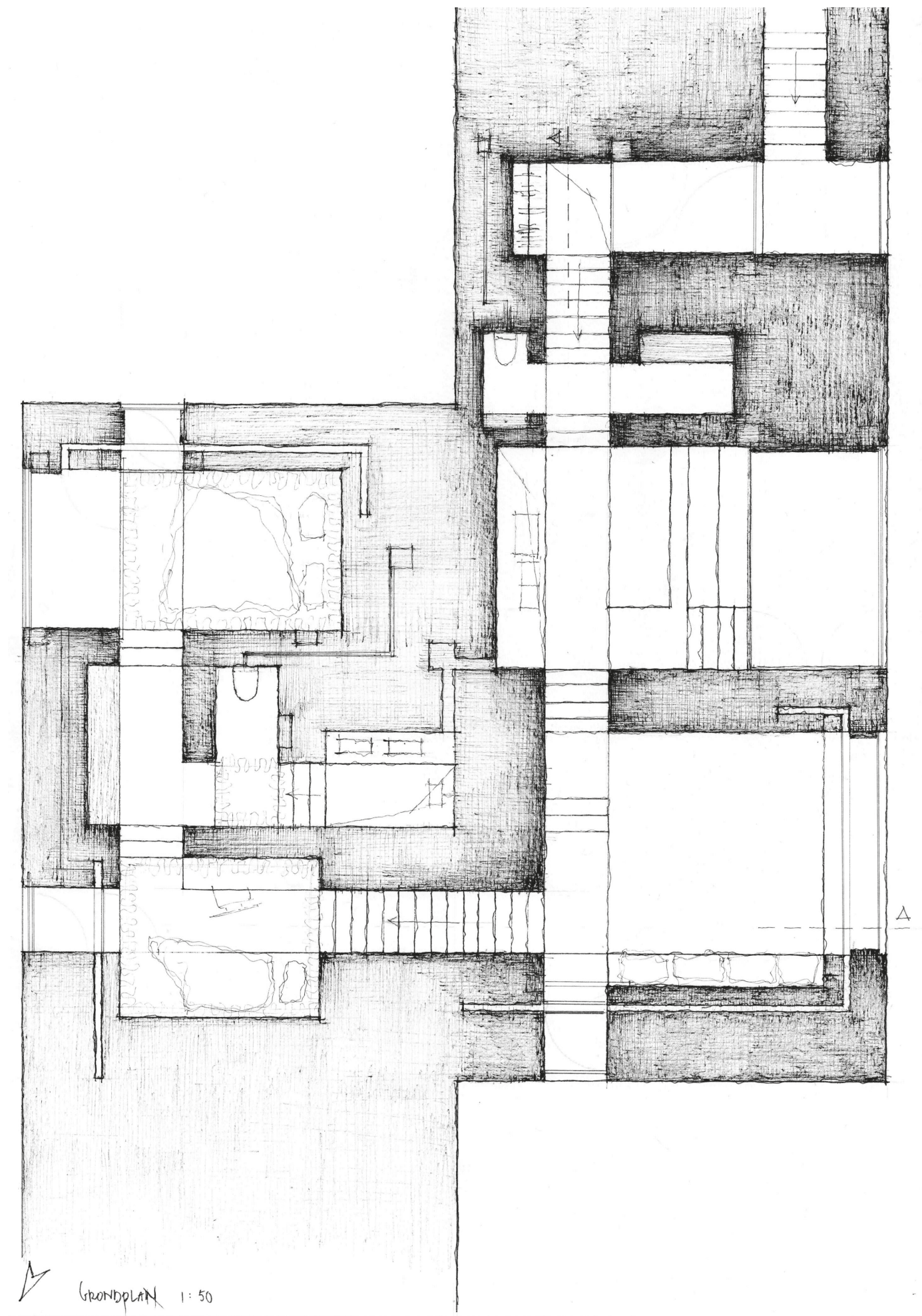
section a-a 1:25

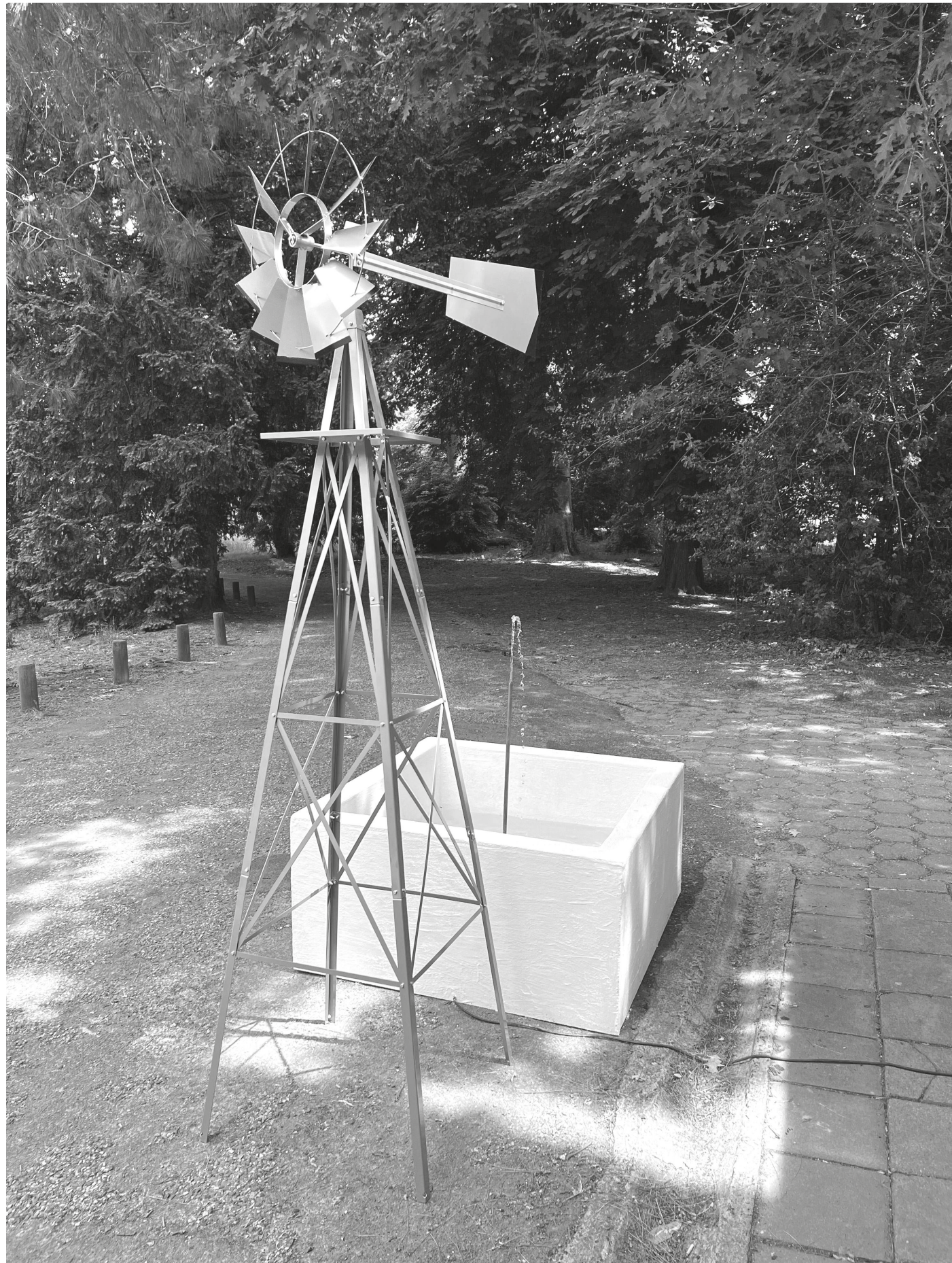

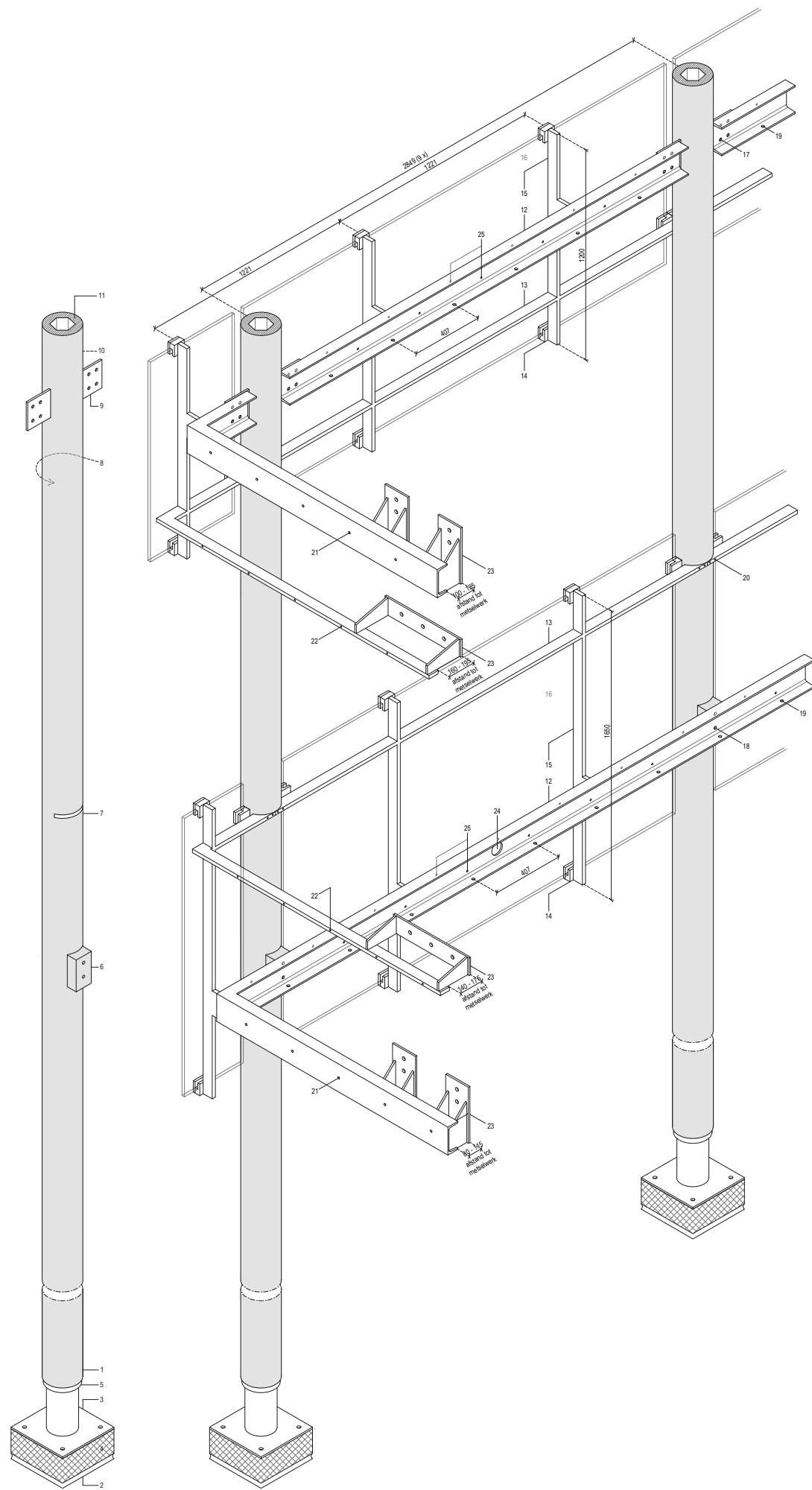

Simon Boulez, Marg 24 Through the looking glass

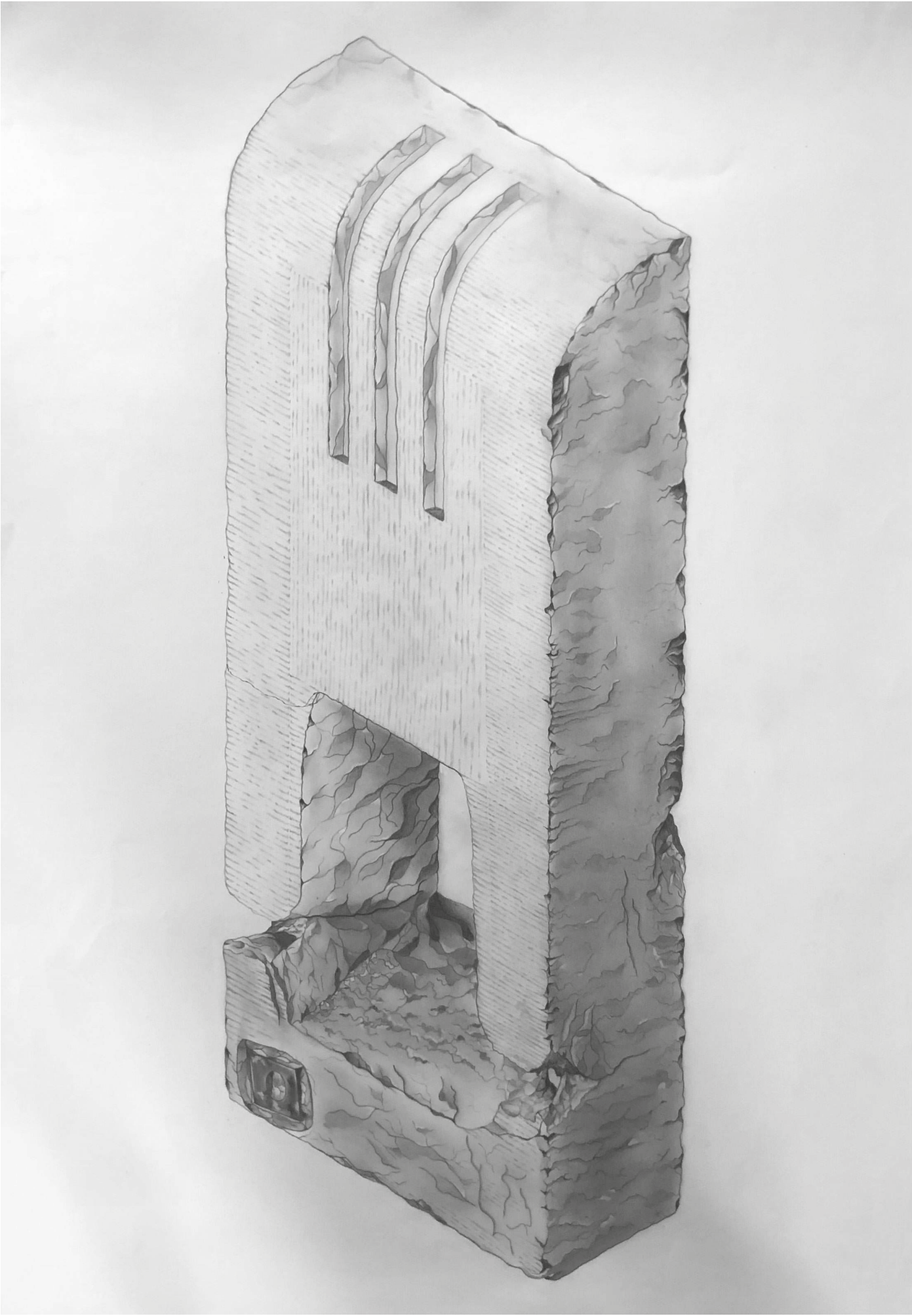
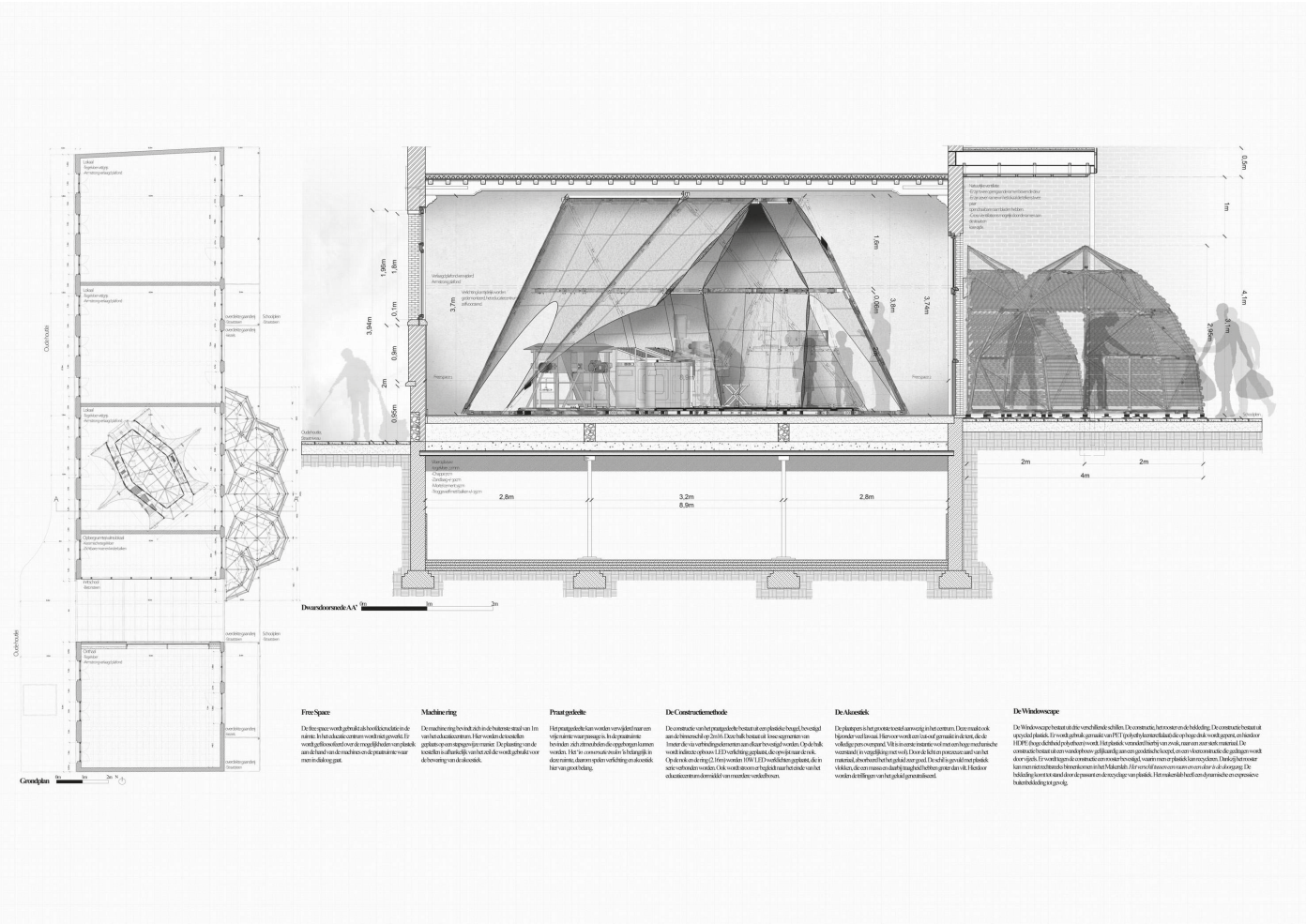

Juan Pizarro, Lexi Lauwers, Maib 14 On circular materials and processes

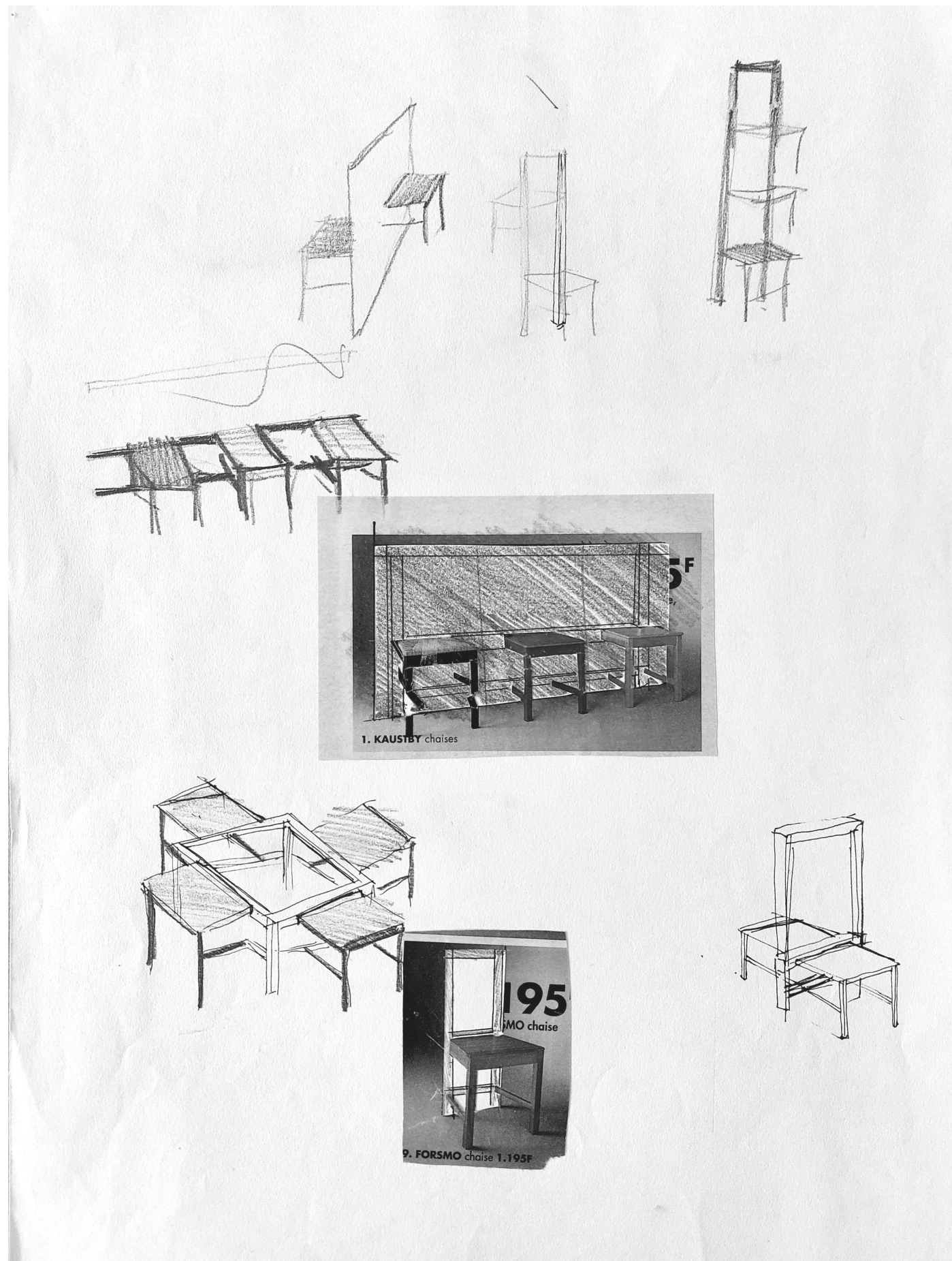

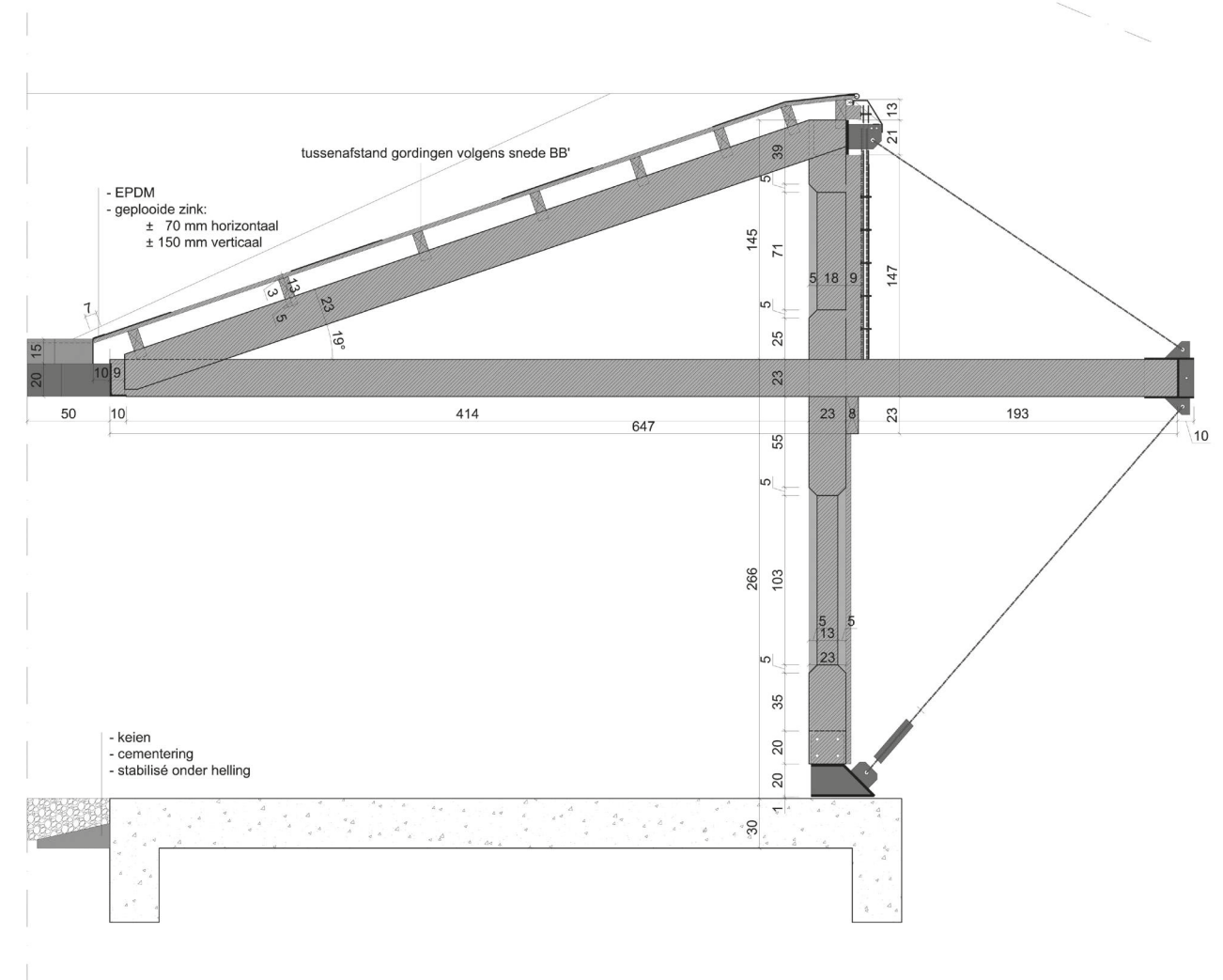
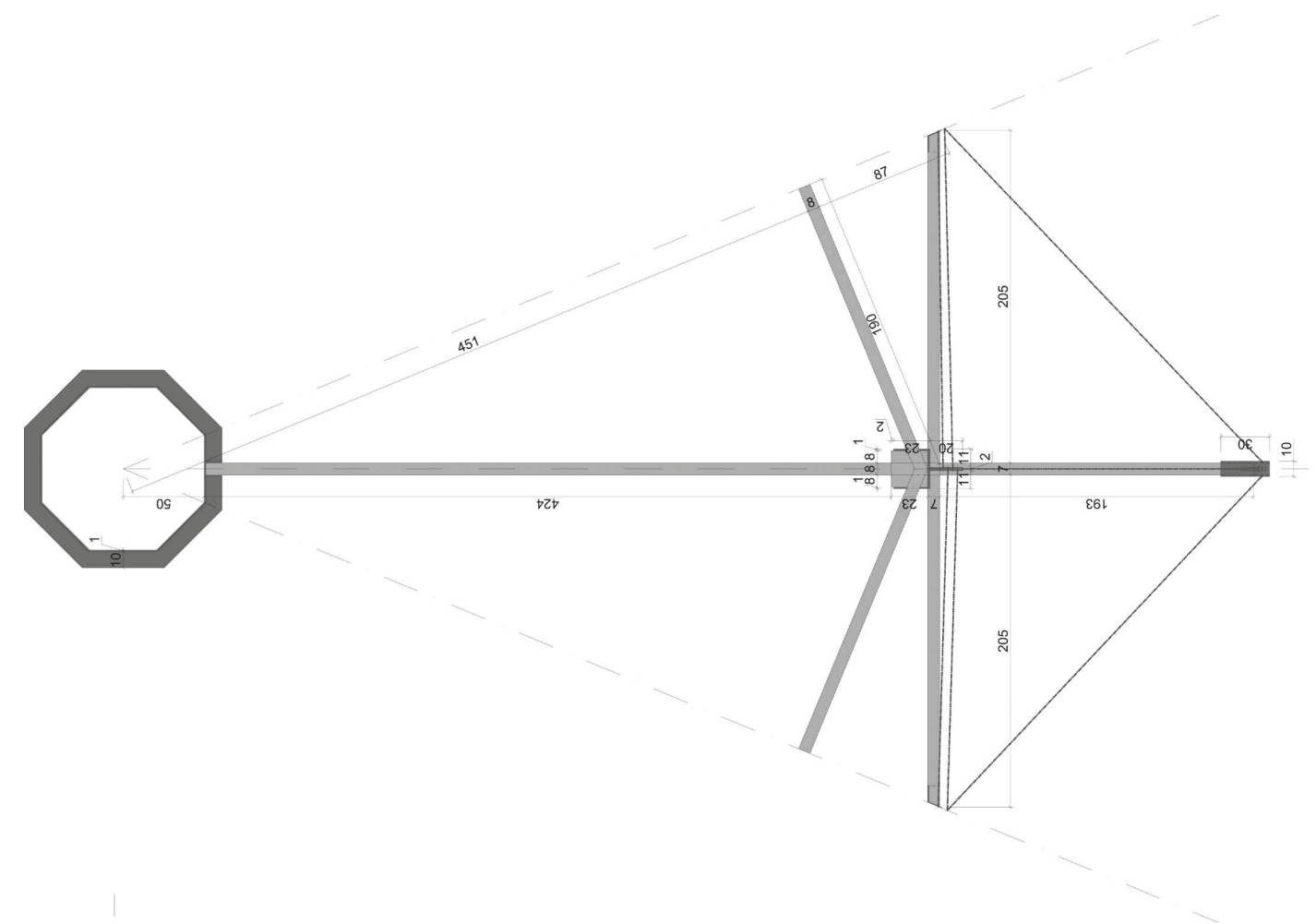
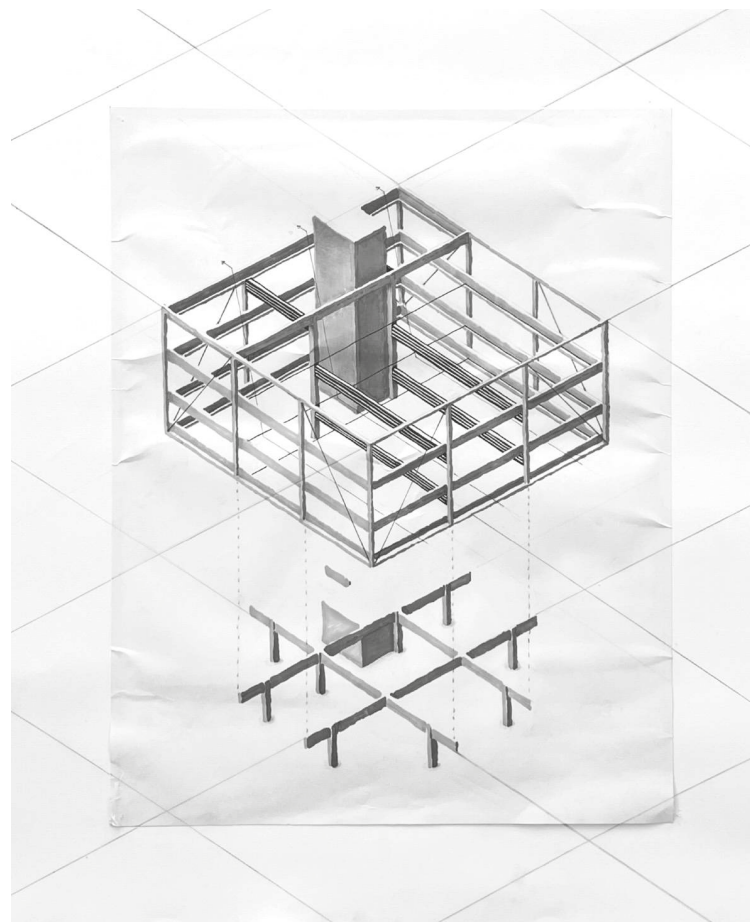

Léon Verheyen, Barb 65 Bachelorproef - Abstract vs. Specific

Lieven Dejaeghere - muziekstudio Ozark Henry, 2009

ANDREAS NONNEMAN
Elb 1–Mapping the Urban
Lecturer: Mira Sanders
Mapping the Glance
Various recordings of the instantaneous moment
Considering the glance as a decisive moment, using the quick look as a way of generating space. In the act of glancing, happening in a split second, a look directed towards a point of interest, there is a simultaneous occurrence of lost and newly generated information. The speed of the action gets rid of unrelated information through the perspectival distortion it brings with it. These visual deformations have a potential to generate new ways of looking at space and surroundings.
This project is a first attempt to appropriate this phenomenon as an architectural tool. It consists of various experiments with film, collage, photography, and drawing. The experiments are catalogued and presented as an atlas table, an installation incorporating analogue, visual and printed material. Connecting and layering different ways of extracting from the glance.

CELINE LECOUTURIER
Marg 34–Hybrids
Lecturers: Riet Eeckhout, Mira Sanders
This project, ‘The Space between the lines’ is a quest on how new hybrid spaces can be articulated within the existing image of an interior. By tracing, connecting and blacking out elements in different annotative ways, new spaces within the chosen interior appear and the existing space is transformed completely. Implementing new elements within this painting emphasises this spatiality even more. By zooming in on the drawing as a next step, even more spaces within the uncomplicated interior are unveiled. This shows how all the new elements work together in a more details way and form a new hybrid space by the placement and darkness of the lines.

ANNE–LISE VAEI
Barg 65–Bachelor’s thesis
Not in my backyard
Lecturer: Tine Segers
The final Bachelor’s assignment consisted of a mixed housing program for different groups of people on an existing site in Ghent. I designed different buildings, each one unique and determined by the specific needs of the people that were going to live there. So there is one group residence of 7, both for vulnerable youngsters and elderly, two safehouses, characterised by their secluded design, one public multifunctional space and a coaching house for the whole plot.

BRECHT DE ROOSE
Marg 34–To be decided
Lecturers: Johannes Berry, Steven Shenk
Through the selection of an arbitrary starting point, a process is set up. When pushed to its extremes, a new kind of space and construction arises.
Residue of the process becomes ornament. Limitations on the amount of formwork and falsework that is being used generates a unique space with evolving textures.

DAMIAN WNUK
Maig 14–Hyper Archive
Lecturers: Michiel Helbig, Corneel Cannaearts
Driven by need, imperative, desire, or simply encouraged by the possibility of storing an ever–escalating number of both tangible items, and the digital data–we create a constantly expanding archive. Following project is a reflection on the idea of the archive in the age of network society in the form of a speculative drawing. It explores certain tensions and seeks for parallels between physical and digital archives. Digital archives are more secure, more accessible, more efficient, easier to use, share, exhibit, pack, unpack, transport, etc. Following qualities that exist virtually could be translated back to the physical world.

DRIES MATTHIJS
Marg 42–Master’s dissertation
Incipient Room
Lecturer: Tomas Ooms
Delved spaces: through making and drawing, I am discovering an unknown place without being there, a remote practice. Somewhere between here and there I make artefact and create a project space that expresses my location and my insights. Staging an encounter and giving an account of what passes along my path of discovery and placing it on the table. Researching how a city is made, how it presents itself and finding ideas for the civic future.

LOUISE BEERTS, ELLA ANTONIA HASSIN
Maib34–Wall Within
Lecturer: Wim Goes
In this off–grid endeavour, the human engages in a play of collectivity and intimacy, inside a lush terrain, in the rural area of Belgian Luxembourg. An old stone

wall testifies to the former status of the site, as castle garden, and becomes a lifeline, weaving the project around it. A dialogue emerges between the walls and the added structures. The program of this self–sufficient community, going from greenhouses to kitchen and refugees, is dispersed throughout the terrain. In this way, coexisting with its surroundings while taking full advantage of natural resources.

HANNAH HERRMANN, CECELIA VINCENT
Maib14–On circular materials and processes
Lecturers: Laurens Bekemans, Catherine Mengé
Inspired by Bernd and Hilla Becher’s Anonymous Sculptures series, we used our fieldwork in the industrial heartland of Wallonia, Namur, to study the silos and sculptures that pierce the landscape. The project creates a new lens to experience an Anonymous Sculpture; retaining the allure of this typology, it does not allow people to go ‘in’, but it provides new perspectives to look up and look down. Fully prefabricated and dismountable, a timber frame sits on top of repositioned interlocking concrete block walls that exist on the site, with rammed earth blocks dry stacked in between the platforms and steel tension cables holding them in place. The resulting monument creates a new platform for the soil research programme ran by Recynam, an organisation that recovers and reuses building demolition waste in sustainable ways.

JENTE BOELAERT
Barg 16 Verblif
Lecturer: Caroline Lambrechts
Living behind a return to the city.
A branching timber frame hides behind a heavy eco– wall, separating private life from the thriving public front yard.
A cohousing project, good for four adults and two children, gives this eco–friendly home social qualities as well; dozens of places to retreat, chill out, repose.

JUAN PIZARRO, LEXI LAUWERS
Maib 14–On circular materials and processes
Lecturers: Laurens Bekemans, Catherine Mengé
Mont–Saint–Guibert forms a territory of 1,864 hectares and it is there where the project is located. Its concept proposes a volumetric scheme that aims to highlight the main values and characteristics of the place, organising the space around it at different scales; the monumental, the intermediate and the intimate. The ground level works as the main structural base of the project, henceforth this is where the most robust elements of the construction are found: Big blocks that contain Porphyry dust, loam and cement and small bricks made out of yellow sand, and loam. These materials come directly from the research area, thus promoting an important degree of appropriation by local inhabitants and construction traditions. The MSG Tower proposes a vertical transition from ground level to the top of the building, suggesting a constant and changing dialogue with the landscape while experiencing the architectural space.

LIEDEWIJ DERUWE
Marg 34–Hybrids–Drawing Architecture
Between space
Lecturers: Riet Eeckhout, Mira Sanders
The project ‘Between Space’ is about finding a dynamic space between elements. The evolution is captured in two videos, where spaces are developing and changing by implementing new elements every week. Therefore ‘space’ means a dynamic space. The drawing process took place over multiple weeks by erasing, overlaying, cutting on only one piece of paper.

LORENA CIRILLO, LINA ETZKORN
Marg 24–Rooms of Curiosity
Lecturers: Michiel Helbig, Corneel Cannaearts
We create a new typology for a more contemporary CIVA archive inspired by architectural concepts such as ‘room–in–a–room’, ‘memory palace’ and ‘inception’, in which we see a parallel with the research on the internet, where links and algorithms continuously open new windows. In Rooms of Curiosity, which are located in the ground floor of the KANAL Centre Pompidou, we aim to stage objects in a new context and interaction. The basic system of shelves allows greater flexibility by spatially opening up through architectural add–ons such as curtains, view holes, and other interactive elements. The shelves become a scenography which influences the remaining space. Both together create the ‘rooms’, which are different in size, shape, material, colour–depending on the archives content. The curation of content is compared to a normal exhibition, determined by a curatorial algorithm, which sets certain parameters, such as tracing visitors, expiry dates, etc. of the exhibited

objects. In ever changing rooms, we intend to create a new way of looking and experiencing the current and the future CIVA archive, full of curiosities.

LUCAS DELABASTITA, MARIE–ANNE VANDEENNE
Marb 14–Learning in Brussels
Impossible Schools
Lecturers: Sophie Laenen, Karen Kesteloot
To build a school inside the density of the Belgian capital, we chose an empty 500 m2–site surrounded by 3 vacant buildings. We started analysing the 3 different buildings, by drawing their facades and getting to know the structure and the feeling. With all these in mind, we started to organise a theatre school in this unique place. We carried out a lot of research to understand the programme needed and how to combine this specific kind of education with a new public addition for the city. The ground floor has become a meeting point for theatre visitors, theatre school–students and teachers; designed as a foyer, cafeteria, stage and black–boxes. Due to the height–difference on the site, we chose to create this courtyard made out of stairs, which connects the different buildings and can be used as an extension to the seating slope of the theatre.

LUCAS D’HAEN, RUBEN DE VOGELAERE
Marg14–Primary Structures E17
Lectures: Floris De Bruyn, Olivier Goethals
The viaduct between Zwijnaarde and Destelbergen will be (almost entirely) replaced by a tunnel. The empty strip that appears, which is about 8 km long, crosses different types of areas, each with their own characteristics. For each area we imagined a suitable concept depending on the existing fabric and context. Two of these identities were further developed and linked by means of a structural principle. The footprint of this building was derived from the existing fabric. A projection was made onto a primary grid of concrete columns. The grid not only allows a free usage of the space, but the construction can also be further divided in a smaller grid. The given scenario led to the programme of a mobility hub. The rigid core separates the larger scale (for the buses) and a smaller infill on a more human scale.

MALOU LEGRAND
Marb 14–ALT 2585 / EST WGS84: 384631 / NORD WGS84: 5080163
Lecturers: Wim Goossens, Arnaud Hendrickx, Jo Liekens
About relationship issues in and inspired by the mountains above the Italian village of Nus. About bivouacking and hiking, about sleep and time. Including physical interventions that honour the authentic bivouac properties, textual and visual reflections on themes named in the index.
Produced material: 2 books (no.1 a bundling of the work in which text is not a supplement, but includes the work just as much as the visual work, no.2 a ‘museum overview’ of the work/ drawings, models, objet trouvés) ‘To let it bivouac in the head’ is a euphemism for ‘to forget’.

SOPHIE BREWAEYS
Marg 34–Architecture and Territory
Lecturers: Bart van Gassen, Steven Geeraert
ARCHITECTURE TO MOURN AND CONTEMPLATE Two pavilions that try to provide relief for the mourners on two different scales. One for an individual, the other for families, friends or even strangers. For these two interventions, one seeks a place of encounter and serenity. A moment of rest and contemplation to sort out their thoughts of a loved one. Together or alone. It is a place where architecture tries to embrace the grieving process. One pavilion provides a connection between the neighbourhood and the cemetery. The other pavilion, located down in the valley, tries to connect the overwhelming nature of the valley back to the cemetery.

STIEN KESTENS
Marg 14–The Double Look
Lecturers: Dimitri Vangrunderbeek, Thierry Lagrange
An abstraction in modern times. By analysing an old flour factory where the big machines were already taken out, I explored a very interesting vertical connection between four floors and the ceiling. Next to that I found out that there were a lot of ladders all over the place that did not lead to anything anymore because of the absence of machines. I combined these two elements, which where extremely interesting to me, into this installation where I created a vertical imaginary walk through the openings of the floors.

SIMON BOULEZ
Marg 24–‘Through the looking glass’
Lecturer: Thierry Berlemont
On the map, a border is a sharp line. In the territory the sharp line doesn’t exist, only

the border markers indicate the borderline. There is a kind of transition zone, mixing zone between the two areas. This zone is like two times the back of a country that overlaps, in which both countries want to invest as little as possible.
This work is not about trying to adapt the existence of the border, but about creating a transformation of that border (zone). In this way, it serves more than its original, one–sided purpose of dividing.
It does this by replacing the points that make the ‘dividing border’ in the territory visible with an architecture that promotes social interaction and represents a certain domesticity.
Accentuating this borderline by replacing the border markers into fountains, which we associate with social activity.

HANNE DESWERT
Maig 24–An{other Goodbye
Lecturer: Eva Demuynck
I Good Bye
I G00d Bye
Infinite Movement. Myself, my surroundings, and the interconnection. Standing still. Reconnecting.
The Movement through the place. Being Moved. Moving through. Feeling. Saying Goodbye and Welcoming.
A ritual, as a dynamic way of putting thinking into feeling.
The conceptual environment as a derivative of the creation of a ritual.

KLAUDIO CURMAKU
Marg 24–Chapel of Confession
Lecturer: Eva Demuynck
I was 18 years old when I lost my father and my first thought was that it was something that would pass, which is true for the pain but never for the void that a father figure leaves behind. I found the experience in this studio as an opportunity to elaborate on this void through space and materials. Through my experience of visiting his grave since then, I started to explore my thoughts and memories, what can be a proper place to find the spiritual connection and the consolation.

ANTONIA HAFNER, JONATHAN ROELANDTS, MARCOS SUELVES, MELANIE TSCHIRREN
Maig14/maib14–RE–BRUSSELS
Lecturers: Harold Fallon, Johannes Berry
Raising vacancy of large–scale Inventory. In the context of raising vacancy after Covid–19, many monofunctional office buildings are about to lose their function. The project is about how to preserve the postmodern heritage of the old KBC bank, by implementing and adding the winning proposal of Office kgdvs into the existing volumes. The approach is through pragmatic solutions. It describes the method of the project through overlapping drawings to work with existing structure towards a general goal of preserving architectural heritage and built space. The open spaces of the old bank allow a diversity of apartments to be generated which refer to elements and principles of kgdvs.

MIGUEL VERVACKE
Marg24–An{other Goodbye
Lecturer: Eva Demuynck
My best friend’s little brother passed away in a traffic accident on his way to school when he was fifteen years old while we were seventeen years old. The design of a timber frame structure embracing the urn, in which I seek to give symbolic meaning to the notion of enclosing through craftsmanship and the connection to the site through materiality.
We, meaning myself, his friends and family, will come closer to the urn but still remain at a distance. There is a mental and physical distance, a gap between the body and the mind exemplified by the way this timber structure is assembled. I make my memory of him tangible through construction since the tangible is an abstraction of the intangible and can be personally interpreted through place attachment. The inspiration for this design was found at a decaying grave on the Campo Santo Cemetery in Sint–Amandsberg.

LÉON VERHEYEN
Barb 65–Bachelor’s thesis
Abstract vs. Specific
Lecturers: Wes Degreef, Fabien Van Tomme
In the south of Brussels, an abandoned storage building is opened up to the neighbourhood. Lifted and carved out, the brick facade hovers above the ground, partially held up by a construction crane. A concrete volume, made with recycled bricks from the facade, works as a counterweight, bearing the rest of the load and contains two housing units and a ground floor community centre. The empty spaces inside the building are opened up to the public, charged up by the added programme. Inside, the empty floors can be claimed or left empty by its users, according to their needs and means. A new building typology functions as an urban hub on the proposed Zennepark–line.

MUMTAAZ VIANE
Marb 42–Master’s dissertation–Real life
Lecturers: Harold Fallon, Sophie Laenen
The five towers, located on Avenue Mahatma Gandhi, consist of 14 floors of 4 identical apartments. A participative analysis of the living conditions and urgencies in the built environment was made in collaboration with the inhabitants. These urgencies consist of unhealthy living conditions due to issues with damp, lack of fire safety, heat loss, water ingress, thermal radiation, over and underpopulation, security, lack of high–quality public space and a general lack of space.
This research proposes a typology that reflects the family composition of the inhabitants and that provides the possibility to relocate to a home, within the estate, in case their family composition, and thus needs, change.
The reconfiguration develops over time. The most urgent issues are dealt with first, while the inhabitants stay in their homes, gradually making all homes safe and comfortable to live in.
Some of the inhabitants’ struggles can’t be fixed with adequate housing alone. These problems stem from long–term racial and territorial discrimination as well as complex problems that are connected to poverty, such as health and mental problems.

HANIEH MAHPHEYKAR
Marg 34–The Architectural Detail
Lecturer: Prof. Dr. Jo Van Den Berghe
–How can the architect’s mastery of Techné become the generator of Poiesis, as opposed but complementary to the common assumption that an architecture originates from a prior poetic image that only subsequently can be translated into the substance of the world?
–How can an architect better operate within projects embedded in fragile locations like existing urban fabrics, architectural bodies, vulnerable landscapes and listed monuments as the inevitable locations for future generations of European architects, yet produce cultural contemporaneity through precise materialisation?
–How can an architect deal with the ‘as found’ in the way as defined by Peter and Alison Smithson (1989)?

AYSEGUL AGACLITEPE
Marg 14–Shipyard
Lecturer: Carl Bourgeois
In our lives, we are always on the move everywhere. And once we leave, we remain in constant motion like the water that is constantly moving by itself. As long as we live, we move: we keep going, searching. This is how we find answers and new questions, and how we again make journeys that repeat themselves endlessly.
A boat for being on the go together, for sharing experiences together–for dissolving into the void together, floating on the water. This makes us feel lighter, absorbed by and into one another: embracing each other, together we form a single whole. A place where you fill the void together. Or just the opposite: a place where emptiness is allowed and you are open to rest. A place where in–depth conversations make the invisible visible.

EBBE VANDENBERGHE
Barg 55–Sanseveria
Lecturer: Hugo Vanneeste, Tom Broekaert
This utopian bathroom is central to the 4+2 home where everything is about ‘togetherness’.
The starting point was a piece of rocking generation furniture. Further inspiration came from the Japanese film Shoplifters (Hiroyasu Kore–Eda) that gives a distinctive interpretation of ‘living together’.
In group work with fellow students Marie Sapyn and Ellen Destoop, we deconstructed the generic bathroom to reassemble it in an idiosyncratic way. For example, the bath is hanging in the air, providing a functional dialogue with the person taking a seat on the chair. In this bathroom, you are never alone. Everything is about collaboration and togetherness.

CAMILA FALLON–INES BOUZAIENNE–KATOO GEURTS–LUCY ZHU
Barb55–ILOT404
Lecturer: Jonathan Robert Maj
Ilot 404 is an old school complex in the heart of Schaarbeek. The task was to renovate this complex and give it a new dynamic. A large number of discussions about what we wanted to accomplish and how we wanted to revitalise this project led to these drawings. This collection of sketches illustrates the thought and work process that we subsequently embarked upon.

KEN DE COCC
Barg 36–Fire!
Lecturer: Tim Peeters
The design for this home starts from the analysis of a reference project (Copper

House II–Studio Mumbai), the study of the landscape around Boekhout, and an elaboration of the detail. Through a new circulation system and the strategic placement of volumes, the semi–public home attempts to create a modest shift in the village outskirts of Boekhout.
The design manifests itself at the intersection of two axes, making a statement about water and road infrastructure–in part by reassessing the historical background of the site. It connects to the neighbour’s drainage network, takes into account sight axes and plays with public–private boundaries. Finally, this project aims to be an investigation into the reinterpretation of certain technical details.

TIMON RABOU
Barb16–The Stay
Lecturer: Laura Muijldermans
The residence is located on Fernand Demetskaai in Anderlecht. Formerly a Ford garage, this space is currently being used as storage for a variety of building materials. The intriguing brick wall was involved in the design. The residence is made for a person who likes to tinker with cars–he/she has the cars almost literally in the living space.

WANNES DE BROUWER
Marg 34–Structural Contingencies
To Be Decided
Lecturer: Johannes Berry, Steven Schenk
From the fascination with modular scaffolding came the idea of designing a space that can be both constructed and modified by humans. The scaffold system lends itself to being built pragmatically in combination with other industrial materials. Manipulating and combining these materials creates a catalogue of immediately applicable connections.

ARD DUSSELJEE
Barg 65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturer: Lieven Dejaeghere
A newly designed cultural centre takes centre stage and organises the interior area, while the end walls of the surrounding homes are broken up to form a second facade. They encourage the appropriation of collective space, as well as meeting. The structure is legible in both materiality and tectonics, with façades seemingly formed ‘as if by themselves’.
The spaces are flexible, each having its specific quality, and interact with other spaces. Thus, they offer a range of uses to local residents and are an extension of one’s home. The ground level becomes a walkable passage and a residential space –a green buffer, an open space that the narrow streets around it need.

ARNO CHAVÉE
Barb 65–Bachelor’s paper
Abstract vs. Specific.
Lecturer: Wes Degreef
The design is the process: namely, a series of intuitive sketches that mutate into a passage through the naturally grown urban fabric at the Porte de Ninove. Through the interaction between sketch, axonometry and model, the viewer gets to see an overall picture of this passage. The many cross–connections between the media used encourage one to independently discover a dream world and then wander into it.

GAËTAN VAN BELLEGHEM
Biag 65–EXPLICIT–Windowscape
Lecturer: Stephan Berteloot
Project is a Makers Lab and Education Center for Up–cycling plastic waste. Using a ‘Windowscape’ facilitates a social interaction between a ‘Maker’, as they are known, and a passer–by, which encourages that passer–by to recycle.
The site is an existing one: the Sint–Lucas Kunsthumaniora at Oude Houtlei in Ghent.

JEF RASSON
Barg 65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturers: Tom Broekaert, Elien Vannevel
Transience and permanence as constants. A cultural café that takes into account the existing environment, process and evolution. Scaffold construction is used as the basis. New front doors help engage the neighbourhood. Also: studio spaces, bike repair areas, a local radio station in the existing garage spaces. Zeppelins as a landmark, symbol, space, transience and permanence.

MARIE KEUKELEIRE
Barg 65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturers: Karen Kesteloot, Kobe Stroobants
This design for upgrading the Bloemekens neighbourhood creates a generous arena in the middle of an inner area, responding to the need for a high–quality recreational (green) space. The concept of ‘the

generous space’ –a place that gives and where just about anything is possible –materialised into the typology of the circus tent that guided my design.
The inner area will be transformed into an urban vineyard, inspired by the garden my grandparents themselves grew into a vineyard: for 20 years, they were able to bring 500 bottles to maturity each new wine season. The interplay of the two interventions (vineyard and circus tent) anchors the site in the neighbourhood. A polyvalent and enchanting intervention in an urban context.

JEROEN PILAAT
Barb 65–Bachelor’s paper–Abstract vs. Specific
Lecturer: Wes Degreef
‘Ways of seeing’ and ‘Buildable utopia’: two basic fundamental thoughts that have helped me throughout my process of looking at a situation in as elementary a manner as possible and systematically, increasingly specifically, interpreting it...

SARAH PAPEGNIES
Maig 22–Those who look will (not) see.
Assistant professor: Deprez Koen
Join me in my personal isolation throughout a labyrinth of indefinable spaces: emotional bunkers of the unknown. Human figures can be found wandering around in the scale–less worlds I designed. Alienation and purposelessness are the common threads running through these imaginary spaces.
Making the Uncanny tangible. Getting lost in it.

CHARLOTTE VANHECKE
Barg 65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturer: Karen Kesteloot
The Chimneys serve as mainstays, but also as functional objects for birds to nest in. In addition to the chimneys, birds may also nest in the masonry or in the split concrete slab.

IMAN DEMOL
Barb 65–Bachelor’s paper–Abstract vs Specific
Lecturers: Nele Stragier, Ruth Heirman
In the heart of Brussels is a closed residential block containing the old Rich Clare Monastery–this is the only place in Brussels where a piece of Senne can still be seen. This design provides for a walk that opens up the site to the public and gives the Senne another reason to exist. The sense of rest or respite is central. Yet it is also a place where social connections are made. Adjacent to this public axis is a specific residential unit: a home that is completely open, facing the courtyard. In terms of materiality, design and layout, the proposal is in keeping with the old monastery site and tour.

ELENA LEVECO
Barg 65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturers: Tom Broekaert, Elien Vannevel
Should a room always have a constant temperature? Can a kitchen be placed outside the heated volume? How collective or intimate is the act of cooking? By questioning existing comfort typologies, the proposal for a neighbourhood kitchen in Ghent’s Bloemekens neighbourhood was born. The reinterpretation of veranda structures and traditional Kyoto kiyomachi kitchens led to a design in which cooking takes centre stage: the kitchen forms the backbone of the design; the associated programme grows organically from this basic structure. Cooking and everything around it becomes a way of getting to know others, a place for knowledge transfer and cultural exchange.

JILL GIELEN
Marb 34–Down Memory Lane
Lecturers: Nele Stragier, Christopher Paesbrugge, Petra Pferdmenges
During a trip to Thailand, I became fascinated with ‘bricolage building’. I wanted to project this strong memory onto Brussels by looking for a premises that was to be demolished. The premises was translated into an inventory of materials that was then used to initiate an intervention on the Marais Wiels site. Respecting the uniqueness of the place, this design aims to replace an existing wall that forms the boundary between street and marsh with the more inviting presence of a walk. This walk is guided by and constructed from reusable materials, and joins the Metropole project that focuses on the biodiversity present.

EBBE VANDENBERGHE
Barg65–Bachelor’s paper
Not in my backyard
Lecturer: Frederiek Ampe
The Bloemekens neighbourhood in Ghent is a patchwork of small working–class

houses, each with a walled urban garden that opens onto a concrete courtyard full of garage spaces.
The Polek site includes urban agriculture as a central theme, and the resident farmer aims to grow fruit and vegetables in (culti-vation) greenhouses, picking gardens, and open–air plots that reach residents through a market concept.
All the satellite functions for urban agriculture have their own logical place. The vertical and transparent design also provides for a cosy eatery with a large terrace, studios for cooking and creative activities, a bicycle repair area, an exhibition space and a BBQ. The concrete plain that was once there was turned into a green, edible, creative meeting place.

CAMILA FALLON
Barb 65–Bachelor’s paper
Abstract vs. Specific
Lecturer: Wes Degreef
The design unfolds through a series of old warehouses and creates a new relationship between the busy Chaussée d’Anvers and the quiet Senne Park. These warehouses are stripped of their roofs, which exposes a landscape of old brick walls. A new wall is built upon this: a smooth row of arches made of lime hemp.
The space between the Senne Park and the arcade is covered with a systematic and undisturbed wooden structure. Three patios manifest themselves between the existing walls, and a wild garden is created opposite the row of arches. The project seeks to enhance what already exists, without subordinating itself to it.